6 MİLYAR LİRA ÖDÜLLÜ
ŞİİR ve ÖYKÜ YARIŞMAMIZ DEVAM EDİYOR

Geniş açıklama 9. Sayfada

TAMAMI RENKLİ AYLIK MİZAH DERGİSİ

ZIPIR

22 ARALIK 2000 - 22 OCAK 2001
SAYI: 2000 / 13
FİYATI: 500.000 TL.

SÜPER İLGİN

ÇİZGİ ROMANLA

Çocuk Çocuk Nasıllar?

Son günlerde herkes çocukları düşünür oldu. Gasteler kağıttan oyuncaklar veriyo futbolcular veriyo. Biz de bu sayfayı hediye edelim.

① Gastelerde okursunuz. Çoğu zaman karakol kapılarına terkedilen bebekleri yazar...

② Çocuğun fazlası el yakar...

③ Çocuk suçlular var bir de...

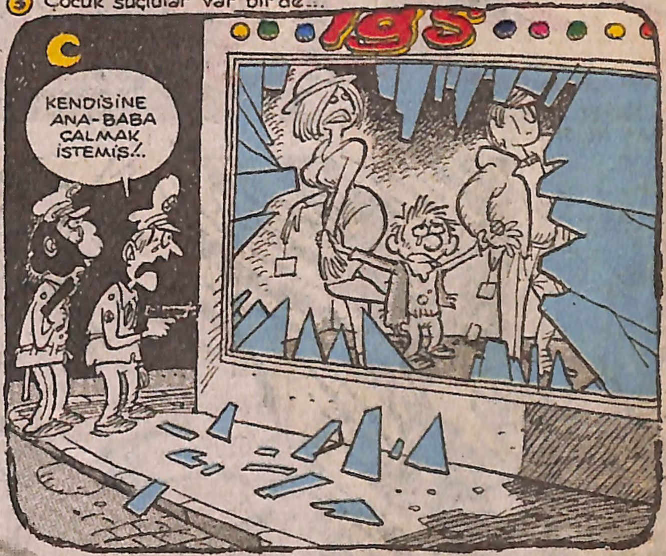

④ Afrikadaki çocuklara Avrupalıların babalığı...

⑤ Çocukken adam olanlar...

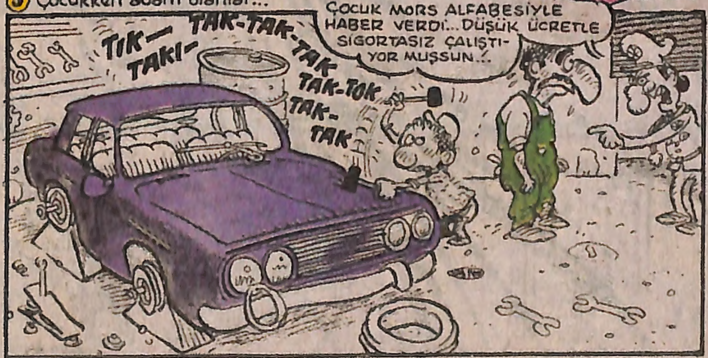

⑥ Emekleme dönemi...

SON ZIPIR
Bir İlbas İleri Basın ve Yayın Endüstrisi A.Ş. ürünüdür...

Telefon: (0212) 514 02 64-65 - 560 07 00
Fax: (0212) 511 11 00
Basıldığı Yer: Çağdaş Yay. ve Tic. A.Ş.
Halkalı Cad. No: 243- Sefaköy- İSTANBUL
Dağıtım: BİR-YAY Dağıtım A.Ş.

İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Tülin MERDAN

RESİM SERGİSİ

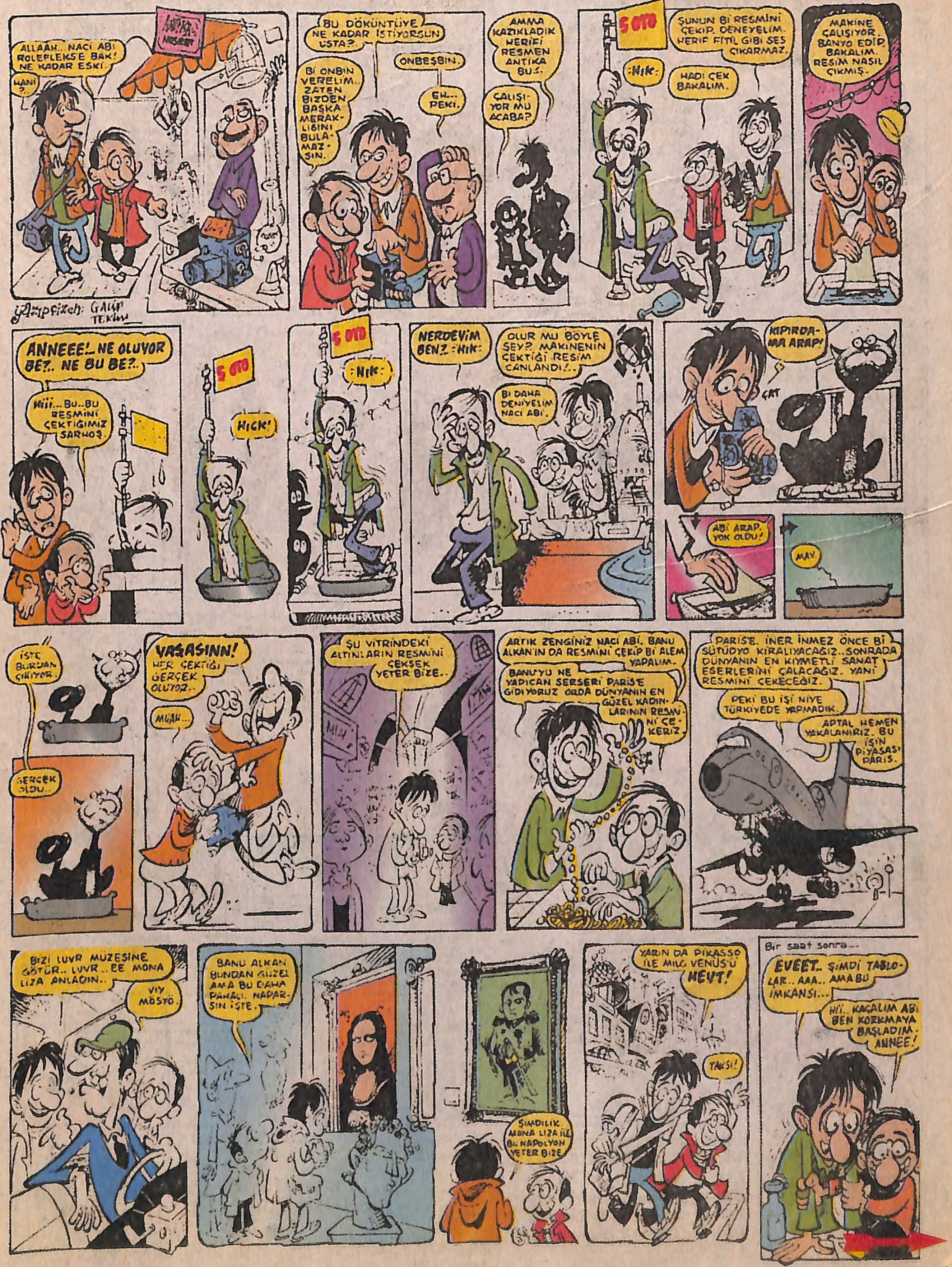

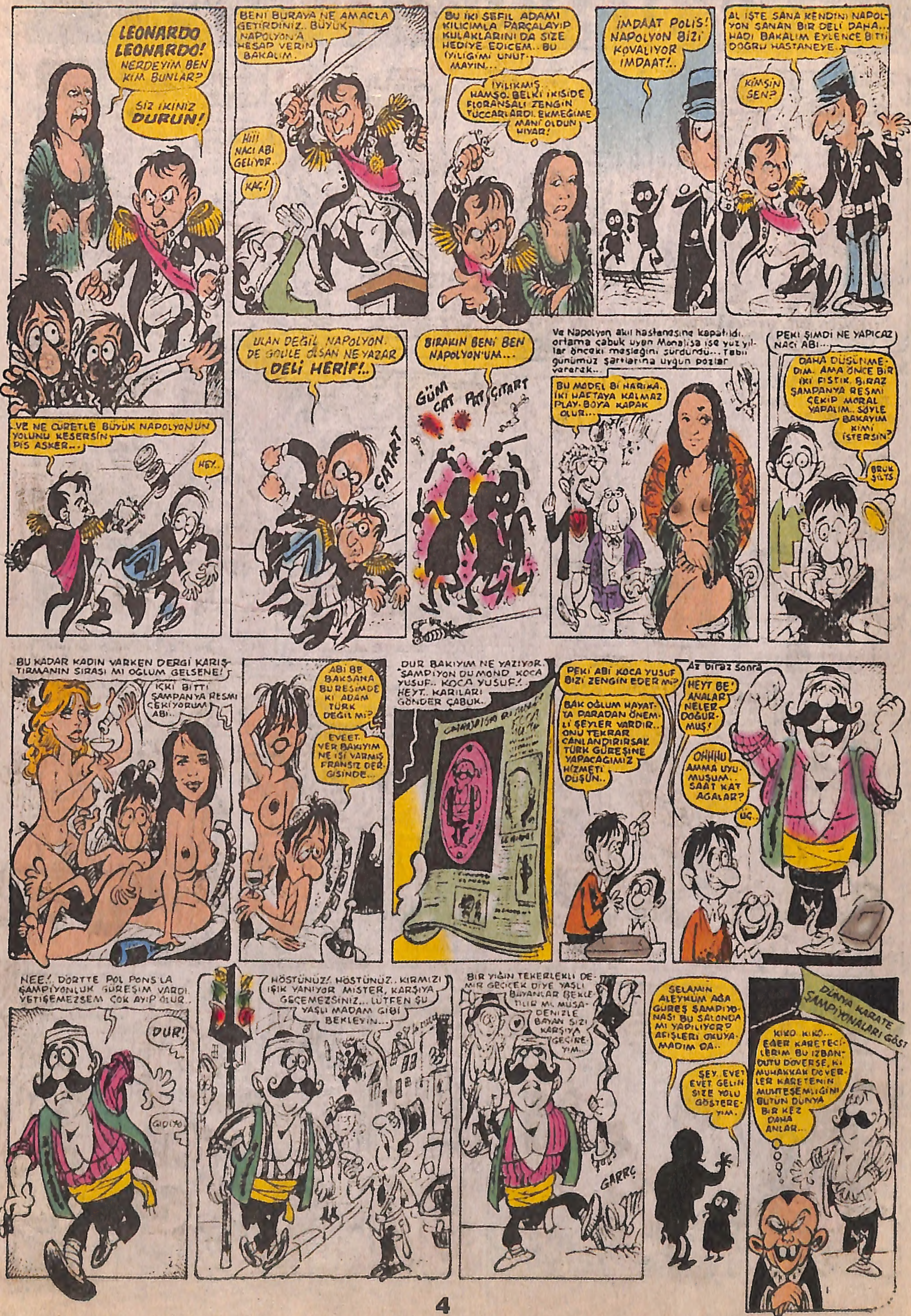

LEONARDO LEONARDO! NERDEYIM BEN KIM BUNLAR?
SIZ IKINIZ DURUN!
BENI BURAYA NE AMACLA GETIRDINIZ.. BÜYÜK NAPOLYON'A HESAP VERIN BAKALIM.
HIII NACI ABI GELIYOR..
KAÇ!
BU IKI SEFIL ADAMI KILICIMLA PARÇALAYIP KULAKLARINI DA SIZE HEDIYE EDICEM.. BU IYILIGIMI UNUTMAYIN...
IYILIKMIŞ.. HAMSO. BELKI IKISIDE FLORANSALI ZENGIN TÜCCARLARDI. EKMEGIME MANI OLDUN HIYAR!
İMDAAT POLIS! NAPOLYON BIZI KOVALIYOR İMDAAT!..
AL IŞTE SANA KENDINI NAPOLYON SANAN BIR DELI DAHA... HADI BAKALIM EYLENCE BITTI DOGRU HASTANEYE...
KIMSIN SEN?
..VE NE CÜRETLE BÜYÜK NAPOLYON'UN YOLUNU KESERSIN PIS ASKER...
HEY..
ULAN DEGIL NAPOLYON. DE GOLLE OLSAN NE YAZAR DELI HERIF!..
ÇATART
BIRAKIN BENI BEN NAPOLYON'UM...
GÜM ÇAT PAT ÇITART
Ve Napolyon akıl hastanesine kapatıldı. ortama çabuk uyan Monalisa işe yüz yıllar önceki mesleğini sürdürdü... Tabii günümüz şartlarına uygun pozlar vererek..
BU MODEL BI HARIKA. IKI HAFTAYA KALMAZ PLAY-BOYA KAPAK OLUR...
PEKI ŞIMDI NE YAPICAZ NACI ABI...
DAHA DÜŞÜNMEDIM. AMA ÖNCE BIR IKI FISTIK. BIRAZ ŞAMPANYA RESMI ÇEKIP MORAL YAPALIM.. SÖYLE BAKAYIM KIMI ISTERSIN?
BRUK ŞILTS.
BU KADAR KADIN VARKEN DERGI KARIŞTIRMANIN SIRASI MI OGLUM GELSENE!
IÇKI BITTI ŞAMPANYA RESMI ÇEKIYORUM ABI..
ABI BE BAKSANA BU RESIMDEKI ADAM TÜRK DEGIL MI?
EVEET. VER BAKIYIM NE IŞI VARMIŞ FRANSIZ DERGISINDE...
DUR BAKIYIM NE YAZIYOR. "ŞAMPIYON DU MOND KOCA YUSUF.. KOCA YUSUF!.. HEYT.. KARILARI GÖNDER ÇABUK.
PEKI ABI KOCA YUSUF BIZI ZENGIN EDER MI?
BAK OĞLUM HAYATTA PARADAN ÖNEMLI ŞEYLER VARDIR.. ONU TEKRAR CANLANDIRIRSAK TÜRK GÜREŞINE YAPACAGIMIZ HIZMETI DÜŞÜN..
Az biraz sonra
HEYT BE! ANALAR NELER DOĞURMUŞ!
OHHHU AMMA UYUMUŞUM.. SAAT KAÇ AGALAR?
ÜÇ..
NEE!. DÖRTTE POL PONS'LA ŞAMPIYONLUK GÜREŞIM VARDI. YETIŞEMEZSEM ÇOK AYIP OLUR..
DUR!
GIDIYO
HÖSTÜNÜZ! HÖSTÜNÜZ.. KIRMIZI IŞIK YANIYOR MISTER, KARŞIYA GEÇEMEZSINIZ... LÜTFEN ŞU YAŞLI MADAM GIBI BEKLEYIN...
BIR YIĞIN TEKERLEKLI DEMIR GEÇICEK DIYE YAŞLI BAYANLAR BEKLETILIR MI. MUSADENIZLE BAYAN SIZI KARŞIYA GEÇIREYIM...
GARRÇ
SELAMIN ALEYKUM AĞA GÜREŞ ŞAMPIYONASI BU SALONDA MI YAPILIYOR? AFIŞLERI OKUYAMADIM DA..
ŞEY.. EVET EVET GELIN SIZE YOLU GÖSTEREYIM.
DÜNYA KARATE ŞAMPIYONALARI GÖST
KIKO KIKO... EĞER KARETECILERIM BU IZBANDUTU DÖVERSE, KI MUHAKKAK DÖVERLER KARETENIN MUHTEŞEMLIGINI BÜTÜN DÜNYA BIR KEZ DAHA ANLAR...

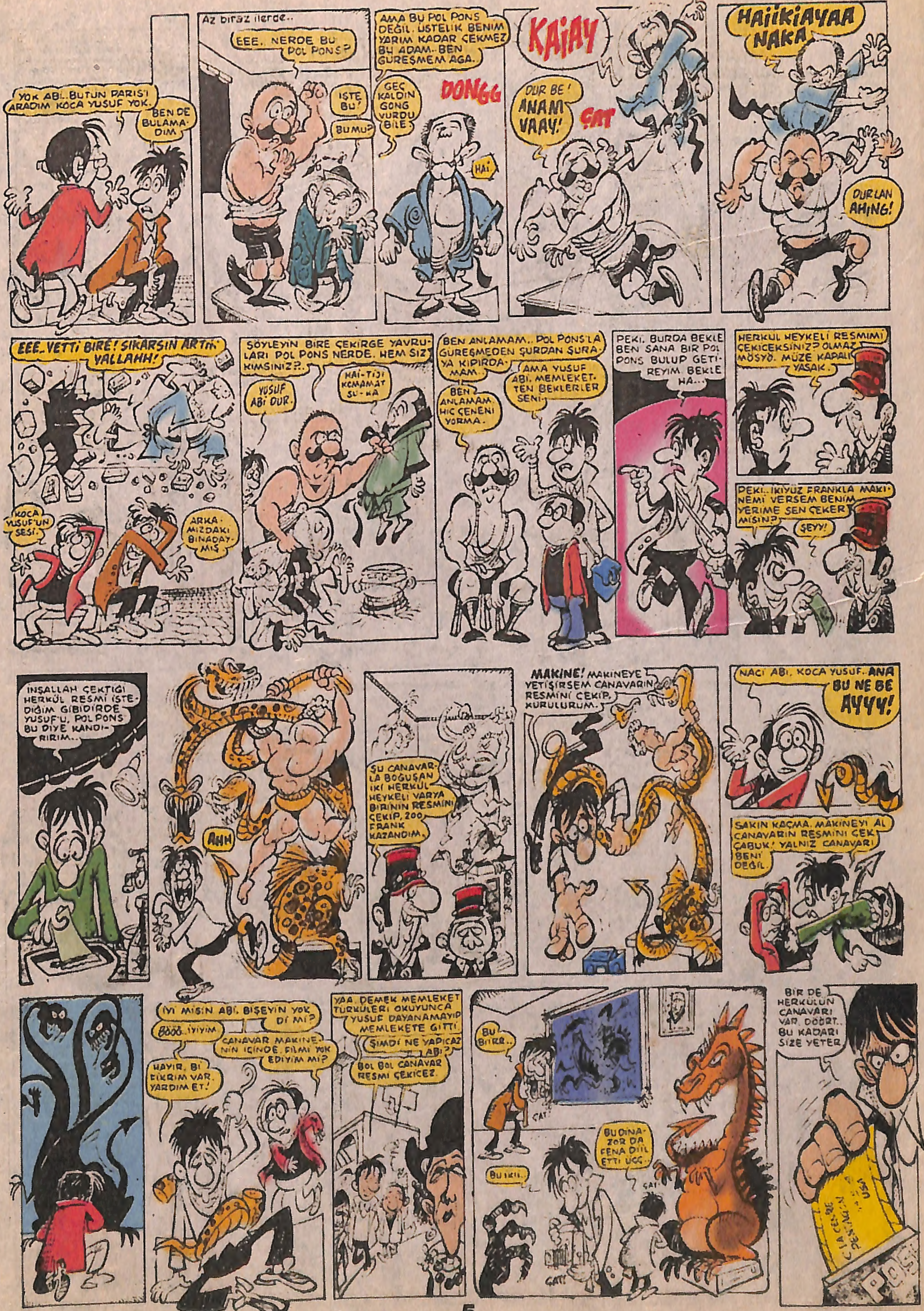

YOK ABİ.. BUTUN PARİS'İ ARADIM KOCA YUSUF YOK.
BEN DE BULAMADIM
Az biraz ilerde..
EEE.. NERDE BU POL PONS?
İŞTE BU!
BU MU?
AMA BU POL PONS DEĞİL. ÜSTELİK BENİM YARIM KADAR ÇEKMEZ BU ADAM.. BEN GÜREŞMEM AGA.
GEÇ KALDIN GONG VURDU BİLE.
DONGG
HAI
KAİAY
DUR BE! ANAM VAAY!
ÇAT
HAİİKİAYAA NAKA
DURLAN AHING!
EEE.. VETTİ BİRE! SIKARSIN ARTIK YALLAHH!
KOCA YUSUF'UN SESİ.
ARKAMIZDAKİ BİNADAYMIŞ.
SÖYLEYİN BİRE ÇEKİRGE YAVRULARI POL PONS NERDE. HEM SİZ KİMSİNİZ?..
YUSUF ABİ DUR.
HAİ-TİJİ KCMAMAT SU-KA
BEN ANLAMAM.. POL PONS'LA GÜREŞMEDEN ŞURDAN ŞURAYA KIPIRDAMAM..
AMA YUSUF ABİ. MEMLEKETTEN BEKLERLER SENİ.
BEN ANLAMAM. HIÇ ÇENENİ YORMA.
PEKİ. BURDA BEKLE BEN SANA BİR POL PONS BULUP GETİREYİM. BEKLE HA...
HERKUL HEYKELİ RESMİMİ ÇEKİCEKSİNİZ? OLMAZ MÖSYÖ. MÜZE KAPALI YASAK.
PEKİ.. İKİYÜZ FRANKLA MAKİNEMİ VERSEM BENİM YERİME SEN ÇEKER MİSİN?
ŞEYY!
İNŞALLAH ÇEKTİĞİ HERKÜL RESMİ İSTEDİĞİM GİBİDİRDE YUSUF'U, POL PONS BU DİYE KANDIRIRIM..
AHH
ŞU CANAVARLA BOĞUŞAN İKİ HERKÜL HEYKELİ VARYA BİRİNİN RESMİNİ ÇEKİP, 200 FRANK KAZANDIM.
MAKİNE! MAKİNEYE YETİŞİRSEM CANAVARIN RESMİNİ ÇEKİP, KURULURUM.
NACİ ABİ, KOCA YUSUF.. ANA BU NE BE AYYY!
SAKIN KAÇMA. MAKİNEYİ AL CANAVARIN RESMİNİ ÇEK ÇABUK! YALNIZ CANAVARI BENİ DEĞİL.
İYİ MİSİN ABİ. BİŞEYİN YOK DI MI?
Ööö.. İYİYİM.
CANAVAR MAKİNENİN İÇİNDE. FİLMİ YOK EDİYİM Mİ?
HAYIR, Bİ FİKRİM VAR. YARDIM ET!
YAA. DEMEK MEMLEKET TÜRKÜLERİ OKUYUNCA YUSUF DAYANAMAYIP MEMLEKETE GİTTİ.
ŞİMDİ NE YAPICAZ ABİ?
BOL BOL CANAVAR RESMİ ÇEKİCEZ.
BU BİİRR..
ÇAT
BU İKİİ..
BU DİNAZOR DA FENA DİİL ETTİ ÜÇÇ..
ÇAT
ÇAT
BİR DE HERKÜLÜN CANAVARI VAR. DÖRT.. BU KADARI SİZE YETER.
POST

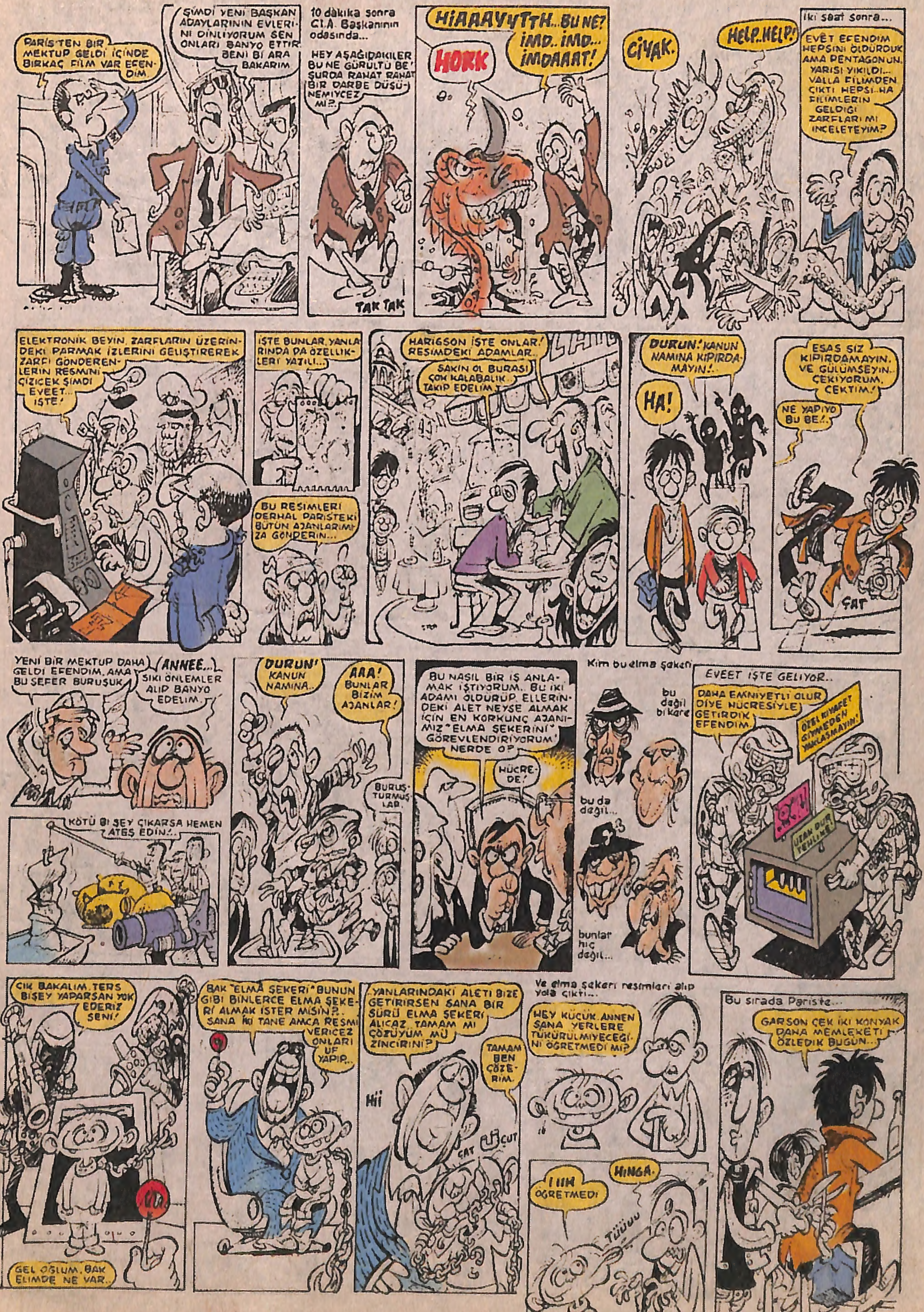

PARİS'TEN BİR MEKTUP GELDİ İÇİNDE BİRKAÇ FİLM VAR EFENDİM
ŞİMDİ YENİ BAŞKAN ADAYLARININ EVLERİNİ DİNLİYORUM SEN ONLARI BANYO ETTİR BENİ Bİ ARA BAKARIM
10 dakika sonra C.I.A. Başkanının odasında...
HEY AŞAĞIDAKİLER BU NE GÜRÜLTÜ BE' ŞURDA RAHAT RAHAT BİR DARBE DÜŞÜNEMİYCEZ Mİ?.
TAK TAK
HİAAAYYTTH...BU NE? İMD.. İMD... İMDAAAT!
HORK
CİYAK.
HELP..HELP!
İki saat sonra...
EVET EFENDİM HEPSİNİ ÖLDÜRDÜK AMA PENTAGON'UN YARISI YIKILDI... VALLA FİLMDEN ÇIKTI HEPSİ..HA FİLMLERİN GELDİĞİ ZARFLARI MI İNCELETEYİM?
ELEKTRONİK BEYİN, ZARFLARIN ÜZERİNDEKİ PARMAK İZLERİNİ GELİŞTİREREK ZARFI GÖNDERENLERİN RESMİNİ ÇİZİCEK ŞİMDİ EVEET... İŞTE!
İŞTE BUNLAR. YANLARINDA DA ÖZELLİKLERİ YAZILI...
BU RESİMLERİ DERHAL PARİS'TEKİ BÜTÜN AJANLARIMIZA GÖNDERİN...
HARİGSON İŞTE ONLAR! RESİMDEKİ ADAMLAR..
SAKİN OL BURASI ÇOK KALABALIK.. TAKİP EDELİM..
DURUN! KANUN NAMINA KIPIRDAMAYIN!.
HA!
ESAS SİZ KIPIRDAMAYIN. VE GÜLÜMSEYİN.. ÇEKİYORUM. ÇEKTİM!
NE YAPIYO BU BE!.
ÇAT
YENİ BİR MEKTUP DAHA GELDİ EFENDİM, AMA BU SEFER BURUŞUK
ANNEE...
SIKI ÖNLEMLER ALIP BANYO EDELİM.
KÖTÜ Bİ ŞEY ÇIKARSA HEMEN ATEŞ EDİN!..
DURUN! KANUN NAMINA..
AAA! BUNLAR BİZİM AJANLAR!
BURUŞTURMUŞLAR.
BU NASIL BİR İŞ ANLAMAK İSTİYORUM.. BU İKİ ADAMI ÖLDÜRÜP ELLERİNDEKİ ALET NEYSE ALMAK İÇİN EN KORKUNÇ AJANIMIZ "ELMA ŞEKERİNİ" GÖREVLENDİRİYORUM NERDE O?
HÜCREDE!
Kim bu elma şekeri
bu değil bi kere
bu da değil...
bunlar hiç değil...
EVEET İŞTE GELİYOR..
DAHA EMNİYETLİ OLUR DİYE HÜCRESİYLE GETİRDİK EFENDİM.
ÖZEL KIYAFET GİYMEDEN YAKLAŞMAYIN!
UZAK DUR TEHLİKE
ÇIK BAKALIM. TERS BİŞEY YAPARSAN YOK EDERİZ SENİ!
GEL OĞLUM. BAK ELİMDE NE VAR..
BAK "ELMA ŞEKERİ" BUNUN GİBİ BİNLERCE ELMA ŞEKERİ ALMAK İSTER MİSİN?.. SANA İKİ TANE AMCA RESMİ VERİCEZ ONLARI UF YAPIP..
..YANLARINDAKİ ALETİ BİZE GETİRİRSEN SANA BİR SÜRÜ ELMA ŞEKERİ ALICAZ. TAMAM MI ÇÖZÜYÜM MÜ ZİNCİRİNİ?
TAMAM BEN ÇÖZERİM.
Hii
ÇAT ÇUT
Ve elma şekeri resimleri alıp yola çıktı...
HEY KÜÇÜK. ANNEN SANA YERLERE TÜKÜRÜLMİYECEĞİNİ ÖĞRETMEDİ Mİ?
IIIH ÖĞRETMEDİ
HINGA.
TÜÜÜUU
Bu sırada Paris'te...
GARSON ÇEK İKİ KONYAK DANA MEMLEKETİ ÖZLEDİK BUGÜN...

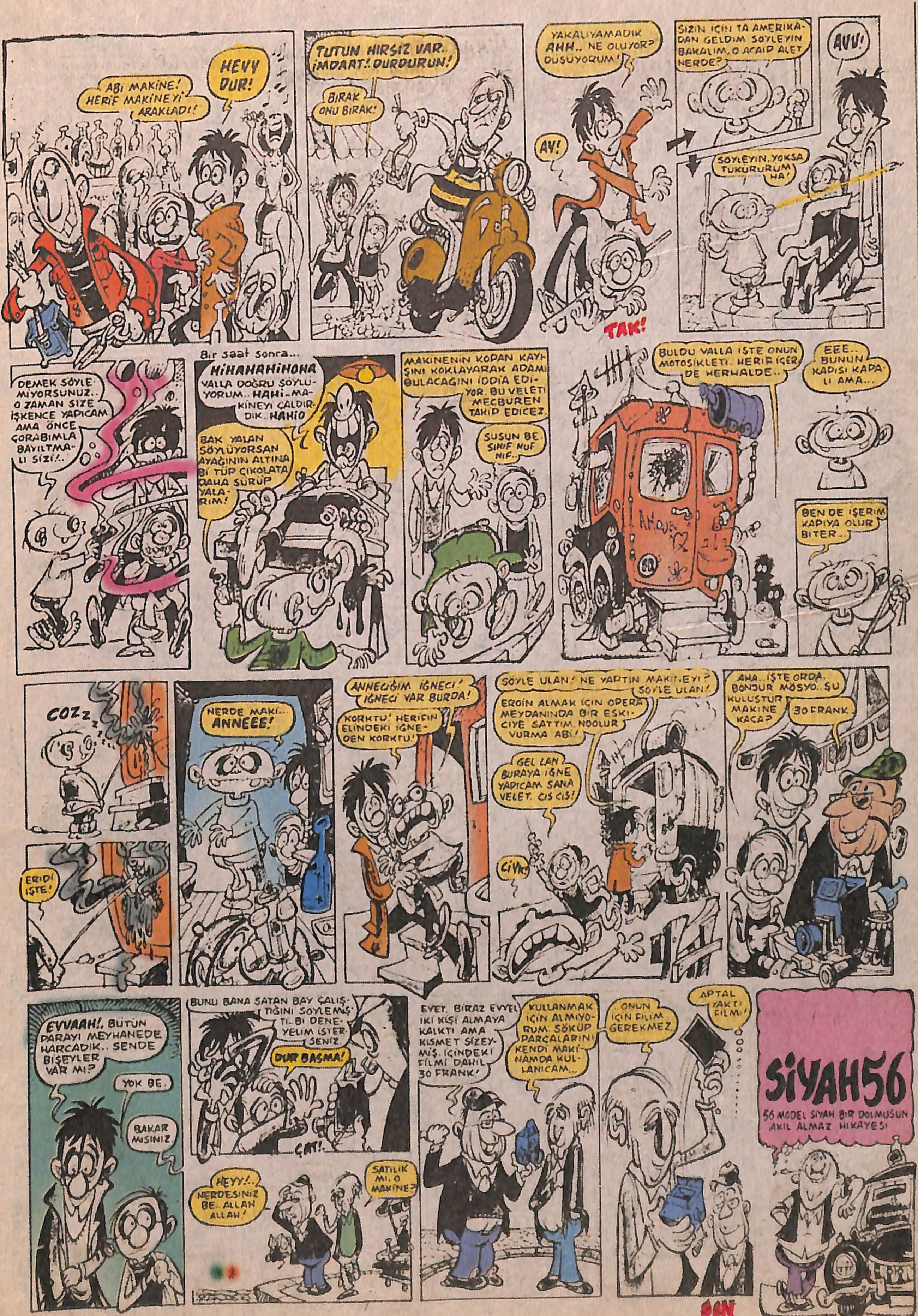

ABİ MAKİNE! HERİF MAKİNEYİ ARAKLADI!
HEYY DUR!
TUTUN HIRSIZ VAR.. İMDAAT!. DURDURUN!
BIRAK ONU BIRAK!
YAKALIYAMADIK AHH.. NE OLUYOR? DÜŞÜYORUM!
AY!
TAK!
SIZIN IÇIN TA AMERIKA-DAN GELDIM SÖYLEYIN BAKALIM, O ACAIP ALET NERDE?
SÖYLEYIN, YOKSA TÜKÜRÜRÜM HA!
AVV!
DEMEK SÖYLE-MIYORSUNUZ.. O ZAMAN SIZE IŞKENCE YAPICAM AMA ÖNCE ÇORABIMLA BAYILTMA-LI SIZI!..
Bir saat sonra...
HIHAHAHIHOHA
VALLA DOĞRU SÖYLÜ-YORUM.. HAHI..MA-KINEYI ÇALDIR-DIK..HAHIO
BAK YALAN SÖYLÜYORSAN AYAĞININ ALTINA BI TÜP ÇIKOLATA DAHA SÜRÜP YALA-RIM!
MAKINENIN KOPAN KAYI-ŞINI KOKLAYARAK ADAMI BULACAĞINI IDDIA EDI-YOR. BU VELETI MECBUREN TAKIP EDICEZ.
SUSUN BE. SINIF NUF NIF..
BULDU VALLA IŞTE ONUN MOTOSIKLETI. HERIF IÇER-DE HERHALDE..
EEE.. BUNUN KAPISI KAPA-LI AMA...
BEN DE IŞERIM KAPIYA OLUR BITER...
COZzz
ERIDI IŞTE!
NERDE MAKI... ANNEEE!
ANNECIĞIM IĞNECI! IĞNECI VAR BURDA!
KORKTU! HERIFIN ELINDEKI IĞNE-DEN KORKTU!
SÖYLE ULAN! NE YAPTIN MAKINEYI? SÖYLE ULAN!
EROIN ALMAK IÇIN OPERA MEYDANINDA BIR ESKI-CIYE SATTIM. NOOLUR VURMA ABI!
GEL LAN BURAYA IĞNE YAPICAM SANA VELET. CIS CIS!
CIYK!
AHA.. IŞTE ORDA. BONJUR MÖSYO..ŞU KULUSTUR MAKINE KAÇA?
30 FRANK.
EVVAAH!. BÜTÜN PARAYI MEYHANEDE HARCADIK.. SENDE BIŞEYLER VAR MI?
YOK BE.
BAKAR MISINIZ.
BUNU BANA SATAN BAY ÇALIŞ-TIĞINI SÖYLEMIŞ-TI. BI DENE-YELIM ISTER-SENIZ
DUR BASMA!
ÇAT!.
HEYY!.. NERDESINIZ BE.. ALLAH ALLAH!
SATILIK MI. O MAKINE?
EVET. BIRAZ EVVEL IKI KIŞI ALMAYA KALKTI AMA KISMET SIZEY-MIŞ. IÇINDEKI FILMI DAHIL 30 FRANK!
KULLANMAK IÇIN ALMIYO-RUM. SÖKÜP PARÇALARINI KENDI MAKI-NAMDA KUL-LANICAM...
..ONUN IÇIN FILIM GEREKMEZ.
APTAL YAKTI FILMI!
SON
SIYAH56
56 MODEL SIYAH BIR DOLMUŞUN AKIL ALMAZ HIKAYESI

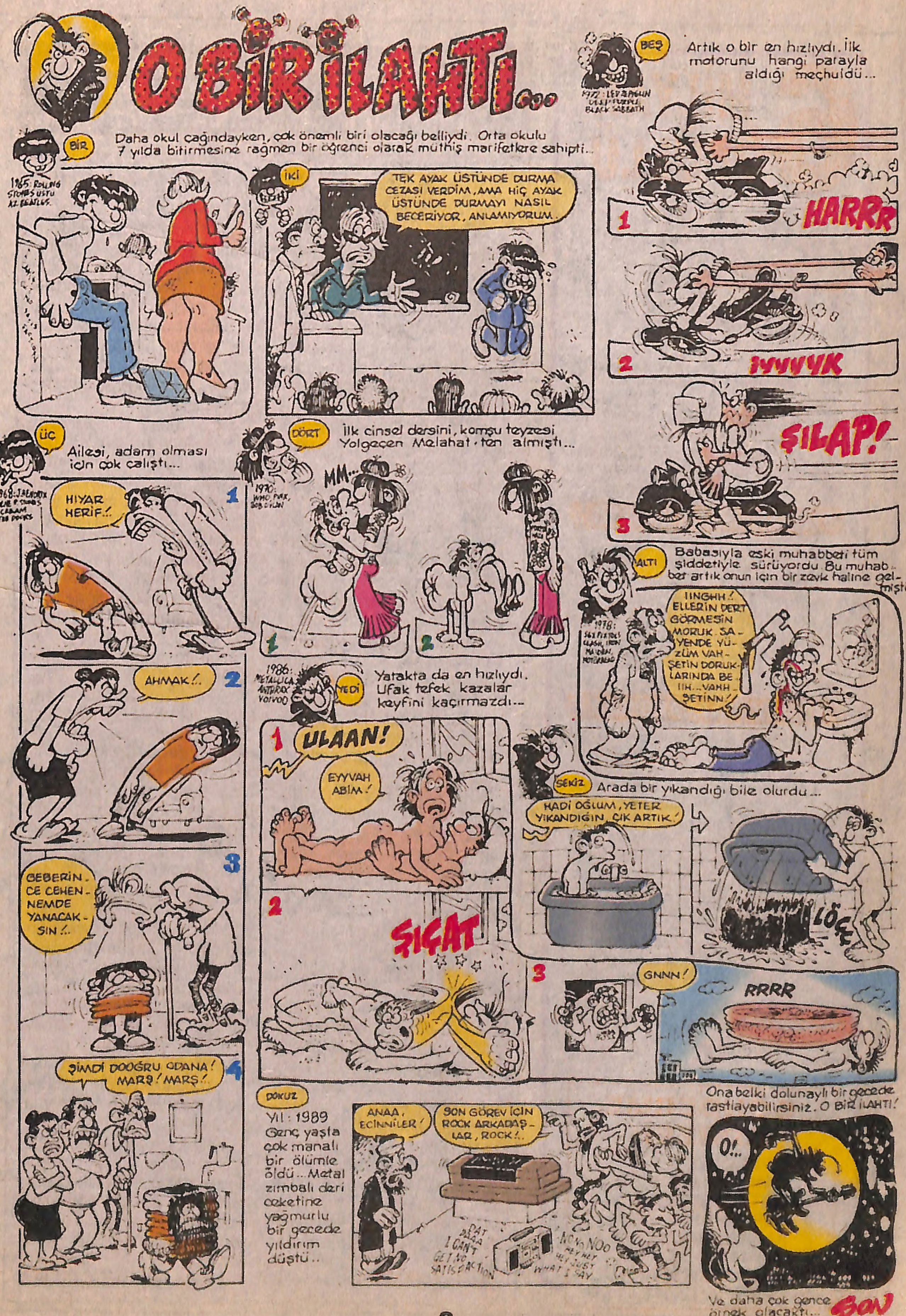
O BİR İLAHTI...
BİR
1965: ROLLING STONES ÜSTÜ AZ BEATLES
Daha okul çağındayken, çok önemli biri olacağı belliydi. Orta okulu 7 yılda bitirmesine rağmen bir öğrenci olarak müthiş marifetlere sahipti..
İKİ
TEK AYAK ÜSTÜNDE DURMA CEZASI VERDİM, AMA HİÇ AYAK ÜSTÜNDE DURMAYI NASIL BECERİYOR, ANLAMIYORUM.
ÜÇ
Ailesi, adam olması için çok çalıştı...
1
HIYAR HERİF!
2
AHMAK!
3
GEBERİNCE CEHENNEMDE YANACAKSIN!
4
ŞİMDİ DOOĞRU ODANA! MARŞ! MARŞ!
DÖRT
1970:
İlk cinsel dersini, komşu teyzesi Yolgeçen Melahat'ten almıştı...
MM...
1
2
1986: METALLICA ANTHRAX VOIVOD
YEDİ
Yatakta da en hızlıydı. Ufak tefek kazalar keyfini kaçırmazdı...
1
ULAAN!
EYYVAH ABİM!
2
ŞIÇAT
BEŞ
1972: LED ZEPPELIN DEEP PURPLE BLACK SABBATH
Artık o bir en hızlıydı. İlk motorunu hangi parayla aldığı meçhuldü...
1
HARRR
2
IYYYYK
3
ŞILAP!
ALTI
1978:
Babasıyla eski muhabbeti tüm şiddetiyle sürüyordu. Bu muhabbet artık onun için bir zevk haline gelmişti.
IINGHH! ELLERİN DERT GÖRMESİN MORUK. SAYENDE YÜZÜM VAHŞETİN DORUKLARINDA BE. IIH... VAHH ŞETİNN!
SEKİZ
Arada bir yıkandığı bile olurdu...
HADİ OĞLUM, YETER YIKANDIĞIN, ÇIK ARTIK!
LÖÇ
3
GNNN!
RRRR
DOKUZ
Yıl: 1989
Genç yaşta çok manalı bir ölümle öldü... Metal zımbalı deri ceketine yağmurlu bir gecede yıldırım düştü..
ANAA, ECİNNİLER!
SON GÖREV İÇİN ROCK ARKADAŞLAR, ROCK!
DAT DAAA I CAN'T GET NO SATISFACTION
NO NO NOO HEY HEY HEY JUST WHAT I SAY
Ona belki dolunaylı bir gecede rastlayabilirsiniz. O BİR İLAHTI!
O!..
Ve daha çok gence örnek olacaktı...
SON

6 MİLYAR ÖDÜLLÜ

ŞİİR VE ÖYKÜ YARIŞMASI BAŞLADI

ZIPIR'IN 6 MİLYAR ÖDÜLLÜ ŞİİR VE ÖYKÜ YARIŞMASI'na eserlerinizi bu haftadan itibaren gönderebilirsiniz. Derecelendirme sonucunda ilk 15'e giren yarışmacılar hem toplam 6 MİLYAR tutarında para ödülü kazanacak... Hem de çalışma fırsatına sahip olacaklar.

6 MİLYAR LİRA'nın DAĞILIMI

Birinciye: 2 MİLYAR Lira.
İkinciye: 1 MİLYAR 300 MİLYON Lira.
Üçüncüye: 800 MİLYON Lira.
Yedi kişiye: 200'er MİLYON Lira.
Beş kişiye de: 100'şer MİLYON LİRA
Toplam: 15 kişiye 6 MİLYAR LİRA.

Ayrıca birçok okurumuza ZIPIR aboneliği ödülümüz de var.

NASIL KATILACAKSINIZ?

Yarışmamız ŞİİR ve ÖYKÜ olmak üzere 2 ayrı dalda düzenlenmiştir. Konu serbesttir. Bu iki daldan dilediğiniz birine veya ikisine birden katılabilirsiniz. Yarışmamız Edirne'den Kars'a kadar her yaştan tüm okurlarımıza açıktır. Adlarının açıklanmasını istemeyenler eserlerini "Rumuz" ile gönderebilirler.

Şiirler bir dosya kağıdını, öyküler ise 2 dosya kağıdını geçmemeli... Ve daktilo ile veya okunaklı bir yazıyla kaleme alınmalıdır. Eserlerinizi aşağıdaki adrese posta veya faks ile gönderebilirsiniz.

Dilerseniz dergimizin adresine de teslim edebilirsiniz.

Tüm yarışmacılara başarılar diliyoruz.

GÖNDERME ADRESİ:

ZIPIR DERGİSİ
6 MİLYAR ÖDÜLLÜ
ŞİİR VE ÖYKÜ
YARIŞMASI
Alayköşkü Cad.
No: 11
Cağaloğlu/İSTANBUL
FAKS: 0212 511 11 00

6 MİLYAR LİRA ÖDÜLLÜ ŞİİR ve ÖYKÜ YARIŞMAMIZDA ÖN ELEMEYİ KAZANANLARI YAYINLAMAYA BAŞLADIK

KÜÇÜK SİMİTÇİ ve DENİZ YILDIZI

Birbirinden yüksek katlı evlerin arasından cılız bir ses duyuldu önce.

"Simitçi, taze simitlerim var." Bu ses, yoksul olduğu her halinden belli olan, okuyor mu bilinmez ama, ilkokul çağlarından minik bir erkek çocuğuna aitti. Çocuğun giderek cesaretlenen sesi, apartmanların arasında sıkışmış bu dar sokakta yankılanıp, o an evinde koltuğuna oturmuş sıcacık çayını yudumlamakta olan Tahsin adlı genç adamın kulaklarında çınladı. Genç adam gazetesinden yavaşça başını kaldırarak pencereye doğru yaklaştı. Sokaktaki çocuğu izlemeye koyuldu. Simit satan bu küçük çocuğu izledikçe Tahsin'in yaşadıkları gözünün önünde tekrar canlanmaya başladı. Bu onu tarif edilmez bir duygu seline sürükledi. Başını gökyüzüne doğru çevirdi ve panik yığınını andıran bulutların arasında anılara daldı.

Çocukluk yılları ve onu takip eden dönemler büyük zorluklar içinde geçmişti Tahsin'in. Daha aile ortamı, sıcak bir yuva gibi her çocuğun sahip olmak istediği bu güzellikleri tanıyamadan babası aileyi terk etmişti. Babasını yeni tanımaya başlayan Tahsin'in kalbinde nefretin ilk tohumları atılmaya başlamıştı. Trene binip memleketlerine dönmek zorunda oldukları o geceyi hayatı boyunca unutamamıştı. Bir elinde yakası yere doğru sarkan önlüğü diğer elinde kitap dolu çantası ile kapısını çaldıkları pek çok yakın akrabaları, kısa bir süre için bile olsa kabul etmemişlerdi.

Zavallı annesi bir taraftan terk edilmenin verdiği üzüntüyü, diğer yandan ne yapacağını bilememenin şaşkınlığını yaşıyordu. Nihayet, kalbinde yaşamın iyiliğini yitirmemiş bir insanın yardımı ile başlarını sokacak bir yer bulmuşlardı. Tahsin o gece kendi kendine yemin etmişti. Hayatta güçlü ve başarılı olacaktı. Bu azim ona yaşamı boyunca büyük başarılar kazandırdı. Her başarı onu hedefine bir adım daha yaklaştırdı.

Şimdi Tahsin ünlü bir avukattı. Aslında bu mesleği babasından hesap sormak amacıyla seçmişti. Fakat kalbindeki hayata karşı hissettiği tüm olumsuz düşüncelerin üstesinden geldiği gibi babasına karşı beslediği nefreti de yenmişti.

Artık o kendisine, ailesine ve topluma faydalı olmak için uğraş veren insanlardan biriydi.

"Simitçi, taze simitlerim vaaar..."

Genç adam, bakışlarını sabitleştirdiği bulut kümesinden uzaklaşmakta olan küçük simitçiye çevirdi. Bu çocuk onu kısa bir zamanda olsa geçmişin o duygu yüklü günlerinde bir gezintiye çıkarmıştı. Derin bir nefes alarak kendine geldikten sonra kapıya yöneldi. Hızla merdivenlerden inip, sokağın sonuna ulaşan simitçi çocuğun arkasından yetişti. Eğildi, büyük simit tepsisinin altındaki minik yüzü ararcasına baktı. Gözgöze geldiklerinde sanki bir an karşısında kendini gördü. Düşüncelerini toparlayıp "tüm simitlerini alıyorum" dedi. Şimdi büyük bir arzusunu yerine getirmenin keyfiyle çocuğun elinden tutarak okul masraflarını karşılama sözü verdi.

Başka bir hikayede anlatılan, kumsala vuran binlerce deniz yıldızını teker teker denize fırlatan ve her deniz yıldızında "işte bu da kurtuldu" diyen adamın mutluluğu vardı yüzünde.

Akın BALCI/BALIKESİR

UZUN HİKAYE

Bugün kafam bozuk
Havam kaçık
Faylarım kırık
Nevrim dönük
Nabzım düşük.

Heyheylerim üstümde
Tüylerim diken diken
Beynim yağ yakıyor

Kontürüm atmıyor
Telefonum çalmıyor
Otobüsüm kalkmıyor

Falım fallanıyor
İşlerim sallanıyor

Yolum kapalı
Kulaklarım tıkalı
Bütün işlerim hatalı

Feleğim şaşmış
Keçilerim kaçmış
Ellerim boş

Huzursuzum
Uykusuzum
Yalnızım
Gazım var

Anlayacağın hikaye uzun
Şimdi anlatamam
Gel de al beni
Eğer gelirsen
Üç kere tıklat penceremi...

A. Zeki YEŞİL/ANKARA

SÜRGÜNLER

Yelkenlerimi açmışım
Hayat fora
Denizlere sığınmışım
Güneş dağın ardından bakar
Dalgalar bir valsi hatırlatır
Martılar özgürlüğe uçuşur
Kara sevdaları ardımda
bırakmışım
Günleri sıralamışım ardım sıra
Hayatın büyüsüne
koyuvermişim
kendimi
Kaybolmuşum sürgünlerde
Aşkın izi yok gözlerimde

Gülçin HASEKİ/BOLU

YALNIZLIKLAR DİYARI

Sessizliğin ardından koşarcasına,
İtercesine, doluştular odalara,
Kır kahvelerine, ruhlara.

Çaylar içirdiler azap dolu,
Son çiçekleri topladılar.
Dostlar bahçesinden

Dikenleri demet yaptılar.
Gülüşleri gömdüler zamana.
En sıcak yazda serin serin estiler.

Bir avuç öksüz mutluluğu.
Bıraktılar çaresiz.
Ve hep beraber göç ettiler.

Yalnızlığa talip çıkmış insanlarla.
Yalnızlıklar, yokoluşlar,
Yitirilişler diyarına...

Nursel ÖZŞEN/İSTANBUL

SEVGİ

Duvarları aşıp gelen,
Zamanı tek dinlemeyen,
Savaşlardan çıkıp gelen,
Sevgidir o sürüp giden.

Gülücükler dağıttıran
Aşıkları bağırttıran,
Küsleri barıştıran,
Sevgidir o kalplerden fışkıran.

Yeryüzündedir o tek baki,
İnsanlar artık onu yaşasa bari.
Olmaz savaşlar sonsuza kadar taki.
Sevgidir o ahirette bile olmaz fani.

Savaşları durduran
Özlemlileri kavuşturan
Doğayı canlandıran.
Sevgidir o ölüyü bile kaldıran.

İnsanlar ona bir düş diyorlar.
Bir de utanmadan gülüp geçiyorlar.
Ama bir de şunu bilmiyorlar.
Solan çiçekler bir daha açarlar.
Sevgidir onlar sonsuzluğa kucak açarlar.

Ertuğrul IĞDIR/KOCAELİ

ŞİMDİ BU HALDEYİM

(Bir kanserlinin dilinden)

Sana sevgimi söylesem
ne fayda?
Artık ömrüm, son adımlarında.
Seni düşünüp ağladığım anlarda
Sigara avuttu beni, şimdi bu
haldeyim.

Uykusuzluğa asla mağlup olmayan
Ağlayıpta bir gün olsun
kurumayan.
Diri görünsem de, artık yaşamayan
Bir insana çevirdi, şimdi
bu haldeyim.

Streslendikçe sigaraya sarıldım.
Hayata küstüm,
dostuma darıldım.
Hergün acılar içinde kıvrandım.
Avutmaz gözlerinin yeşili,
şimdi bu haldeyim.

Denizi görmeyeli uzun zaman oldu.
Artık benim için dünya durdu.
Bacağımı aldılar, kestiler kolumu.
İsyanım bir tane ki şimdi
bu haldeyim.

Derdime ilaç, arayıp
bulamadılar.
Soldu gönül çiçeğim
sulamadılar.
Haykırdım her gece duymadılar.
Beni buldu kulların zalimi,
şimdi bu haldeyim.

Sana sevgimi söylesem ne fayda.
Ölümüme kalmış birkaç hafta.
Gülmedi bir gün olsun,
bu garip hasta
Bulamadım güldüreni,
şimdi bu haldeyim

Şimdi bu haldeyim.
Yarın kara toprak
Sevilmediysem şu dünyada...
Neden acı gelsin,
UNUTULMAK...

Fırat SÖMER/
AYDIN

DOST

Solgunluk timsalin yüzün solmuş
Hangi dert ile böyle soldun dost
Yoksa seni bu milletin hüznü mü sarmış
Neden feryadını yücelere saldın dost

Gözlerinden iplik iplik yaşlar dökülür
Yüzünde çizgi çizgi dertler bükülür
Bir ah ile kalbindeki hıçkırıklar sökülür
Derbeder duruşunla beni benden aldın dost

Mızrabımı vurdum gönül sazına
Kulak vermedi kimse dert niyazıma
Issız dağlar ses verdi feryadıma
Nerden yüreğime saldın bu derdi dost.

Ah yüreğim aşkın ile kavrulur
Yanmış gönlüm bu sevdadan savrulur
İniltilerim arş-ı rahmanı bulur
Ben giderim sen gurbette kaldın dost.

Fatih GÜLER/ANKARA

BİR AFET

Gün nihayet sıyrıldı bulutların arkasından
Çınladı Süleymaniye'den acıklı bir ezan.
Buruk bir hüzün var yine içimde
Acı bir vaveyla koptu İstanbul'un göbeğinde.
Çığlıklar yükseldi acımasız enkazdan
Bu muydu acep son haber İstanbul diyarından

Bilmem neydi, nedendi bu afet.
Ağlaşır oldu bütün memleket.
Neler oldu o çocuklara ki sevimli.
Bekler oldu gece gündüz gözler nemli.

İnsanlar düşünürken en derin
Yapılacak mı acep bunun izahı.
Kalmadı, bağ bahçe anne, baba...
Herşey atıldı bir bir yabana.

Bin can gitti İstanbul diyarından.
Düşer mi bu canlar ölümsüz hesaptan.
Görenler dediler ki el insaf.
Haykırdı arkadan gelen büyük saf.

Büyük küçük dünyadan gider oldu
Gözler inceden inceye doldu.
Bitti o şirin en nadide sevdalar.
Ağlaşır oldu bütün insanlar.

Kabristan'da kalmadı tek bir gül.
Ötmez oldu artık ne gül, ne de bülbül.
Akşamlar çöktü duvar diplerine sessiz.
Bin can çoğaldı sokaklarda kimsesiz.

Muharrem YILMAZ/VAN

HAYATIN AMACI

Çocukluğunu dayısı ile geçirmiş ve anne babasından daha tek etkilenmemiş çocuktu belki. Saz ile söz ile büyüdü. Dayısı bir saz çalışında ve o da anasıyla türkü söyleyince içi "güp, güp" diye atardı çocukcağızın.

Anası ve babasını halbuki ne çok seviyordu kavga etmeyince. Belki böyle yapmasalardı dayısını anne babasından milyonca büyük bir sevgiyle sevmeyecekti. Yani anne babasını da en az dayısı kadar sevecekti.

İlkokuldan sonra yurtta kalmış, bu zorluğunu dört sene yaşamıştı. Onun için belki de diğer arkadaşlarına göre daha kolaydı. Hatta onun için bu kolaylık, bir zevk, vazgeçilmeyecek mücevher bir dönemdi. Ne güzel günlerdi o arkadaşlarıyla eğlendiği günler. Onca günü, o 85 arkadaşını hatırlıyordu.

Küçüklüğünde ise yurttan izne gelince anne babasının o kavgasını görüyordu. Dayısının ona söylediği bir söz aklına geliyordu. Şöyle diyordu dayısı ona, "Herkes iyiyi, güzeli sever yeğen bazen çirkini ve kötüyü sevmek önemli olandır."

Çocuk o an şaşırdı. Hatta yanlış yorumladı o ufacık aklıyla o kocaman anlamı sözcüğü. Kendi kendine "Bana hep iyiliği öğreten dayım, kötü mü ol diyordu?" diye söyleniyordu. Ama o kadar düşünme sonucu anladı ki anne babasının o kavgasına karşın bu hallerini bile sevmeliydi. Çünkü kötü ancak böyle iyi olurdu.

Mesela bu devirde basitleşmiş yalancı kız sevgisini çok amaçsız düşünüyor ve kendi kendine, "O eski zamana ait sevgiler şu an yok, onlar ki umut için, hayat için herşeyi yapıyorlardı duyordu ve devam ediyordu, "Şimdi kişiler ise bir arabesk hayat gibi ölümü özlediğini söylerken köpek gibi hayata yaltaklanan kişiler," diyordu. Hatta kendisinin bile bu duyguya bir süre kapılmasına lanet ediyordu.

Onun gayesi bu düşünceleri somut bir şekle dökmekti. Sevgiyi gerçek sevilecek yerde aramak gerekiyordu ona göre. Anlıyordu ki o doğaya, toprağa, insanın iyi yaşamasına, kötüyü sevip düzeltmeye, insana aşık biriydi.

-Keşke burda olsa da insanları gerçek sevgiye nasıl ulaştıracağımızı gösterseydi bize, diyordu. İnsanların ve çevresinin bir kız sevgisi değil de en azından bir gençliği de, dostuğu da, insanları sevmeyi de öğrenmelerini istiyordu. Bazen bir gezi düzenliyor ve bu gezilerde doğayı, köy hayatının güzelliğini, şehir hayatının ve ilişkilerinin sıkıntılarını anlatıyordu.

O bir insan hayranıydı. İnsanı sevmeyi ilke edinmiş, şehir hayatının bireysel ilişkilerden uzak düşünce sisteminde insanın erimesini istemiyordu. O köy halkı gibi saf, temiz, birbirleriyle ilişkili, bir tandırın başında birbirlerine hikaye anlatan köylü çocukları gibi güzel ve tatlı ilişkilerde bulunmayı istiyordu.

İstiyordu ama olmadı. Şehir yaşantısının pis kucağına düşmüş kötü bile olsa sevilecek insanlar onu vurdular ona göre, onu vuran insan bile sevilmeliydi. İşte kötüyü sevmek buldu. Kötüyü sevdiği için o kötü insanlar da şu an onun gibi oldular ama elden ne gelir. Önemli olan o ikisinin o evrensel düşüncesini sürdürmek ve SAVAŞLARIN DÜNYASINDA MENEKŞE TARLASININ ÇOCUĞU KALMAKTIR.

Rumuz: Menekşe Tarlasının Çocuğu/İZMİR

DİNAZOR

Kadri babayla tanışmam bir tesadüftü tamamiyle. Yaşantımı değiştirip bembeyaz sayfa açtığım hafta içinde tanımıştım onu.

Mahkeme giderleri için para yatırmam sözkonusuydu ve de üç aylığımı almaya iki hafta kadar bir süre vardı. Kara kara düşünürken birden aklıma udumu satma düşüncesi geldi. Altın dolar gibi bozduracak bir yatırımım hiçbir zaman olmamıştır ve olamaz. Çünkü tek olumsuz yönüm parayı harcarım. Giyime, kitaplara, seyahate derken uçar gider, borç istemeyi de sevmediğimden bir bavul bir udla çıkıp gittiğime göre başka da bir seçeneğim yoktu zaten. Musiki cemiyetinden tanıdığım çok eski bir arkadaşıma gittim. O benim danışmanım gibidir sağolsun. Bu tür işleri ona sorarım. Geniş bir çevresi var ve gönderdiklerinden de hep memnun kalmışımdır. Yine doğru ona gittim. Müzik evinin adresini alıp udu arkadaşımda bırakarak önce tanışıp konuşmak üzere yarım saat sonra Kadri babanın karşısındaydım. Kadri baba beni dikkatlice dinledi. Yetmiş yaşlarında ilk bakışta çok titiz biri olduğu anlaşılan biriydi. Udu istemeyerek sattığımı anlamıştı. Ayrıca müziğe düşkün olduğumu. Yaşantımın bir geçiş döneminde müzikle uğraşmanın bana rehabilitasyon olacağının da bilincindeydi. İnsanlara zor anlarında hızır gibi yetişen, nesli tükenmekte olan o kişilerden biriydi işte. Udun onarımı en az iki ay sürecekti. Bu arada çay içerken ikinci eşini göğüs kanserinden kaybettiğini ve yalnız yaşadığını öğrendim. Kahvaltı ve öğle yemeklerini işyerinde yediğini. Akşamları da pratik yemeklerle geçiştirdiğini ev yemeklerini çok özlediğini büyük gelinin çok cazgır, küçük gelinine ise ilk eşine baktığı için gidemediğini anlattı. Akşam yemeklerini hazırlayıp, faturaları yatırıp, evi çekip çevirecek birine ihtiyacı olduğunu söyleyerek bana "Yaşlı bakabilirim demiştiniz; bende yaşlıyım, sadece hala çalışıyorum ne dersiniz. Size bir oda ayrıca bir de çalışma odası veririm. Evde daha çok oturacak olan siz olduğunuza göre bir çalışma odasına ihtiyacınız olur herhalde" diyerek benden bir tür evin kahya kadın görevini üstlenmemi istedi. Toplumun ne diyeceğinin umurumda olmadığını. Kendime daha uygun bir yer bulana kadar ona ve eve bakabileceğimi söyleyince gözlerinin içi güldü birden çocuk gibi. Belli etmemeye çalışıyordu ama sevinmişti. Hem de evin içinde çalabileceğim ud'da varmış. Bir süre sonra Kadri Baba her şeyde kusur aramaya ve beni çocuğuymuşum gibi yerli yersiz azarlamaya başladı. Sık sık akşam yemeklerini arkadaşlarıyla yemeğe başladı. Anlam veremiyordum. Yüzseksen derece değişmişti. Belki de kendince hayaller kurmuştur. Gerçekleşmeyince ben ona bir erkek gözüyle bakmayınca bozulup hırsını çıkarıyor olabilir boşver sabret diyerek saygıda kusur edip tek kelime söylemiyordum. Bu arada arkadaşlarıma kalacak bir yer aradığımı söyledim. Bir hafta sonra yer bulundu. Kadri Baba'ya kendime bir kız lisesinin pansiyonunda iş bulduğumu söyleyince benim kalmam için ısrar edeceğini sanarken o adeta kovar gibi "Yarın eşyalarını hazırla. Hafta sonu taşırız" diyerek bu fırsatı değerlendirmemi istedi. Hafta sonu kalacağım yere arabasıyla beni bıraktı. O sabah. Kahvaltıda yedi aydır içinde sakladığı duygularını açıkladı. "Yirmi yıl önce tanısaydım hiç kaçırmaz evlenirdim sizinle, tüm aradıklarımı buldum. Ama cevap veremeyeceğim için de üzgünüm, acı çekiyorum sizi gördükçe. Bu yüzden gitmenizi istedim" diyerek davranışının nedenini açıkladı. Aşık olmanın yaşı yokmuş diye kendi kendime mırıldanarak arabaya bindim. Yılda bir-iki kez işyerine uğruyorum. Ben gittikten sonra çivi çiviyi söker misali hemen evlendi. Bana bakışlarını görünce biraz üzülüyorum. Ne de olsa vefa borcum var.

RUMUZ: İSİMSİZ

Kurbağa Ağızlı Canavar

Sıcak ve güneşli bir ilkbahar gününde Cahide yanına kızını ve ablasını alarak yürüyüşe çıkmışlardı. Uçsuz bucaksız çimenlik alan gerçekten harikaydı ve insana yaşadığını hissettiriyordu. O yemyeşil çimenlerin arasından uzanan beyaz papatyalar alana daha canlılık kazandırıyor, seyreden gözleri hayran bırakıyordu.

Bir süre konuşmadan öylece yürüdüler. Cahide'nin ablası biraz gittikten sonra durdu, olduğu yerde eğilip büyük ihtimal manda tezeğini eline aldığı bir çubukla ters çevirdi. Tezeğin altında birkaç buğday tanesi yetişmişti. Üzerlerindeki ağırlık nedeniyle diğerleri gibi uzayamamış, belirli bir boyda kıvrılmış kalmışlardı. Cahide ablasının yanına eğildi, "Ne güzel renkleri var" dedi. "Bunlar mandalara yem olarak samanların arasına karıştırılarak veriliyor" diye söylendi ablası. "Mandalar da tam çiğnemeden yutuyorlar bazen. Böylece bu tanelere zarar gelmiyor. Sonra da gördüğün gibi işte. Kendi kendine yetişiyorlar."

Ablasının sözleri garip bir sesin duyulmasıyla noktalandı. Başlarını kaldırıp az ilerlerindeki çimenlerin arasına baktılar. Küçük bir kurbağa başına kadar toprağa gömülmüş, devamlı bağırıyordu. Üç kız dikkatle kurbağaya bakıyorlardı. Küçük kurbağa ağzını açmış devamlı çığlık atıyordu. İşin garibi hayvanın ağzı giderek daha da genişliyordu. Öyle ki bir insanı kolaylıkla yutabilecek kadar büyümüştü ve giderek daha da büyüyordu. O tiz çığlık ise giderek dehşet bir çığlık halini alıyordu. Az önceki ufacık yeşil kurbağa giderek sararan, büyüyen bir canavar halini alıyordu. Hala sadece boynunun yukarısı toprağın üzerindeydi. Gittikçe gömülü olduğu toprakta tümsekleşiyordu.

Ani bir paniğe kapılan Cahide, ablası ve küçük kız hızla ters yöne doğru koşmaya başladılar. Dev kurbağa da hiçbir hareket görülmedi. Önce devamlı bağırıyordu derken koşanların ardından dilini uzatmaya başladı. Dili çok uzundu, kızlar nereye koşsa garip bir tıslamayla peşlerinden geliyordu.

Çayırlık bitmişti. Artık asfalt yola çıkmışlardı. Cahide, geriye döndüğünde dilin hala kendilerini takip ettiğini gördü. İşin garibi sanki dilin gözleri vardı da onlar nereye dönüyorsa o da oraya dönüyordu. Cahide etrafına bakındı. Kızı yanındaydı ama ablasını göremiyordu. Birden ürkütücü bir çıtırtı duyuldu. Başını hemen sesin geldiği yöne çevirdi. Gördüğü manzara karşısında donakaldı.

-Abla! diyebildi sadece.

Kocaman uzun dil bayırdan aşağı inerken ablasını yakalamıştı. Belinden sıkıca kavramış, kendisine doğru çekiyordu. Abla, olduğu yerde çırpınıp duruyor, çığlık çığlığa bağırıyordu. Kurbağa başlı canavar avını yavaş yavaş çekerken garip garip yutkunuyor, ağzının kenarlarından, dişlerinden salyalar akıyordu.

Cahide ablasının gözgöre göre yem olmasına göz yumamazdı. Eğildi, hemen önündeki tahtayı kavradı, ablasını götüren korkunç dilin ardından koşmaya başladı. Ablasının acı acı bağırışları cesaretlendiriyordu kendini. Dilin hareketleri oldukça yavaşlamıştı şimdi. "Kurtar beni Cahide!" diye bağırıyordu ablası. Cahide son bir gayretle ablasının kendisine uzattığı eli tuttu. Görüntü korkunçtu. O uzun, çirkin dilin ucunda gerçekten de iki göz vardı. Cahide elinde sımsıkı tuttuğu tahtayı kaldırdı, bütün gücüyle gözlerden birinin üzerine indirdi. Birden keskin bir feryat duyuldu. Dil, olduğu yerden havalandı. Cahide, ablasının tuttuğu elini kaçırdı, olduğu yerde yuvarlanıverdi. Ablası hala bağırıyordu. "Cahide yardım et!"

Cahide bütün gücüyle kalktı, koşmaya başladı. Çok geçmeden yeniden yetişmişti. Dilin bir gözü patlamış, ince bir kan sızmaya başlamıştı. Fazla beklemeden sopayı yeniden bütün gücüyle diğer gözüne vurdu. Hıncını alamamıştı. Bir daha, bir daha vurdu. Ortalık kurbağanın acı haykırışlarıyla inliyordu. O acıyla canavar dilini gevşetmişti. Böylece Cahide'nin ablası da kurtulmuş, az ileriye fırlamıştı. Cahide dile vurmaya devam ediyordu. "Kaç!" dedi Cahide. "Sen kaç abla!" arkasından kendisi de koşmaya başladı.

Az sonra üçü birlikte iki katlı, ahşap bir eve rastlamışlardı koşarken. Kapıyı açtıklarında şaşırmışlardı. İçeride her yer dağılmış, her şey yerlere saçılmıştı. Ne olursa olsundu, hemen içeriye daldılar. Eşikte bir süre nefes nefese durdular. Üçü de kötü bir gün geçirmişlerdi. Birden ince bir çıtırtıyla irkildiler. Sesin geldiği yöne döndüler. İçeride yavaş yavaş kapı aralanıyordu. Üçü birden keskin bir çığlık attılar. Kapıyı aralayan her neyse birden kapadı kapıyı. Sonra yeniden aralandı kapı. Korkudan seslerini bile çıkaramıyorlardı. Cahide birden toparlanıp aralanmaya çalışan kapıya omuzla destek olmaya çalıştı. Diğerleri de Cahide'nin bu atağıyla kendilerini toplayıp kapıya destek olmaya yardım ediyorlardı. Yine de güçleri kapıyı kapamaya yetmiyordu. Cahide, aniden aralanan kapıdan uzanan dil ile bileği sarılınca o acıyla bağırdı.

Ter kan içinde kalktığı yatağından az kalsın düşecekti. Ablası, Cahide'nin sesine girdi içeri. "Ne oldu Cahide?" diye sordu. "Hiç" dedi Cahide. "Kabus gördüm o kadar." Terden sırılsıklam olan alnını siliyordu. Ablası odadan çıkarken arkasından korkarak bakmayı da ihmal etmedi Cahide.

Ablası odanın kapısını kapatırken kendi kendine konuşuyordu: "Diyoruz ama dinleyen yok ki. Ona o kadar dedim bu kadar çok mantı yeme."

SON

Pumpul Aykan-İSTANBUL

BELKİ DE

Bir gün yolda giderken
Düşürüverecem boş kaldırıma.
Etrafımı meraklı ama boş gözler
çevreleyecek
derken
Sen de orada olacaksın.
Sanki bir raslantıymış gibi şaşıracak,
Boş gözlerle bana bakacaksın.
Ben artık seni duymuyor olacağım
Sen başımda ağlarken.
Belki de ilk defa bensiz yatacaksın
O soğuk yatağında.

Sabah kalktığında bensiz yapacaksın
Kahvaltını.
Sana bağıracak, sana kızacak
Ben olmayacağım bundan
sonraki hayatında
Sen uyurken yatağında
Ben de yatağın gibi soğuk olan
Hastane morgunda yatacağım.
BELKİ DE,
ilk ve son defa...

Aycan KARA-Zonguldak

Unutmak kolay mı ?

Olmuyordu işte zorla değildi ya.
Seni unutmaya çalıştım dün yine yatağımda.
Ama lanet olsun çıkmıyordun aklımdan.
Fakat ben kararlıyım seni hayatımdan
çıkarmaktan.
Şu zavallı küçük gönlüm sığmıyor
artık duygularım,
Yer olsa bile sığmazdı ki zaten büyüktü sancım.
Öyle bir sancı ki dindiremiyor hiçbir şey, yok umut,
Dediğine bak aşkını kalbine
göm ve beni unut.
Lanet olsun anlamıyorsun beni
aşık oldum diyorum,
Seni kendimden, her şeyimden
çok seviyorum.
Sevmek bile artık inandırıcı
gelmez oldu bana,
Yıllar boyu durmadan aşkımı yazsam sana.

Ben biliyorum yine de anlamazdın beni.
Anlamak istemezdin belki de,
Ben ise bıkmadan, usanmadan aşkımı
yenilerdim yine de.
Artık yarınlardan hiçbir şey beklemiyorum.
Sana olan aşkımı, hislerimi gizliyorum.
Ama bıktım artık gizli aşk ve hislerden.
Ben aşkımı geçirip geldim sana süzgeçlerden.
Artık karar ver öyle gel ellerimi açmış bekliyorum.
Biliyorum yine de dönmeyeceksin bana,
O zaman kızım yeter artık uğurlar olsun sana.
Ama demiyorum bak "Allah yolunu açık etsin" diye,
Çünkü bir aşık bıraktın geride,
Dertleri ve kederleriyle...

Mehmet Olgun-Konya

Bir telefon eder misin?

Bir telefon eder misin
Beni arayıp sorar mısın
Sana hasret kaldım canım
Gözlerime bakar mısın

Geceleri uykumdasın
Gündüzleri gözümdesin

Ay ışığını perdelersin
Bir telefon eder misin

Sesimi tanır mısın
Beni biraz anar mısın

Anar mısın be sevdiğim
Bir telefon eder misin

Kaderimi bilir misin

Falıma bakar mısın
Senden başka kimim
var ki
Bir telefon eder misin

Ali Orman Gül-
Arıcaklı Köyü/
Osmaniye

ÖN ELEMEYİ KAZANAN ŞİİR ve ÖYKÜLERİ YAYINLAMAYA DEVAM EDECEĞİZ...

POLİS
BELKİ SİZE SAÇMA GELECEK KOMSERİM AMA BU ADAM BOĞULARAK ÖLMÜŞ. CİĞERLERİ, DENİZ SUYUYLA DOLU!..
HAKLISIN DOKTOR GERÇEKTEN SAÇMA GELDİ BU BANA!
BEN CİNAYET MASASINDAN KOMSER TİMUR. NELER OLUYOR BURDA.
ÜNLÜ SANAYİCİ EKREM KERKENEZ BANYOSUNDA MEVTA BİR VAZİYETTE BULUNDU EFEM...
ADAMIN ELBİSELERİ KUPKURU. KÜVETTE SU YOK. ZATEN SULAR DA KESİK. BU ADAM EVİNİN BANYOSUNDA NASIL BOĞULUR YAVU?
BURAYA BİRİNİN GİRMESİ İMKANSIZ KOMSERİM. KAPI VE CAMLAR İÇERDEN KİLİTLİYDİ. ACABA İNTİHAR OLAMAZ MI?.
İNTİHAR, BÖÖLE ŞEY YAPMAZ... MUTLAKA BAŞKA BİRİ OLMALI!..
SİZ EKREM BEYİN HİZMETÇİSİSİNİZ DİMİ BAYAN... BİR, İKİ SORUM VAR. BİLİYORUM ÜZGÜNSÜNÜZ AMA...
HEM DE NASIL. TAM İKNA ETMİŞTİM BANA NİKAH BASAMADAN GEBERMESİ NE FECİ!..
EKREM BEY, BANYOYA GİRDİKTEN SONRA ŞÜPHE ÇEKECEK BİRŞEY OLDU MU?.
ŞEY... HAYIR.. BOĞUK BİR TAKIM SESLER ÇIKARDI. FAKAT GENELLİKLE BANYODA ŞARKI SÖYLEMEYİ SEVER...
..UZUN SÜRE BANYODAN SES GELMEYİNCE, POLİS ÇAĞIRDIM. ŞEY, SİZ BEKAR MISINIZ ACABA..MADEM ONDAN ÜMİT YOK.
BURDA SORULARI BEN SORARIM BAYAN. VE ELVEDA!..
ÇOK TUHAF BU, BANYOSUNDA ÖLÜ BULUNAN YEDİNCİ SANAYİCİ... HAYIR...BU TESADÜF OLAMAZ!..
Aynı anda... Çok uzakta... Açık denizde...
DÜN GECE AMMA DAĞITMIŞIZ BE! BİRAZ ETRAFI TOPARLIYALIM!..
HAYDAA NOOLUYO YA!
FORŞ!

İMDAAT!..
ALOO... BEN KOMSER TİMUR. HA?.. HUZ YOK YA! TAMAM GELİYORUM.
ALLAH! ALLAH!.. HEM DE ULUDAĞ'DA HA?..
ÇOK GARİP ŞEYLER OLUYOR YAVU?..
ALLAH ALLAH!.. BU NASIL GELDİ BURAYA YAVU?..
HOTEL
VALLA KİMSE BİŞEY BİLMİYOR KOMSERİM... GECE YARISI BİR ÇATIRTIYLA UYANDIK!..
PEKALA TEKNEDEKİLER NERDE?.. ONLAR, NE DİYO BU İŞE BAKALIM!..
ONLARDAN ÜMİDİ KES ZAVALLILAR DEHŞETTEN TAM MAZHAR OSMAN'LIK OLMUŞ. Bİ KEREM...
HEP HÜP HÜBELEK HEVELEK
GUGUK! GUGUK!
Bu arada sahillerimizde mantar gibi biten yazlık sitelerden birinde...
LÜTFEN İNSANLARA BASMAYIN
HEY ŞURAYA BAKIN!
ANAA! NEDİRG LAN BUU!..
TÜVÜN EY AHALİ!
TANRIM İNANILMAZ OLAYLAR Kİ, HERBİRİ AKLA ZARAR!.. FAKAT TUHAF BİR ŞEY VAR. HAYIR BU TESADÜF OLAMAZ... HEPSİNDE ORTAK BİR NOKTA VAR...
SALDIRIYA UĞRAYANLARIN HEPSİ DENİZİ AŞIRI KİRLETENLER...
FAKAT BANYOLARIN DA ÖLÜ BULUNAN SANAYİCİLERİN DURUMU... BİR AÇIKLAMASI OLMALI!..
VAY ANASINI BULDUM! GALİBA NİYE OLMASIN. ARAŞTIRMAKTA YARAR VAR!.

UF!.. KAFAM... UMARIM DAHA ÖNCEKİ ÇATLAKLARIN HİÇBİRİ AÇILMAZ...
Daha sonra...
HOŞGELDİNİZ KOMSER. BEN ATOM ARAŞTIRMALARI ENSİTİTÜSÜ BAŞKANI PROF. DR. DÇ. APTİ!..
SİZİNLE TANIŞTIĞIMA GERÇEKTEN ÇOK MEMNUN OLDUM PROF. ÖZELLİKLE KENDİMDEN KISA BOYLU BİRİNE RASTLAMANIN NE KADAR ZOR OLDUĞUNU DÜŞÜNÜRSENİZ...
ZANNEDERSEM BANYOLARINDA ÖLÜ BULUNAN SANAYİCİLERİ VE DİĞER OLAYLARI DUYMUŞSUNUZDUR. HEPSİ DENİZ KİRLİLİĞİYLE İLGİLİ...VE SİZİN BİR AÇIKLAMA GETİREBİLECEĞİNİZİ DÜŞÜNDÜM.
TAM ADAMINA GELDİN DELİKANLI. UZUN ZAMANDIR BAZI DENEYLER ÜZERİNDE ÇALIŞIYORDUM... GEL BENLE!..
BAK ŞUNA!.. DENİZLERE DÖKÜLEN PİSLİKLERİ VE KİMYASAL ARTIKLARI KARIŞTIRIP, YÜKSEK ULTRAVİOLE IŞINLARINA TUTTUM...
VE GÖRÜYORSUN!.. DENİZ SUYUNDAKİ MİLYARLARCA MİKROSKOBİK CANLI BİRLEŞEREK KENDİLERİNİ PİSLİKTEN KORUMAK İÇİN CANLI BİR HÜCREYE DÖNÜŞTÜ.
BÖÖH!
ŞİMDİ SİZE SAÇMA GELECEK FAKAT... BELKİDE BU MİKROSKOBİK CANLILAR. OZON TABAKASINDAKİ DELİKTEN GİREN KUVVETLİ ULTRAVİYOLE IŞINLARININ SAYESİNDE BENİMKİNE BENZER BİR ORGANİZMA OLUŞTURDULAR... TABİİ DEV BOYUTLARDA!..
VE BU CANLI ORGANİZMA DENİZLERİ MAHVEDEN İNSANLARA KARŞI HAREKETE GEÇTİ!..
NE YANİ BÜTÜN BU HALTLARI KARIŞTIRAN DENİZ Mİ. DEMEK İSTİYORSUNUZ?
EVET KARŞIMIZDAKİ CANAVAR DENİZ!
VE... KİLİTLİ KAPILARIN ARDINA GÖRÜNMEDEN NASIL GEÇTİĞİNİ DE MERAK EDİYOSAN SÖYLİYİM... LAĞIMLARIN DENİZE DÖKÜLEN AĞIZLARINDAN GİRİP, KLOZETLERDEN BANYOLARA ÇIKIYOR!..
EE... BU DEV CANAVARA KARŞI NE YAPACAĞIMIZI SORMIYACAK MISIN?.
HII?
PEKALA MADEM SORDUN... SÖYLİYİM TEMİZ DENİZ SUYUNDA BU MİKROSKOBİK CANLILAR NORMAL HALLERİNE DÖNÜYOR VE BÖYLECE CANAVAR YOK OLUYOR!..
İYİ DE, BU MEMLEKETTE TEMİZ DENİZ SUYUNU NERDEN BULUCAN LAN?..
PLANIM... KANALİZASYONLARI FABRİKA ARTIKLARINI VE DİĞER PİSLİKLERİN DENİZE ATILMASINI ÖNLİYEREK, TEMİZ DENİZ SUYU ÜRETMEK...
Ve bir kaç ay sonra....
HEEY!.. ŞURAYA BAK!..
NOLDU?! CANAVAR GENE HAREKETE Mİ GEÇTİ?..
HAYIR!.. DENİZİN RENGİ SAHİDEN MAVİYMİŞ YAVU!.. HEM DE DALAN'IN GÖZLERİ GİBİ MASMAVİ!..
SÖYLEMİŞTİM SANA DENİZ TERTEMİZ VE CANAVAR DA MAZİYE KARIŞTI. İNSANLAR KORKUSUZCA YAŞAMLARINA DEVAM EDEBİLİRLER ARTIK...
KIRACK!
ŞÜPHELİYİM PROFESÖR ŞÜPHELİYİM...
FABRİKA
NÜKLEER SANTRAL
SON

CİKLETÇİ KIZ

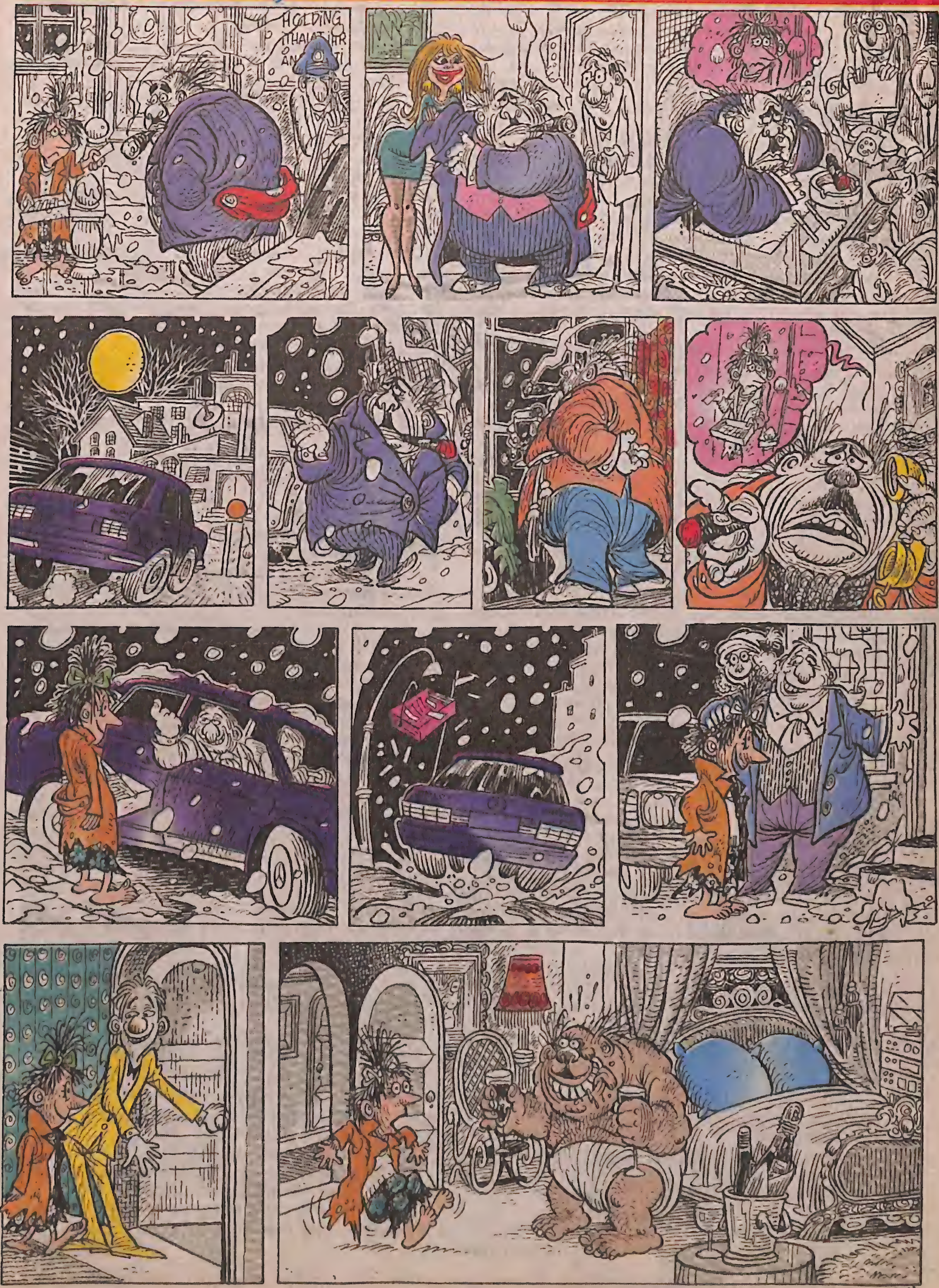

SON..

BAYRAMI GÖREMEDİ ARİFE

Ne yaparsa yapsın almıyordu kafası şu ANALİZİ. A-N-A-L-I-Z. Hayatı analiz gibi bir şey. Rakkamlar, işlemler birer fil suresi gibi yağıyordu üzerine. Yürekli olsa kendi kendine, ailesine ve arkadaşlarına itiraf edebilse rahatlayacaktı. "Bu iş bana göre değil" diye. Ama yapamıyonrdu.

Okul okumak için değil. Evden bir kaçıştı. Hepsi o kadar. Bir de şu etiket yok mu etiket, bayılıyordu. Hep beklerdi birisi, her kim olursa olsun birisi çıkıp da sorsa "Nerede okuyorsun?" diye. İşte o an yalnız o an için üniversiteli olmak gurur veriyordu ona. Yıldız Mimarlık Mühendislik Fakültesi birinci sınıf. Kendi hayallerinde yaşattığı erkeğin kollarındaymışçasına haz duyuyordu. Hele hele defterleri göğsüne bastırarak yürürken. Sabah evde kalktı, tarandı. Süslendi sümüklendi. Zümrüt ana yatağını düzeltirken elinde fırça geldi yanına. Saçlarını taramıyor miskinliğini döküyordu odaya.

-Sen soru sormayı bırak da, para ver para, diye sızlandı. Üniversite demek para demek. Harçlarımızı artırıyorlar habire. Elalem bir giydiğini bir daha giymiyor. Sen kızım ne yer ne içer, sordun mu ki? Notları, dersleri soruyorsun.

İstediklerini aldı çıktı genç kız. Herşeyini aldı, ama ana rızasını ardında bıraktı gitti.

Cemal'i de tanıyalı hepten kaybolduydu. Notlar bir bir aslında panoya çarmıha geriyorlardı tembelleri. Okumak için gelenler ve kaytarıcılar çoktan sınıflandırıldılar bile. Nezhet, Sabih ve Erdem ile ortak hiçbir konuları da kalmamıştı neredeyse.

Cemal'in ise söylediklerinden hiçbir şey anlamıyordu. O habire eşitsizlikten, sömürüden, emperme edilmekten bahsediyordu. Ama kim için? Ne için? Ezilmişlikten dem vururken kükrüyordu sesi. Habire sorardı kendine Arife, "Cemal'i sömüren, kısıtlayan, esen kim olabilirdi ki?" Zira o yürürken arkadaşları yolundan çekilirlerdi. Onan daha sigaraya, teksire, fona, harcıraha cebinden para verdiğine şahit bile olmamıştı. Her zaman birileri çıkar onun masraflarını karşılardı. Ama demek ki Cemal'i de ezen vardı ki böyle söylüyordu hep. Aklı karmakarışıktı. "Yolların en kestirme olanı bildiğin yoldur" diyordu ya ataları. Üniversiteler okumak için değil, kısır ideoloji üretme çiftlikleri olmuşlardı sanki. Yol hangisiydi?

Cafe'den çıktılar... Yürüdüler.

-Geleceksin, dedi Cemal. Yarın saat yedide...

Hayır demesine olarak var mıydı ki?

Nereye ve ne için zaten bilmesine de gerek yoktu. Var olduklarının bilinmesini istiyorlardı, o kadar.

Anne haberleri izliyordu. Soyundu yatmak için. İçinde bir garip yalnızlıktan ürperdi. Gitmek istemiyordu hiç mi hiç. İşçi Bayramı ve üniversiteli bir kız "Ne işin var kızım" dedi kendi kendine.

Ama ya Cemal? Cemal'e ne diyecekti ki kendisine davanın kendisini hiç ilgilendirmediğini nasıl söylerdi ki, Cemal'e yalancı çıkmak, Taksim'e çıkmaktan daha zor geldi. Otobüs gelmek bilmiyordu. Durakta yalnız kala kaldı öylece. Offf geç kalacağım diye huzursuz oldu.

Kaldırımdan yola indi, ta ileriye bakıyordu. Bir taksi aradı.

Gelen yok, giden yok. Kader unuttu bizi. Unuttu mu ki? Yok canım unutmamış. Yanaştı taksi açtı kapıyı,

-Taksim, dedi.

Şoförün yüzü ekşidi, yok abla bugün 1 Mayıs oraya çıkmam.

-Peki nereye kadar getirirsin?

-Şişli'de, bilemedin Osmanbey'de bırakırım.

-Tamam anlaştık.

Çarptı kapıyı, bindi. Şoför tenha yolları ima ederek görmüyor musun bacım yollarda in yok, cin yok.

-Millet bayramları eğlenmek, sağlık ve hayat bulmak için kutlar, biz dert verip, can veriyoruz bayramlarda.

-Biraz daha hızlı gidemez misin?

-Giderim giderim de... Yiyeceğimiz cezayı ve puanı da siz verirsiniz.

Oturduğu koltuğa yaslandı, "Gitme kız" dedi bir ses. "Gitme, hazır taksi altında çek gezmeye git! Duymadı şoförü. Açtı kapıyı borcunu verdi, indi.

Yürüdü, yürüdü, yürüdü... Caddeler adım başı polis doluydu.

-Üfff... Ne tedbir haaa...

Ah Cemal bir gelmemiş olsaydı, ahh çekip giderdi o zaman.

-Geldim, seni bulamadım gittim, derdi.

Cemal, Cemal'lerle oradaydı işte. Bitkin, tedirgin bir bekleyişti, sardı etrafı. Ne bekliyorlardı ki? Hiç kimsenin ne yapacağını bildiği yok gibiydi.

Bir an önce olsaydı, ne olacaksa, ama hiçbir şey olmuyordu. Cemal'ler üçer beşer toplanıyorlardı. Cemal'ler çoğaldı.

Bir yerlerden işaret bekler gibiydiler sanki. Cemal'e baktı.

Tanıyamadı bu yüzü, Cemal yabancıydı. Onda göremediği şeyi çözdü. Hiç tanımadığı bir dilde konuşuyorlardı Cemal'lerle.

Cemal sevimsizleşti.

Emir geldi. Yürüdüler. Yüdüyorlardı. Yürümüyor, sürünüyorlardı sankı.

İrkildiler karşıdan polisler kara bir duvar gibi belirdiler. Anonsa dağılmalarını istiyordu. Öndekiler arkada kaldılar, sesler kısıldı.

En önde kaldı Arife şaşırdı. Cemal'ler arkasına saklanmak ister gibiydiler. Ses lütfen dağılın diyordu. İki grup, iki üç gibi itiyordu birbirini. İtişme oldu. Sloganlar atıldı, sarsıldı kız. Ardına döndü, kaçışıyorlardı Cemal'ler.

-Ben bunlar için mi buradayım, diye kızdı kendi kendine.

Polis havaya silah sıktı. Çil yavrusu gibi Cemal'ler. Kız hedef tahtası gibi kaldı. Cemal'i aradı gözleri. Cemal yalancı idealleri gibi görünmüyordu ortalarda.

Aklı gaflet perdesini yırttı gözlerinin önündeki Cemal'i gördü, polisi gördü. Polis karşısında, Cemal arkasında kalmıştı.Gururu kırıldı, itiştiler. Sarsıldı Arife. Bir hançer saplandı sırtına, çivi mi battı ne? Sonra çirkinlerin cadısı, kirli pis tırnakları bir daha sapladı beline. Yuvarlandı. Beyni çalışmıyordu sanki.

Bir panik sardı içini. Kendisine ne olduğunu anlamaya çalıştı. İnsanlar mı büyüyordu, kendisi mi küçülüyordu, anlayamadı.

Savruldu düştü bedani yere, savruldu düştü gururu, savruldu yok oldu yarınları. İkiye bölünmüş gibi hissetti kendini yarısı kaldırımlarda yatıyordu, yarısı Cemal'in peşine düşmüştü.

Sarsıldı... Kalkmayı denedi. Dinlemedi ayakları. Elini uzattı geçenlere,

-Cemal... diye inledi.

Cemal tutmadı elini. İpinden düşen çamaşır gibi yığıldı yola. Gözleri vahşetle açıldı. Yok olan ayaklarını arıyordu. Kaçışan ayaklar arasında.

Bulamadı, bulamayacaktı da...

Bir mayıs son Mayıs oldu onun için ayakta durabildiği.

İşçiler haklarını ergeç alırlardı Cemal'im.

İşçiler haklarını ergeç alırlar ama Arife'ye bacaklarını kim verecek söyler misin? Arife için kimler yürüyecek artık..

Şimşek ÖZTÜRK

AŞK MI ?..

Sevgi, nefret, mutluluk, hüzün, güven, ihanet, düş, özlem vs. tüm bu duyguları içinde barındırır aşk. Onun üzerine milyonlarca roman, şiir, şarkı, film yapılmıştır. Ama kimse çözememiştir bu sihirli formülü. Ölüm gibidir aşk. Zamanı gelmeden neye benzediğini anlayamazsın. Kalabalığın içinde yalnızlığa da benzetebiliriz. Hani bayram günleri belediye otobüsleri bedava olur da ya insanlar cıvıl cıvıl yolculuk ederler araçta.

Her birinin umutları gidecek bir yerleri vardır.

O kalabalığın içinde yalnız bir adam vardır o da belediye otobüsünün şoförüdür.

Onun gideceği tek yer ise duraklardır.

Bazen öfkesini sık sık frene basarak belli eder, bazen de tüm hırsıyla uyarı zilini çalarak.

Aslında tüm binen yolcular otobüs şoförünün ayrı ayrı duygularıdır.

Onların bir kısmını içine alıp saklar bir kısmını da içinden çıkarır. Ve sürekli yeni duygular gelip gider içinden.

Keşke şöyle bir şey olsa. Aşıksınız ve bu sizi hastalık boyutunda rahatsız ediyor.

Doktora gidip derdinizi anlatıyorsunuz.

O da size bir reçete yazıyor.

Eczanenin yolunu tutup bir kutu aşpirin ilacı alıyorsunuz.

Kısa bir süre sonra ne derdiniz kalıyor ne de aşkınız. İnsanoğlunun her geçen gün yeni buluşlara imza attığını düşünürsek bu da bir hayal olmaz sanırım.

Aşk işte böyle karmaşık ve garip bir şeydir.

Son olarak bitmiş bir aşkı tedavülden kalkmış bir paraya benzediğini belirtmek isterim.

Artık hiçbir geçerliliği kalmamıştır.

Buna rağmen benim de iyi bir koleksiyoncu olduğumu unutmamak gerekir.

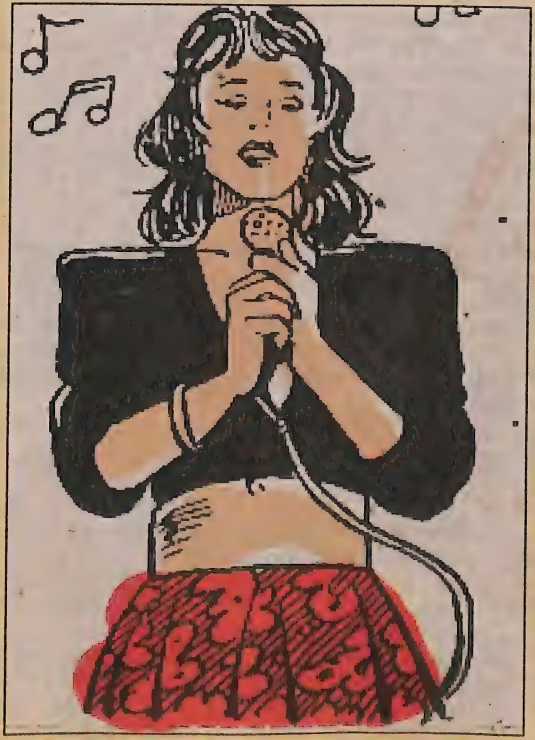

KÜÇÜK NOTLAR

☛ **Bizim karafatma yanlışlıkla Banu Alkan'ın evine girmiş.**

Girmez olaydım diyor. Tutturmuş afrodit öpücem öpücem diye.

Bizimkisi zor kaçmış oradan.

☛ Bir televizyon reklamı. Konu bir çamaşır deterjanı. Aile o markayı kullanıyor.

Daha sonra üzerlerine yeni yıkanmış elbiselerini giyiyorlar.

Nasıl mutlular nasıl mutlular bir görseniz.

Müthiş bir aile saadeti söz konusu.

Alıyorsunuz deterjanı sadece çamaşırlarınızı değil tüm dertlerinizi de temizliyorsunuz.

☛ **Geçen gün anneanneme gittim kapıyı çaldım. Şaka olsun diye sesimi değiştirip anneannem "kim o?" dedikten sonra "çöp" diye seslendim.**

O da bana "şimdi çöp zamanı değildir" diyerek, dışarıda bekleyenin ben olduğuna inanıncaya kadar kapıyı açmadı.

Tunç ERDOĞAN

BULANIK

Epey oluyor bir beyazlığı anlatan umudun teorisini ardımda bırakalı. Altı çizili olmayan kelimeler tadında bir hayatı yaşayarak, alt başlıksal koyutmalardan vazgeçildi. Ve suretimin aynadaki acı izdüşümüyle yüzleşmemek için onları kırmayı bırakalı... Çok oluyor...

İmgesel soyutluğun dokusundaki bulaşıcı yaralarla yoğruluyor çekilen acılar.

Ve her acının yansıması dehşetle kadrajlanan donuk bir görüntü oluyor belleğimizde.

Sanrı gecelerinde büyüyor, fanzin maceralara atılıyoruz.

Yabancılaşma sektöründe iyi iş yapıyor kurgularımız.

Üzerimize tılsım bırakması için **ağıtlar yakıyoruz düşlerimize. Bizi ait olduğumuz pusun izbeliğinden kurtarması için herhangi bir varlığın, yalnızlığımıza acı çektiriyoruz.**

Tütrek bir tütsü dumanıyla boğuştuğumuz gecelere dublaj yapıyor geçmişimizin karanlık yaratıkları.

Bir siyahlığı anlatan depresif korkuların yalnızlığına kapılalı çok oluyor.

Maskemi takıp dehşetle yıkanmış yüzümü daha nereye kadar saklayabileceğim doğmamış yağmurlarımdan?

Kurulu saatin titreyen yargısıyla, attığım çığlıkların yarattığı soluk bir kopuş anından üreyen yeni acılara açtığım kapının eşiğindeyim günlerdir.

Bir sonraki adımım eşiğin diğer yanına olmalı.

Biliyorum.

İşte bu yüzden tutkal kıvamına getirip yarım sancıları, kopuk zamanlardan bütün bir hayat ediniyorum.

Naylon sevdaların mikroskopik kirlerinden arınmış bedenim, ait olmadığı yerlerden dünyaya bakarken, beni bir hastalığın yapışkanlığıyla ele geçiren bulantı duygusuyla karmaşık bir sürünmenin acısına doğru ilerliyorum her kırbaç darbesinde.

Yalnızlık en çok, şiddeti artan bir akıntının acı çeken yerlerimize çarpıp, bize yeniden ve yeniden umutsuzluğumuzu hatırlattığında hissedilir.

Bahar MURATOĞLU

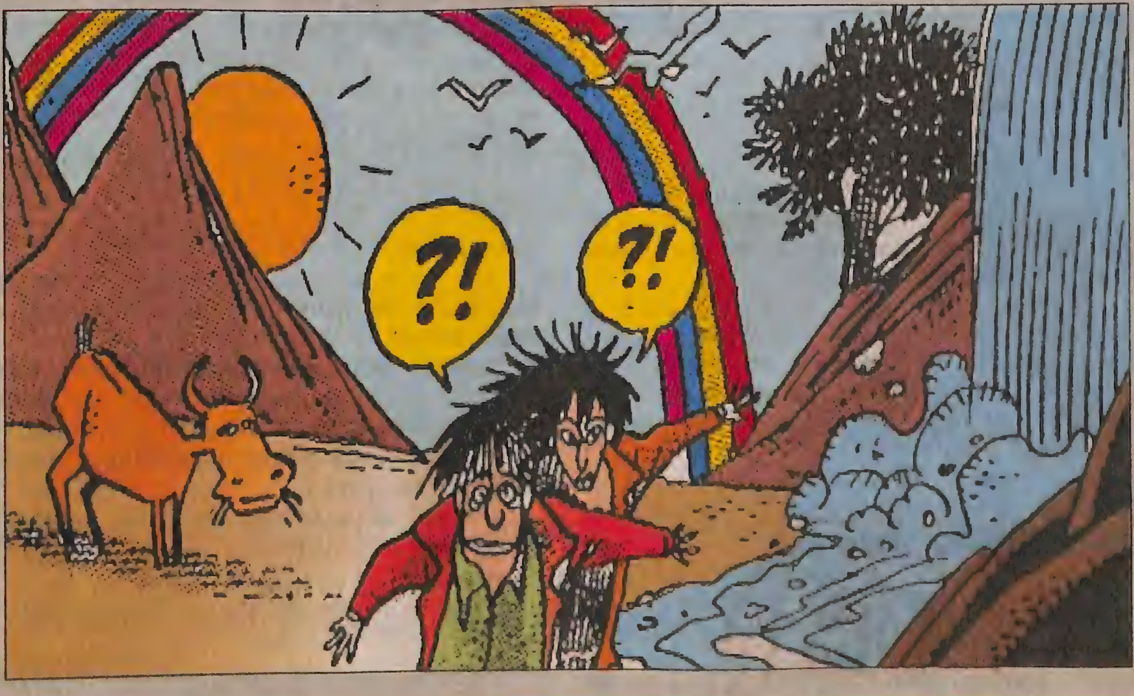

YEMEKLERİN KOKUSU

Özgürlük ve yenilik düşüncesiyle başladı herşey. Tıpkı bir devrim gibi... Aslında hayatımın devrimini yapmıştım kendimce. Düşüncelerim yaşıma çok fazlaydı o zamanlarda. Öyle bile olsa kabuğumdan sıyrılmak, yeni dünyalara adım atmak, yeni ufuklar keşfetmek ve büyümekti tek isteğim. Büyümek...

Evet büyümek ama yaşça değil, kafamı genişletmek; yaşam şeklimi, hayatımı ve insanların gözündeki konumunu değiştirmek yerine geçiyordu bu kavram bende.

Bunları yapmanın ne kadar zor olabileceğini düşünmemiştim oysa.

Çok güçlü bir insan olmayı gerektirdiğini ise ancak şimdi anlayabiliyorum. Ve ben bunu başarmışım.

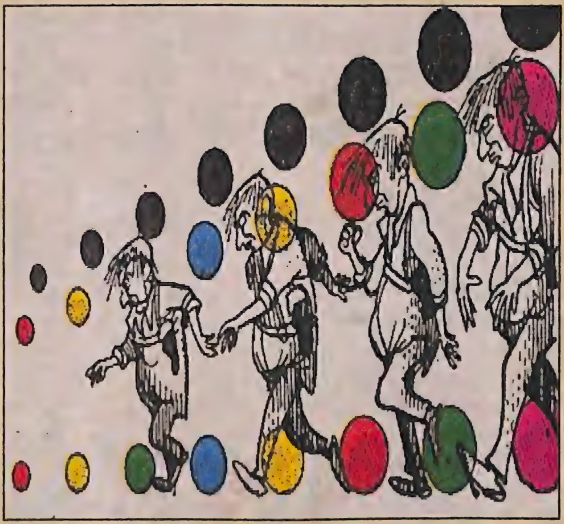

Uzayan kilometrelerden sonra yeni mekanıma "merhaba" dediğim günü ise hiç unutmuyorum. Gözyaşları, yürek buruklukları ve yalnızlıksa o günden hatırladıklarım.

Demir ranzalar arasında yıllarımı geçirmeyi kendim kabul etmiştim. Kendi idam cezamı onaylamak gibi bir şey yapmışım oysa. Ama ben ölmemek için direndim yıllarca.

"Açık cezaevi gibi" derlerdi bizim orası için. Ama cezaevine hiç gitmedim ben.

O yüzden bilmiyorum gerçekten de öyle miydi? Kabullenemiyorum ben bunu; kabullenmek istemiyorum.

Çünkü suç işlemedim ben, yalnızca özgür olabilmek için seçtim burayı. Evet; gardiyanlarımız vardı başımızda ama onlar; kendi aşağılık duygularını tatmin etmek ve aç karınlarını doyurmak için başımıza dikilmiş aciz insanlardı yalnızca.

Zaten hiç birini sevemedim şimdiye kadar. Bir de üstümüze kapanan koca kilitli, demir parmaklı kapımız vardı.

Sabahları erken uyanıp indiğimde hep kapalı olduğunu görürdüm ve bir kırbaç gibi inerdi yüreciğime. Kilidi zincirinden tutup defalarca vururdum; duyup açsınlar diye.

En sonunda biri gelir açardı kapıyı. İşte o zaman başlardı o dayanılmaz yemekhane kokusu. Bunun dayanılmazlığını ise ancak yaşayan bilir.

Daha yemek yemeden vazgeçerdim açlığımdan. Bu koku içimi kaldırır adeta öldürürdü beni. Yerler kara betondu.

Kirliydi mozaiklerin üstleri ve tıpkı kara bir beton gibi olmuştu yağ tabakalarından. Kış ayazlarında küçücük yaşımıza ve çıplak ayaklarımıza rağmen temizlemeye çalışırdık betonu. Zorunluydu bu işkence ama nöbet diyorlardı onlar buna.

Gardiyanlarımızsa başımızda bizi izlerdi yalnızca. Hasta olup günlerce yattığımızda ise onları yerinde bulamaz, bir ilaç bile alamazdık.

Yataklarımızı düzelttiğimizde bir türlü beğenmezlerdi. Üstüne para atıldığında zıplamalıymış bozuk para.

Sonradan öğrendiğime göre bu kural askeriyenin bir kuralıymış.

Sabah böylesine muntazam düzeltip gittiğim yatağa akşam döndüğümde buz gibi girerdim. Saatlerce uyuyamaz adeta uykusuzlukla savaşırdım. Isınmak bilmezdi o yatak, sanki bir dönüm karın üstünde yatıyorum sanırdım.

Kaloriferler mi?

Onlar yalnızca kendini ısıtırdı. Tam uyumayı başardığım sırada içimde dayanılmaz bir acıyla uyanırdım gece yarıları: Annem gelirdi aklıma.

Onun sıcaklığını özleyiverirdim bir anda. Benimle bunları paylaşan birçokları daha vardı.

Sağıma dönüp baktığımda gözleri dolu bir yüz soluma baktığımda ise demirden gri dolapları görürdüm.

Ve tekrar uyumaya çalışırdım içimdeki acıyla.

Yıllarım geçti öylece ve şimdi büyüdüm galiba ama; nerde nasıl büyüdüm, neler yaptım, unuttum.

Aklımda kalan tek şey, yemekhanenin iç kaldırıcı, dayanılmaz kokusu.

Melahat İPEK

HUREYRE...

Cem UYGUN

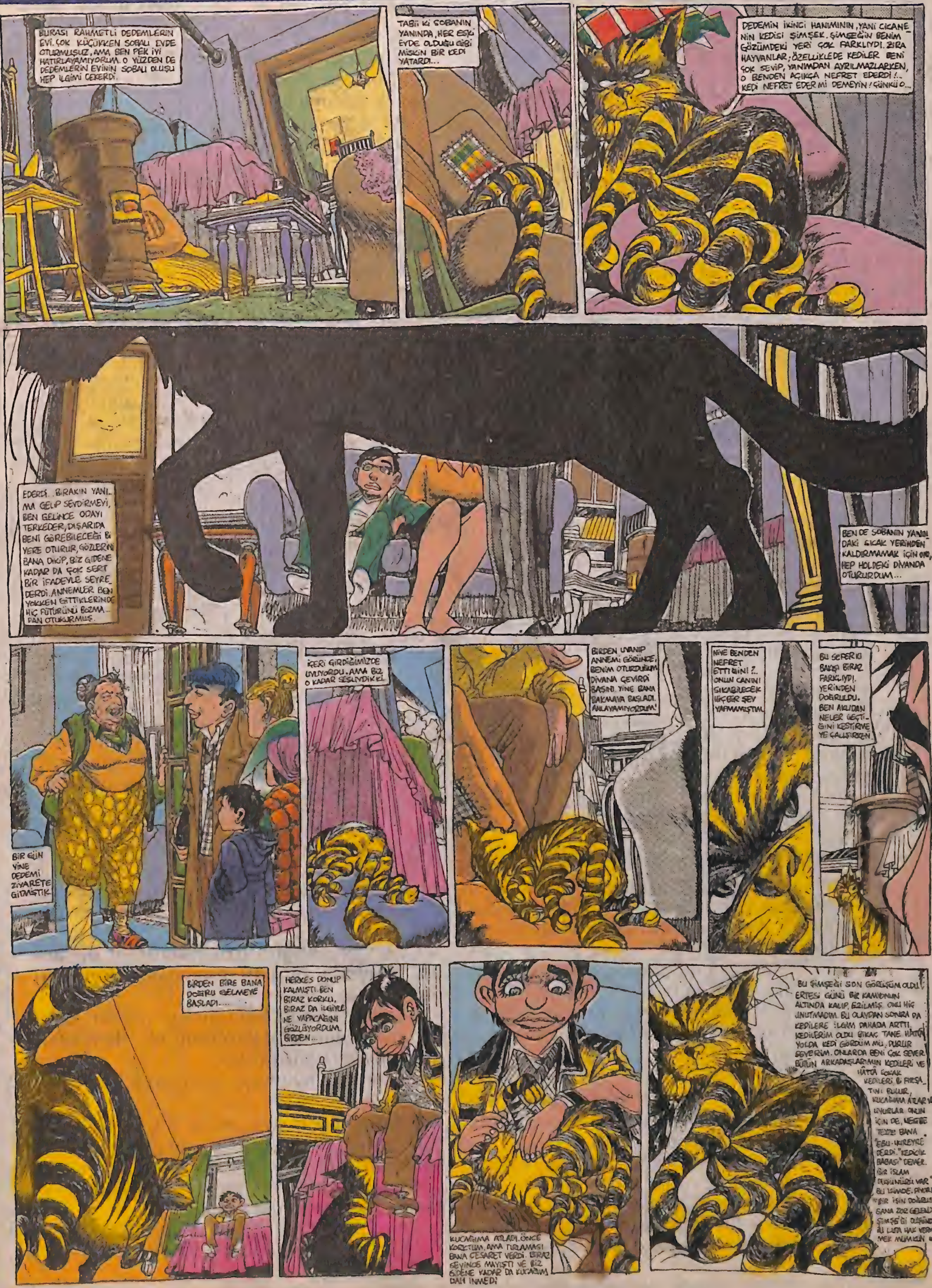

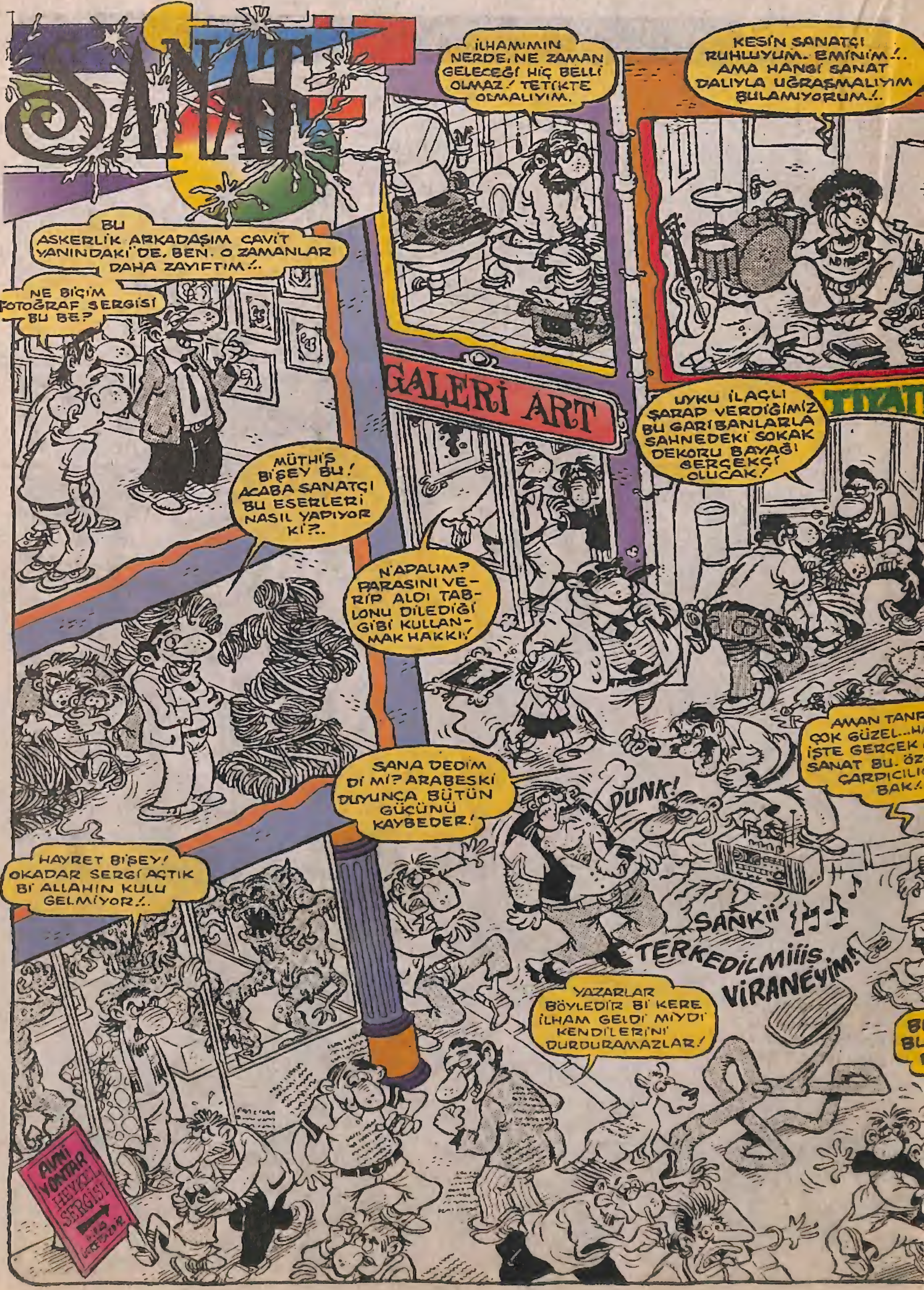
SANAT
İLHAMIMIN NERDE, NE ZAMAN GELECEĞİ HİÇ BELLİ OLMAZ! TETİKTE OLMALIYIM.
KESİN SANATÇI RUHLUYUM. EMİNİM!.. AMA HANGİ SANAT DALIYLA UĞRAŞMALIYIM BULAMIYORUM!..
BU ASKERLİK ARKADAŞIM CAVİT YANINDAKİ DE. BEN. O ZAMANLAR DAHA ZAYIFTIM!..
NE BİÇİM FOTOĞRAF SERGİSİ BU BE?
MÜTHİŞ BİŞEY BU! ACABA SANATÇI BU ESERLERİ NASIL YAPIYOR Kİ?..
GALERİ ART
UYKU İLAÇLI ŞARAP VERDİĞİMİZ BU GARİBANLARLA SAHNEDEKİ SOKAK DEKORU BAYAĞI GERÇEKÇİ OLUCAK!
N'APALIM? PARASINI VERİP ALDI TABLONU DİLEDİĞİ GİBİ KULLANMAK HAKKI!
AMAN TANR ÇOK GÜZEL...HA İŞTE GERÇEK SANAT BU. ÖZ ÇARPICILIĞ BAK!..
SANA DEDİM Dİ Mİ? ARABESKİ DUYUNCA BÜTÜN GÜCÜNÜ KAYBEDER!
PUNK!
HAYRET BİŞEY! OKADAR SERGİ AÇTIK Bİ ALLAHIN KULU GELMİYOR!..
ŞANKİİ TERKEDİLMİİİŞ VİRANEYİM!
YAZARLAR BÖYLEDİR Bİ KERE İLHAM GELDİ MİYDİ KENDİLERİNİ DURDURAMAZLAR!
AVNİ YONTAR HEYKEL SERGİSİ

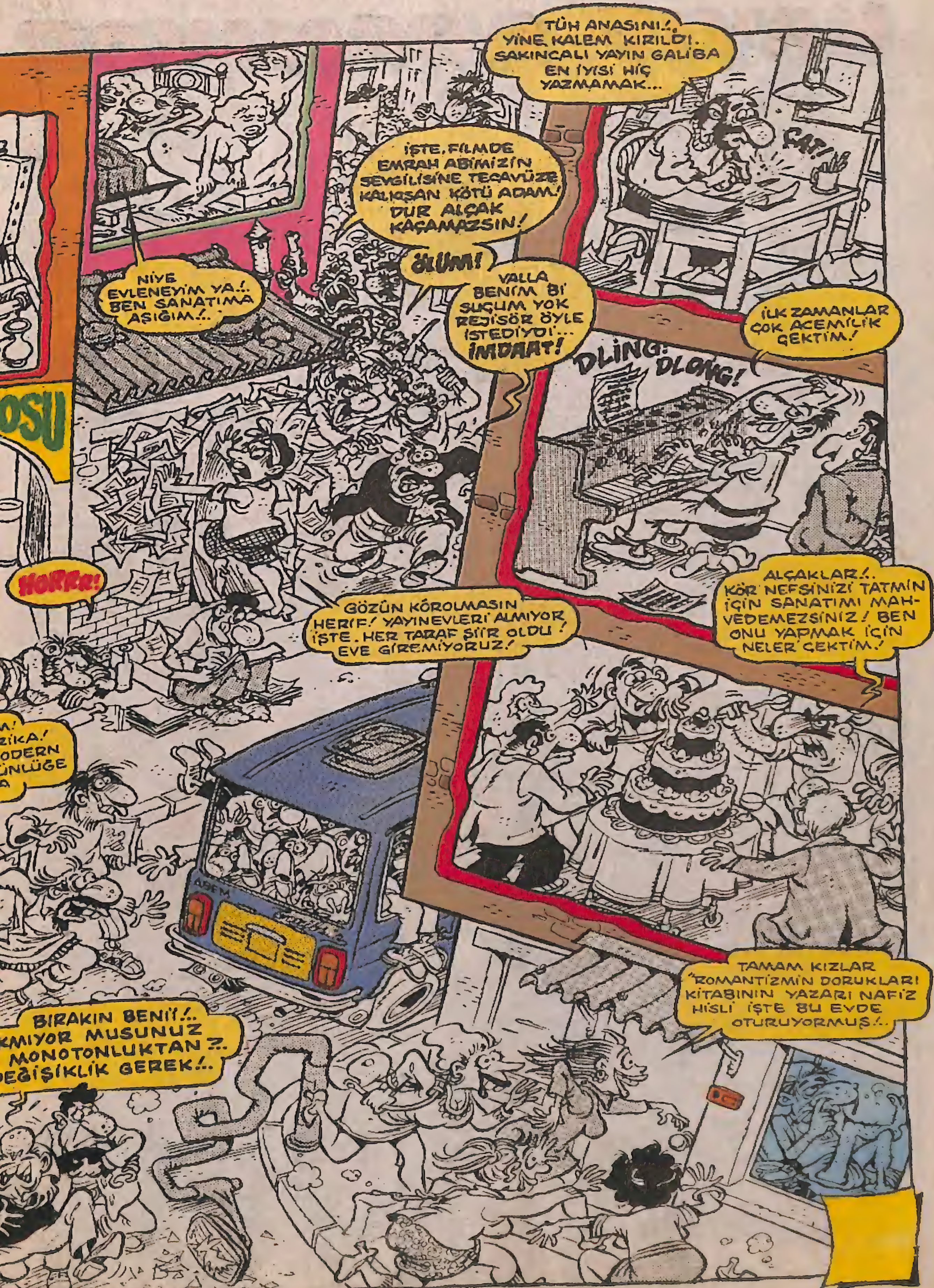
NİYE EVLENEYİM YA!.. BEN SANATIMA AŞIĞIM!..
OSU
HORRR!
M! ZİKA! ODERN ÜNLÜGE A
İŞTE, FİLMDE EMRAH ABİMİZİN SEVGİLİSİNE TECAVÜZE KALKIŞAN KÖTÜ ADAM! DUR ALÇAK KAÇAMAZSIN!
ÖLÜM!
VALLA BENİM Bİ SUÇUM YOK REJİSÖR ÖYLE İSTEDİYDİ... İMDAAT!
GÖZÜN KÖR OLMASIN HERİF! YAYINEVLERİ ALMIYOR İŞTE. HER TARAF ŞİİR OLDU! EVE GİREMİYORUZ!
TÜH ANASINI!.. YİNE KALEM KIRILDI.. SAKINCALI YAYIN GALİBA EN İYİSİ HİÇ YAZMAMAK...
ÇAT!
İLK ZAMANLAR ÇOK ACEMİLİK ÇEKTİM!
DLİNG! DLONG!
ALÇAKLAR!.. KÖR NEFSİNİZİ TATMİN İÇİN SANATIMI MAHVEDEMEZSİNİZ! BEN ONU YAPMAK İÇİN NELER ÇEKTİM!
BIRAKIN BENİ!.. KMIYOR MUSUNUZ MONOTONLUKTAN ?.. DEĞİŞİKLİK GEREK!..
TAMAM KIZLAR "ROMANTİZMİN DORUKLARI" KİTABININ YAZARI NAFİZ HİSLİ İŞTE BU EVDE OTURUYORMUŞ!..

KAYIP ARANIYOR

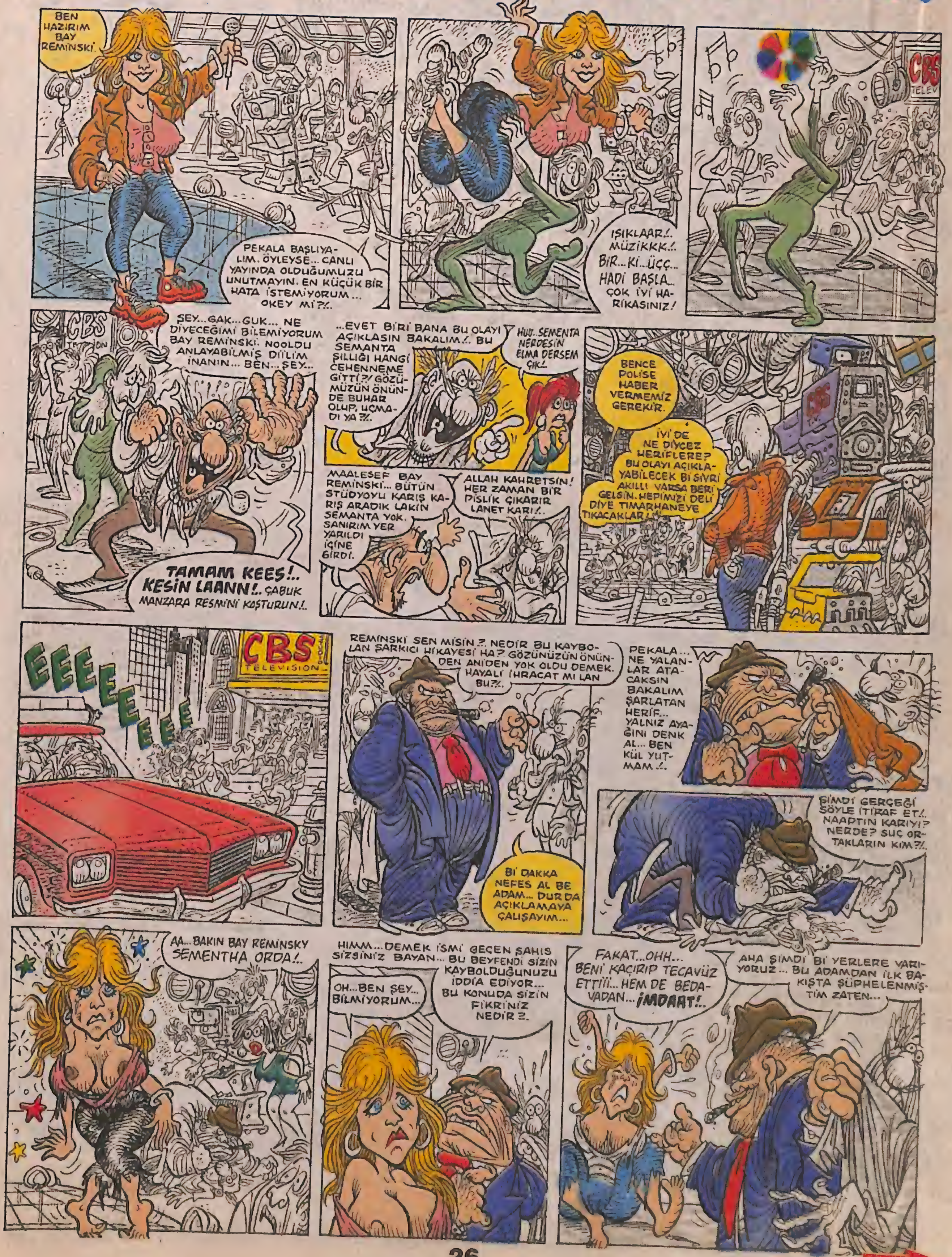

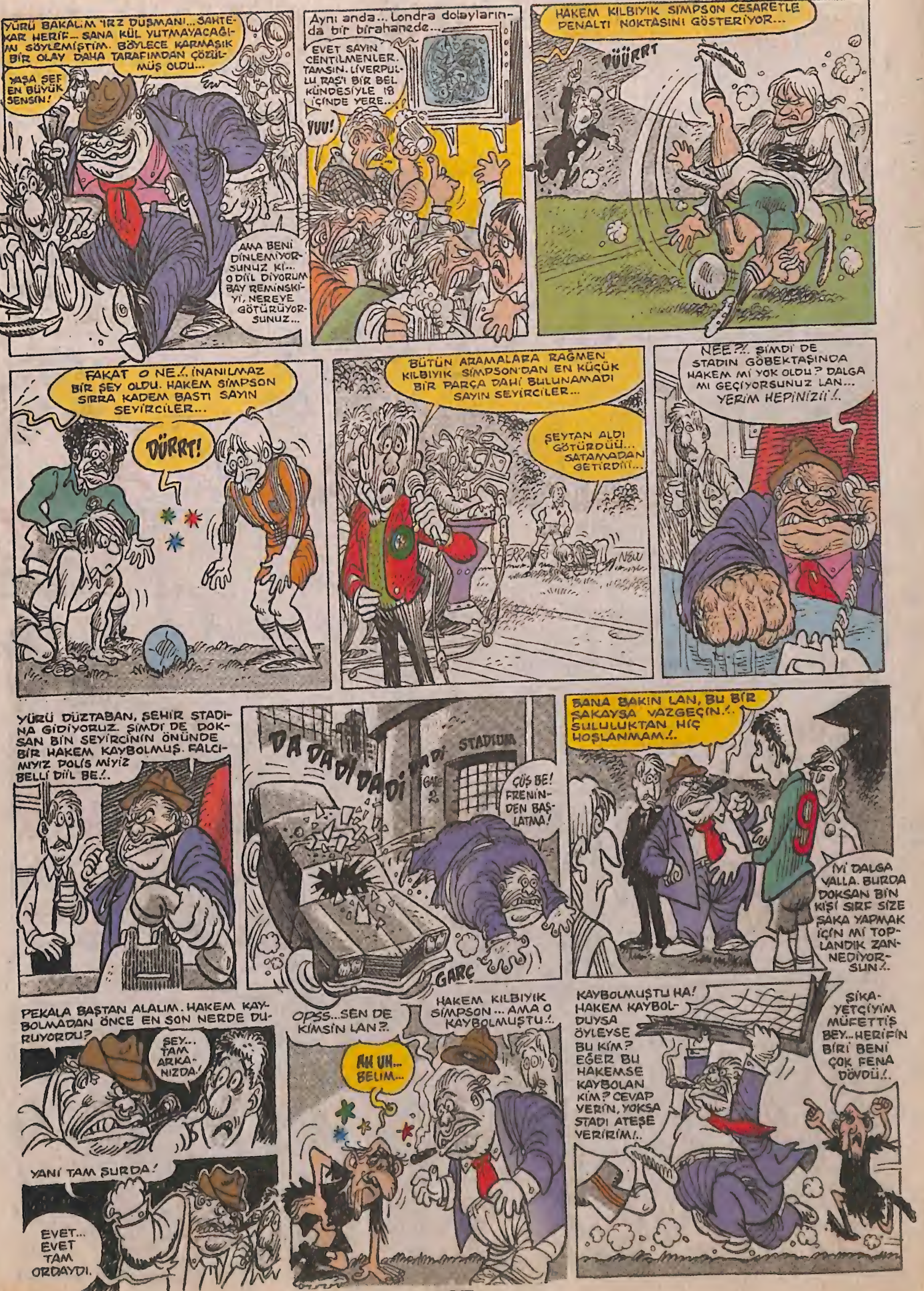
YÜRÜ BAKALIM 'IRZ DUŞMANI... SAHTEKAR HERİF... SANA KÜL YUTMAYACAĞIMI SÖYLEMİŞTİM. BÖYLECE KARMAŞIK BİR OLAY DAHA TARAFIMDAN ÇÖZÜLMÜŞ OLDU...
YAŞA ŞEF EN BÜYÜK SENSİN!
AMA BENİ DİNLEMİYORSUNUZ Kİ... O DİİL DİYORUM BAY REMİNSKİ'Yİ, NEREYE GÖTÜRÜYORSUNUZ...
Aynı anda... Londra dolaylarında bir birahanede...
EVET SAYIN CENTİLMENLER. TAMSIN. LİVERPULLU RAŞ'I BİR BEL KÜNDESİYLE 18 İÇİNDE YERE...
VUU!
HAKEM KILBIYIK SIMPSON CESARETLE PENALTI NOKTASINI GÖSTERİYOR...
DÜÜRRT
FAKAT O NE!.. İNANILMAZ BİR ŞEY OLDU. HAKEM SİMPSON SIRRA KADEM BASTI SAYIN SEYİRCİLER...
DÜRRT!
BÜTÜN ARAMALARA RAĞMEN KILBIYIK SİMPSON'DAN EN KÜÇÜK BİR PARÇA DAHİ BULUNAMADI SAYIN SEYİRCİLER...
ŞEYTAN ALDI GÖTÜRDÜÜ... SATAMADAN GETİRDİİİ...
NEE?!. ŞİMDİ DE STADIN GÖBEKTAŞINDA HAKEM Mİ YOK OLDU? DALGA MI GEÇİYORSUNUZ LAN... YERİM HEPİNİZİİ!.
YÜRÜ DÜZTABAN, ŞEHİR STADINA GİDİYORUZ. ŞİMDİ DE DOKSAN BİN SEYİRCİNİN ÖNÜNDE BİR HAKEM KAYBOLMUŞ. FALCI MIYIZ POLİS MİYİZ BELLİ DİİL BE!.
DA DA Dİ DA Dİ DA Dİ
STADIUM
GATE 2
ÇÜŞ BE! FRENİNDEN BAŞLATMA!
GARÇ
BANA BAKIN LAN, BU BİR ŞAKAYSA VAZGEÇİN!. SULULUKTAN HİÇ HOŞLANMAM!.
9
İYİ DALGA VALLA. BURDA DOKSAN BİN KİŞİ SIRF SİZE ŞAKA YAPMAK İÇİN Mİ TOPLANDIK ZANNEDİYORSUN!.
PEKALA BAŞTAN ALALIM. HAKEM KAYBOLMADAN ÖNCE EN SON NERDE DURUYORDU?
ŞEY... TAM ARKANIZDA!
YANİ TAM ŞURDA!
EVET... EVET TAM ORDAYDI.
OPSS... SEN DE KİMSİN LAN?.
HAKEM KILBIYIK SİMPSON... AMA O KAYBOLMUŞTU!.
AH UH... BELİM...
KAYBOLMUŞTU HA! HAKEM KAYBOLDUYSA ÖYLEYSE BU KİM? EĞER BU HAKEMSE KAYBOLAN KİM? CEVAP VERİN, YOKSA STADI ATEŞE VERİRİM!..
ŞİKAYETÇİYİM MÜFETTİŞ BEY... HERİFİN BİRİ BENİ ÇOK FENA DÖVDÜ!.

SAYIN MÜFETTİŞ KÜLYUTMAZ, BU ESRARENGİZ OLAYIN BİR AÇIKLAMASI VAR MI?.
BU KADARINI SÖYLİYİM... BU OLAY SİZİN İÇİN ESRARENGİZ OLABİLİR FAKAT BİZİM İÇİN HERŞEY ÇOK AÇIK!.
CBS
TV
BİZE DE AÇIKLAR MISINIZ LÜTFEN...
ÇOK BASİT DOSTUM. BÜTÜN PARÇALARI YERİNE YERLEŞTİRDİM DİŞLİLER DÖNMEYE HAZIR. İŞ SADECE MONTAJA KALDI!.
PEKİ AÇIKLAYIN ÖYLEYSE!.
VALLA BEN POLİS MÜFETTİŞİYİM. MONTAJ USTASI DİİL.
BEN CBS TELEVİZYONUNDAN CORC ŞUMAN... MÜFETTİŞ KÜLYUTMAZIN AÇIKLAMASI SANIRIM HEPİMİZİ RAHATLATTI. LİVERPUL STADINDAN NAKLEN YAYINIMIZI BURDA KESİYORUZ...
HEHEHE... SALAK HERİFLER! BU DAHA BAŞLANGIÇ...
ASIL ŞENLİK BUNDAN SONRA BAŞLIYOR... HER NAKLEN YAYIN, AKILLARA DURGUNLUK VERECEK OLAYLARA GEBE!. HEH HİH...
Netekim bir hafta sonra.
ENT
FUCICOL
ALEKSANDRO PUŞKİN OLGA BESTEMİYOVA ÇİFTİ HARİKA BİR GÖSTERİYLE BİRİNCİLİĞE DOĞRU EMİN ADIMLARLA RAP RAP İLERLİYORLAR...
OOO!
AHAA!
UUU..
NT
FUCICOL
ÇATIRT!.
HERŞEY "BOZ YAP" BULMACALARDAKİ GİBİ... EKSİK PARÇALARI YERİNE KONUNCA HERŞEY AÇIK SEÇİK GÖZLER ÖNÜNE SERİLECEK!.
KOYUN ÖYLEYSE!.
BEN POLİS MÜFETTİŞİYİM. BULMACA ŞAMPİYONU DİİL.
HAYDAA... HEP AYNI TERANE!
ŞİMDİ BU ACAYİP OLAYLAR HAKKINDA BİLDİKLERİMİZİ SIRALARSAK... HEPSİ DE TELEVİZYONUN NAKLEN YAYINLARI SIRASINDA MEYDANA GELİYOR. HEPSİ BU!.
HIM...
YES!
ORRAYT..
IT IS A BOOK!
ŞİMDİ DE BİLMEDİKLERİMİZİ SIRALIYALIM... KİM YAPIYOR? NASIL YAPIYOR NİYETİ NE? KAÇ NUMARA AYAKKABI GİYİYOR?. ERKEK Mİ? DİŞİ Mİ? UYUMAYIN LAAN!
HOOP
ANOOV... BENİ DE UYUTMUŞ HERİFÇİOĞLU!.
İŞİN FENASI HAFTA SONU AMERİKAN BAŞKANI BUSH. TECİR'İ ZİYARETE GELİYOR. VE KARŞILAMA TÖRENİNİ TELEVİZYON NAKLEN VERİCEK.
HIM.
ORRAYT.
YES
NAKLEN YAYINDA BUSH'DA KAYBOLUR VEDE BAŞINA BİR İŞ GELİRSE, ORTALIK ACAİP KARIŞIR... ŞİMDİ PLANIMI DİNLEYİN!. BIZ.. BIZ.. BIZ... BIZ...
HIM..
YES...
İMPOSIBIL!
Külyutmaz, plan kurarken hafta sonu da geldi çattı. Bakalım neler olucak ?.
COORC!
OO... MEGİİ...

İki ülke lideri gayet samimi bi şekilde birbirlerinin üzerine saldırdı...
OH... CORC... KUCAKLA BENİ TATLIM...
MEGİLMEGİİ... HARİKASIN YAVRUM. ATIL KOLLARIMA...
BU KADAR DA LAVUBALİLİK OLMAZ MİRİM.. BİZ İNGİLİZLER SOĞUK NEVALE OLARAK ÜN YAPMIŞIZDIR.
Aynı anda uçağın içinde...
ENDİŞELENECEK BİRŞEY YOK SAYIN BAŞKAN. AJANIMIZ DONALD, ESTETİK AMELİYATLA AYNEN SİZE BENZETİLEREK YERİNİZE GEÇTİ. ŞU ANDA SİZİN YERİNİZE SAYIN BAŞBAKANIMIZLA KAMERALARIN ÖNÜNDE...
Adamımız Külyutmaz şüphelerinde haklı çıkmıştı... Karşılama töreninin en manalı bölümünde Amerikan Başkanı Corc Buş, (aslında ajan Donald, tabii.) Bizim hayali ihracat dosyaları gibi birden bire ortadan yok oluverdi...
AMANIN MY GOD COORC...
M....
DİKKATLİ OLUN SAYIN BAŞBAKAN. YER ÇEKİMİ KANUNU İNSAN HAKLARI KANUNU GİBİ İHMALE GELMEZ...
Diplomatik dille düşersiniz demek istiyor...
OHH... BAYAN TEÇIR... SANIRIM DONUNUZ HALA ÇIKARDIĞINIZ YERDE DURUYOR.
Diplomatik dille don giymeyi unutmuşsunuz diyor...
LÖNK
Buda büyük ayı takım yıldızı... Darbenin şiddetini anlayın işte...
GÜZELL... DONALD'IN SAATİNDEN GELEN SİNYALLERİ GAYET NET DUYABİLİYORUM. HERKES ARABALARA. YERİNİ TESPİT EDİP, ENSELİYELİM ŞU BAŞKAN HIRSIZLARINI!..
BEN DE GELİYİM MI HA? NOOLUR?
DIIT DIIT DIT
Alarm durumundaki güvenlik kuvvetleri hızla harekete geçtiler...
ULAN BU POLİSLER DE HER ZAMAN ADALETİN ÖNÜNE DUVAR GİBİ DİKİLİRLER.
POLICE
DADİDİ.. DADİİ
VART VAART
ÖNÜNE BAKSANA LAN! EHLİYETİ KASAPTAN MI ALDIN SALATALIK!..
POLICE
POLICE
POLICE
Az sonradan biraz sonra...
İTTİRMEYİN LAN. BİZ DE GÖRELİM!
İŞTE SİNYALLERİN GELDİĞİ YERİ BULDUK!
Evet burası da evin içi... (Nerden bildin Necati ?.)
BAKIN, GENE SÖYLÜYORUM BEN BAŞKAN BUSH DİİLİM. VE SİZİN DE BAŞINIZ GERÇEKTEN BELA DA!..
BIRAK PALAVRAYI. SİZ ERKEKLER HEP YALAN SÖYLERSİNİZ ZATİ!
PROFESÖR! PROFESÖR!
NE VAR KIZ ŞILLIK! KADINLAR HAMAMINA ERKEK GİRMİŞ GİBİ NE YIRTINIYORSUN ÖYLE!
BU ADAM DOĞRU SÖYLÜYOR GALİBA. EVİN ETRAFI POLİS KAYNIYOR...
BEN SAYDIM. TAM 2855363,5 TANE. Bİ TANESİNİN BELDEN YUKARISI YOK!..
TÜÜ!.. ALLAH MÜSTAHAKINI VERSİN BİRİ BİZİ GAMMAZLAMIŞ OLMALI!.. HALBUKİ NE GÜZEL HAYALLERİM VARDI. MÜTHİŞ İCADIM SAYESİNDE HER MESLEKTEN EN YETENEKLİ KİŞİLERİ KAÇIRIP KENDİ ELEMANLARIMLA ÇİFTLEŞTİREREK HARİKA ÜSTÜN BİR IRK YARATACAKTIM...
İlk deneyimiz ünlü şarkıcı Sementha Fox'laydı... Lakin fiyaskoyla sonuçlandı...
OHUHSS... BAŞARDIM BAŞARDIM! İŞTE O BURDAA!.. HAYDİ VOLFGANG BİTİR İŞİ!
ABOVU
Zira icadım tam gelişmemişti. Sementa'yı ancak 20 dakika yanımızda tutabilmiştik... Volfgang daha ısınmamıştı bile... Cihazlar birden bire istop etti. ve Sementa geldiği yere döndü...
AA..SEMENTA?! BÖHÜE... GİTTİ... NAAPCAM BEN ŞİMDİ... HUHÜÜ...
GİT Bİ SOĞUK DUŞ AL SALAK... BENDEN MEDET UMMA. BİZ BU İŞLERİ BIRAKALI ÇOK OLDU!..

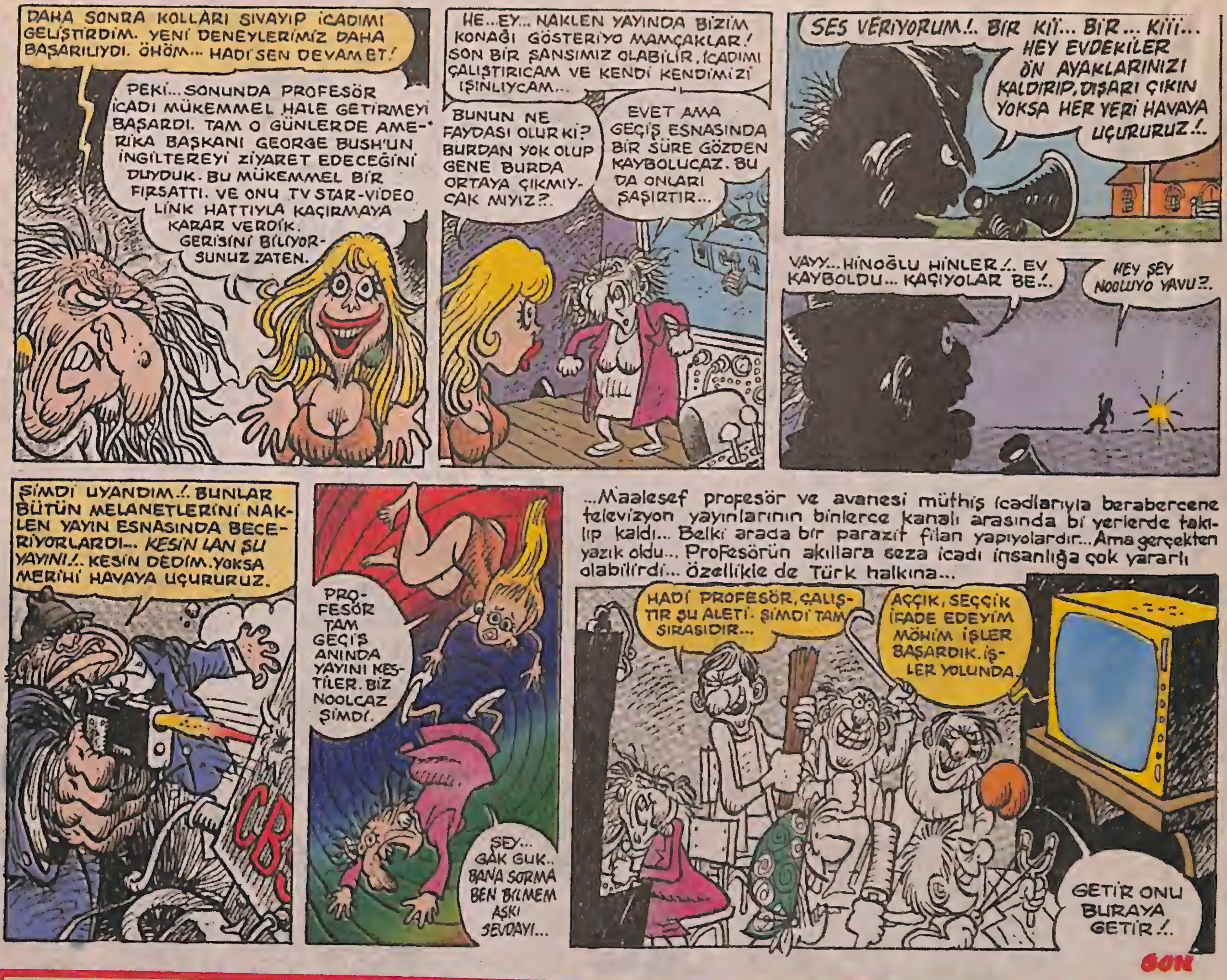
DAHA SONRA KOLLARI SIVAYIP İCADIMI GELİŞTİRDİM. YENİ DENEYLERİMİZ DAHA BAŞARILIYDI. ÖHÖM... HADİ SEN DEVAM ET!
PEKİ... SONUNDA PROFESÖR İCADI MÜKEMMEL HALE GETİRMEYİ BAŞARDI. TAM O GÜNLERDE AMERİKA BAŞKANI GEORGE BUSH'UN İNGİLTEREYİ ZİYARET EDECEĞİNİ DUYDUK. BU MÜKEMMEL BİR FIRSATTI. VE ONU TV STAR-VIDEO LINK HATTIYLA KAÇIRMAYA KARAR VERDİK. GERİSİNİ BİLİYORSUNUZ ZATEN.
HE... EY... NAKLEN YAYINDA BİZİM KONAĞI GÖSTERİYO MAMÇAKLAR! SON BİR ŞANSIMIZ OLABİLİR. İCADIMI ÇALIŞTIRICAM VE KENDİ KENDİMİZİ IŞINLIYCAM...
BUNUN NE FAYDASI OLUR Kİ? BURDAN YOK OLUP GENE BURDA ORTAYA ÇIKMIYCAK MIYIZ?.
EVET AMA GEÇİŞ ESNASINDA BİR SÜRE GÖZDEN KAYBOLUCAZ. BU DA ONLARI ŞAŞIRTIR...
SES VERİYORUM!.. BİR Kİİ... BİR... Kİİİ... HEY EVDEKİLER ÖN AYAKLARINIZI KALDIRIP, DIŞARI ÇIKIN YOKSA HER YERİ HAVAYA UÇURURUZ!.
VAYY... HINOĞLU HINLER!. EV KAYBOLDU... KAÇIYOLAR BE!.
HEY ŞEY NOOLUYO YAVU?.
ŞİMDİ UYANDIM!. BUNLAR BÜTÜN MELANETLERİNİ NAKLEN YAYIN ESNASINDA BECERİYORLARDI... KESİN LAN ŞU YAYINI!. KESİN DEDİM. YOKSA MERİHİ HAVAYA UÇURURUZ.
PROFESÖR TAM GEÇİŞ ANINDA YAYINI KESTİLER. BİZ NOOLCAZ ŞİMDİ.
ŞEY... GAK GUK.. BANA SORMA BEN BİLMEM AŞKI SEVDAYI...
...Maalesef profesör ve avanesi müthiş icadlarıyla beraberce televizyon yayınlarının binlerce kanalı arasında bi yerlerde takılıp kaldı... Belki arada bir parazit filan yapıyolardır... Ama gerçekten yazık oldu... Profesörün akıllara seza icadı insanlığa çok yararlı olabilirdi... özellikle de Türk halkına...
HADİ PROFESÖR, ÇALIŞTIR ŞU ALETİ. ŞİMDİ TAM SIRASIDIR...
AÇÇIK, SEÇÇİK İFADE EDEYİM MÖHİM İŞLER BAŞARDIK. İŞLER YOLUNDA.
GETİR ONU BURAYA GETİR!.
SON

HER TELDEN

AY BUNUN ASKISI HİÇ DÜŞMÜYOR DEĞİŞTİRMEK MÜMKÜN MÜ?.
Tamam pekala Pes... Pess...
ÇOK AFEDERSİNİZ.. BURAYA BELİNDE KILIÇLA BİRİ GELDİ Mİ? DÜELLO YAPACAKTIK DA, BEN BİRAZ GECİKTİM...
1
2
3
KUSURA BAKMA AMA ABİCİM... HAVA TOPLARINDA ÜSTÜNLÜĞÜ KİMSEYE KAPTIRMAM..
4
Tamam.. Doğru iz üzerindeyiz şuradaki bulutu hatırladım geçen gelişimizde onu gördüğümüz yerden sola dönmüştük..

TAK TUK TAK
AYAK SESLERİ HIM/..
AYAKKABI SESLERİNE BAKILIRSA, KADIN OLMALI... GECENİN BU SAATİNDE VE YALNIZ... HAYRET/..
TAK TIK
MANYAK MI NE? GECE VAKTI GÜNEŞ GÖZLÜĞÜ TAKMIŞ/.. GARİP/..
..FİDAN GİBİ DE KIZ.. BELKİ DE FAHİŞENİN TEKİDİR MÜŞTERİ ARIYORDUR... ULAN HİÇ HUYUM DEĞİL AMA..
HOTEL
..ÇOK MERAK ETTİM. LAF ATSAM TEPKİSİ NE OLUR ACABA?
BAYAN...KUSURA BAKMAYIN AMA O GARİP PARDESÜ VÜCUDUNUZUN GÜZELLİĞİNİ ÖRTMEYE YETMEMİŞ...
..HELE GÖĞÜSLE...
DOKUNMAK İSTER MİSİN ONLARA?..
IMG!
DUR ACELE ETME... BURDA SOKAK ORTASINDA OLMAZ DEĞİL Mİ?
NE?. YANİ NERDE?
GEL/..
ÇEKİNME GİR KOLUMA, SARIL BANA/..
KİMSİN SEN? NESİN NASIL BİR KADINSIN?.
SUSS
GİR İÇERİ. YABANCI SAYILMAYIZ ARTIK BAK/..
..ŞU KÖŞEDE İÇKİLER VAR, BEN ÜZERİMİ DEĞİŞENE KADAR OYALAN BIRAZ...
BURASI HİÇ DE BİR FAHİŞENİN EVİNE FİLAN BENZEMİYOR...
ŞIPSİRİN BİR EV BURASI/..
BOŞVEER... EN İYİSİ BİR İKİ TEK ATIP BEKLEMEK BAKALIM NELER OLACAK...
UKIRK!
BURASI...
YALNIZ MI YAŞIYORSUNUZ?.
OFFF...BAŞIM...UYKU BASTIR.. YOKSA.. İÇKİ...
KALTAK!
NE OLDU BANA! KIMILDIYAMIYORUM.. NERDEYİM/..
O KADIN BAĞLAMIŞ BENİ/..HEYY/..
HEYY...NERDESİN?.
SAKİN OL/..
AMAN TANRIM BU DA NE? NE YAPACAKSIN?.
..KORKMANA GEREK YOK İNAN BANA HERŞEY ÇOK GÜZEL OLACAK!

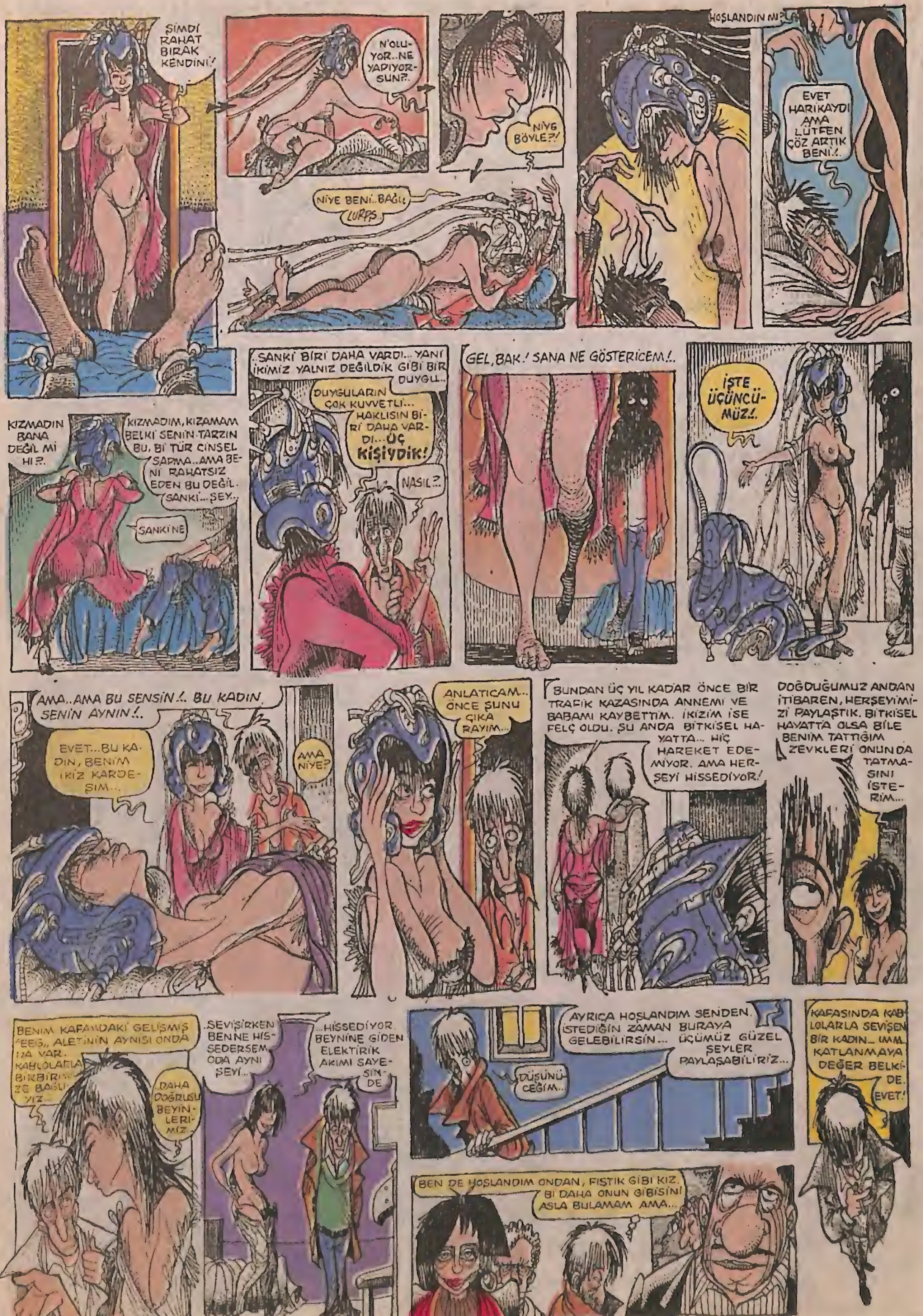
ŞİMDİ RAHAT BIRAK KENDİNİ!
N'OLUYOR..NE YAPIYORSUN?.
NİYE BÖYLE?!
NİYE BENİ..BAĞLI
LURPS..
HOŞLANDIN MI?
EVET HARİKAYDI AMA LÜTFEN ÇÖZ ARTIK BENİ!.
KIZMADIN BANA DEĞİL Mİ HI?.
KIZMADIM, KIZAMAM BELKİ SENİN TARZIN BU, Bİ TÜR CİNSEL SAPMA..AMA BENİ RAHATSIZ EDEN BU DEĞİL. SANKİ...ŞEY..
SANKİ NE
..SANKİ BİRİ DAHA VARDI... YANİ İKİMİZ YALNIZ DEĞİLDİK GİBİ BİR DUYGU..
DUYGULARIN ÇOK KUVVETLİ... HAKLISIN BİRİ DAHA VARDI...ÜÇ KİŞİYDİK!
NASIL?..
GEL, BAK! SANA NE GÖSTERİCEM!..
İŞTE ÜÇÜNCÜMÜZ!.
AMA..AMA BU SENSİN!. BU KADIN SENİN AYNIN!.
EVET...BU KADIN, BENİM İKİZ KARDEŞİM...
AMA NİYE?
ANLATICAM... ÖNCE ŞUNU ÇIKARAYIM...
BUNDAN ÜÇ YIL KADAR ÖNCE BİR TRAFİK KAZASINDA ANNEMİ VE BABAMI KAYBETTİM. İKİZİM İSE FELÇ OLDU. ŞU ANDA BİTKİSEL HAYATTA... HİÇ HAREKET EDEMİYOR. AMA HERŞEYİ HİSSEDİYOR!
DOĞDUĞUMUZ ANDAN İTİBAREN, HERŞEYİMİZİ PAYLAŞTIK. BİTKİSEL HAYATTA OLSA BİLE BENİM TATTIĞIM ZEVKLERİ ONUN DA TATMASINI İSTERİM...
BENİM KAFAMDAKİ GELİŞMİŞ "EEG" ALETİNİN AYNISI ONDA DA VAR. KABLOLARLA BİRBİRİZE BAĞLIYIZ...
..DAHA DOĞRUSU BEYİNLERİMİZ..
..SEVİŞİRKEN BEN NE HİSSEDERSEM ODA AYNI ŞEYİ...
...HİSSEDİYOR. BEYNİNE GİDEN ELEKTİRİK AKIMI SAYESİNDE.
AYRICA HOŞLANDIM SENDEN. İSTEDİĞİN ZAMAN BURAYA GELEBİLİRSİN... ÜÇÜMÜZ GÜZEL ŞEYLER PAYLAŞABİLİRİZ...
DÜŞÜNÜCEĞİM...
KAFASINDA KABLOLARLA SEVİŞEN BİR KADIN... IMM. KATLANMAYA DEĞER BELKİDE. EVET!
BEN DE HOŞLANDIM ONDAN, FISTIK GİBİ KIZ. Bİ DAHA ONUN GİBİSİNİ ASLA BULAMAM AMA...

TAMAM YARIN AKŞAM GELECEĞİM... EVET...İYİCE DÜŞÜNDÜM...
HOŞGELDİN... KARARINA SEVİNDİM!.
KARAR VERMEM PEK UZUN SÜRMEDİ, ASLINDA GÜZEL ŞEYLER OLABİLİR.
EVET.
BEN HAZIRLANIYORUM...
HAYATTA HİÇBİR KADINI BU KADAR SEVEBİLECEĞİM AKLIMA GELMEZDİ...
BAK! SANA NE DİYİCEM...ŞEY..
BENİMLE EVLENİR MİSİN?!.
HA!
NİYE?
BİR SÜRÜ SEBEBİ VAR!.
BU DURUMU ANLAYIŞLA KARŞILAYIP, KABULLENDİN... ÜSTELİK SENDEN ÇOK HOŞLANIYORUM...
BİLEMİYORUM!
BÖYLE BİR FIRSAT Bİ' DAHA ELİME GEÇMEZ!.
ÜSTELİK KIZ KARDEŞİNİ ORTADAN KALDIRMAK ÇOK KOLAYKEN..
KULAĞINA CIVA DAMLATIRSAM KİMSE BİŞEY FARKETMEZ. ON DAKİKADA ÖLÜR... SEVDİĞİM KADINI YARI ÖLÜ OLSA BİLE BAŞKASIYLA PAYLAŞAMAM!.
Ertesi gün.
HADİ GELSENE. NE YAPIYORSUN ORDA?!.
HA..HİÇ...KIZKARDEŞİNİN KABLOLARINI KONTROL EDİYORDUM. TAMAAM!.
BU BİR DAMLA CIVA SANA YETER
İŞTE GELDİM SEVGİLİM...
SENİ ÇOK SEVİYORUM KIZKARDEŞİMİ DÜŞÜNMEN HARİKA BİRŞEY...
BEN DE SENİ ÇOK SEVİYORUM BUNDAN SONRA DAHA DA ÇOK SEVECEĞİM...
ON DAKİKA SONRA...
ARAMIZDA KİMSE KALMIYACAK.
NE OLDU?
NEYİN VAR... İYİ MİSİN SEN?
YOKSA... AMAN TANRIM!. YOK!
Hii!
ÖLME BE ÖLME... ÖLMEEE!
BAŞLIKLARLA HERŞEYİ PAYLAŞTIĞINIZA GÖRE ÖLÜMÜ DE PAYLAŞTIĞINIZI NASIL DÜŞÜNEMEDİM! ÇOK SEVMİŞTİM SENİ BEEE!!.

ÖLESİYE SEVGİ

Ayaklarını sürüyerek merdivenleri çıktı. İsteksiz geldiği bu evin kapısına bile gelmeden içinde tuhaf bir burukluk, bir ezilme hissetti.

Sıra sıra evlerin bulunduğu bu koca mahallede hiç ses yoktu. Bu sessizliği bozan sadece ayakkabılarının çıkardığı sesti.

Kapıyı açan kardeşi oldu. Yüzündeki o sert, gururlu ifadeyi bozmadan içeri girdi. Uzun süre seyretti eline aldığı birkaç fotoğrafı. Onun fotoğraflarıydı. Yüzündeki o hiç değişmez zannedilen sert ifadenin yerini çocuksu, ağlamaklı bir ifade aldı. O an içinde dayanılması mümkün olmayan bir acı hissetti.

Artık gözyaşlarını tutması mümkün değildi.

Onun için değildi ağlaması, onun yüzünden çektiklerindendi.

"Doyasıya baba diyebildim mi sana? Küçücüktüm çekip gittiğinde.

Henüz beş yaşındaki bir kız çocuğunun nasıl yalnızlık çektiğini bilebilir misin?

O küçük kızın gelecek diye her akşam babasının yolunu beklerken o minik kalbindeki hayal kırıklığını anlayabilir misin?

Sen zannedip, babam zannedip koşardım başkalarına, sevinçle baba diye bağırarak.

Ya onlar kendi evlerine girince o gelenin babam olmadığını anladığımda içimde yaşadığım, o çocuk yüreğimde yaşadığım burukluğu bilebilir misin?

Belki yıllar geçti ama o burukluk hiç geçmedi.

Nasıl bu kadar duygusuz olabilmiştin? Hiç mi özlememiştin, hiç mi sevmemiştin sen çocuğunu?

Kendi öz çocuğunu.

Sanki o karşısındaymış gibi haykırıyordu kızgınlıkla.

Ama susamazdı, susamıyordu.

Bunca sene içinde beslediği o özlem, o kin, o yalnızlık nasıl geçerdi yoksa, nasıl?

Bu gün onu miras için çağırmışlardı bu eve. Kabul etmemesine rağmen en azından bulunmasını rica ettiler.

Bu haberi duyana kadar hayatı gayet iyi gidiyordu. İşte ne yapıp edip ulaştırmışlardı haberi:

Baban!..

"Bana ne öldüyse" dedim, "O beni seneler önce öldürmüştü zaten" dedim.

"Ama bak yine de geldim. Hiçbir zaman doyamadığım babama geldim."

O sırada kapı açıldı, içeri giren üvey annesiydi.

Birden gözünün önüne ona yaşattığı kötü günler geldi, irkildi.

Birbirlerine nefret dolu bakışmalarından sonra ikisi de sanki birbirlerini farketmemişçesine arkalarını döndüler.

Üvey annesini karşısında görmesiyle kendine geldi.

Diğerlerinin şaşkın bakışları içerisinde aklına birşey gelmişçesine hızla dışarı koştu.

Sanki önündeki kalabalığı görmüyordu.

Merdivenlerde durdu, çantasından çıkardığı rujuyla duvara birşeyler karaladı.

Ortalıkta hala çıt yoktu.

Ortalığın o moral bozucu sessizliğini bozan yine o oldu.

Bu defa sessizliği bozan ayakkabıları değildi.

Bu bir tabanca sesiydi.

Hülya GÜL/ANTALYA

İnkar etmedim kimseye yoksulluğumu

Çok utandığım zamanlar bile oldu. En çokta çocukluğumda. Evet, her güzel şeyden yoksun ve sefil çocukluğum...

Öyle ki bugün bile mum ışığında otururken, ışığın duvardaki o gölgelerini, yıllar önce gittiğimiz lunaparktaki babamın bindirmediği, belki de bindirecek kadar parası olmadığı için binemediğim atlıkarıncalara benzetirim.

Şu an oyuncak atların üzerindeki çocukların sevinç çığlıkları hala kulağımda.

Ve yaşamım boyunca üzerlerine binemediğim o atlar özlemim olmuştun benim.

Bu yüzden ben ne zaman lunaparka gitsem, özlemim olan oyuncak atların önünde saatlerce beklediğim olur.

Bakarım atların üzerindeki gülüşen, çığlık atan çocuklara.

Anlatılmaz tuhaf duygular kaplar içimi...

Bazen de etraf boşken oyuncak sahiplerine gidip, "eğer o atların birisinin üzerine binmeme izin verirseniz size çok para veririm" diyesim gelir.

Fakat hayır, buna cesaret edemezdim.

Adamlar alay etmezler miydi benimle?

"Koskoca adamsın, ne işin var burada?" demezler miydi?

Adamlar gülmezler miydi üstüme?

Ama bunu onlara nasıl anlatırım?

Yaşamım boyunca o atların üzerine binmemin en büyük özlemim oyduğunu nasıl söylerim?

Hayır, söyleyemezdim, söylemedim de bugüne kadar.

Böyle anlarda, babamı arıyordum yanımda.

Ona şimdi bende paranın varolduğunu, beni o atlardan birisinin üzerine bindirmesini söylemek istiyordum.

Şu an babamı da suçlamıyorum.

Eminim o da binmemişti hayatı boyunca atların üzerine.

Bunları düşünürken, yanağımdan aşağıya süzülen iki damla gözyaşını farketmemiştim bile.

Farkına vardığımda annem geldi aklıma, eğer bir şeyi gerçekten çok istersen, bir melek gelip tanımadığın bir insan görüntüsünde her istediğini yerine getirir, derdi.

O sırada yanıma gelen ve **"Bir ekmek parası oğlum"** diyen yaşlı bir dilenciyi annemin bahsettiği melek sanıp, cebimdeki tüm parayı ona verdim.

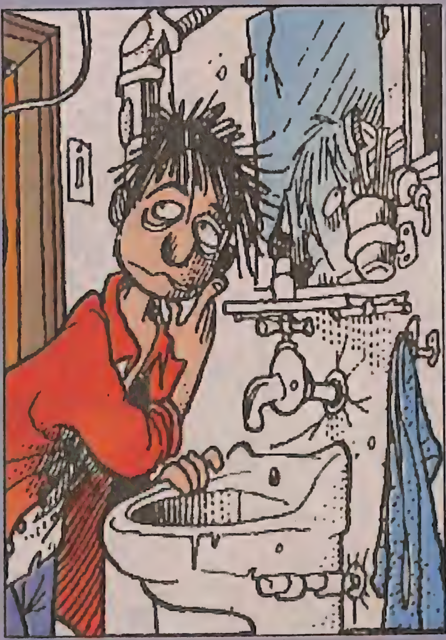

Birazdan yollar sonra ilk kez özlemim olan atlardan birinin üzerinde olacaktım. Yerimde duramıyor, heyecandan titriyordum.

Kıpır kıpırdı içim.

Ve ben o atlara nasıl bineceğimi düşünüyordum.

Şimdiki 25 yaş halim mi, yoksa geriye dönüp çocukluğum mu binecekti?

Uzun sürmedi.

Evet uzun sürmedi bu sevincim ve düşlerim.

Biraz önce tüm paramı verdiğim kişinin sıradan bir dilenci olduğunu anlamam uzun sürmedi.

Lunaparkı terk ederken geriye baktım yaşlı gözlerle.

Şu an ağlıyordum ama ağlayışım eve gidecek kadar param olmadığı için mi, yoksa özlemlerime bu kadar yaklaşmışken, olmayışı mıydı?

Ve yine sordum kendime o atlara binecek olsaydım, yani annemin bahsettiği melek gerçekten olsaydı ve beni atlerden birine binderecek olsaydı, en çok çocukluğum mu yoksa şimdi ki 25 yaş halim mi sevinirdi?

SİZCE?

Osman CİCİ/İZMİR

UMUDA YOLCULUK

Bir arkadaşım var umut tepesinde. Umut tepesinde bir dostum var. Tanışalı daha üç ay olmasına rağmen iyi birer arkadaş olduk onunla, iyi bir dost. Gidiyorum sık sık yanına akşamüstü yalnızlarından, yalnızlığını paylaşmak, yalnızlığımı anlatmak adına. O hiç gelmese de buraya, gelmenin imkansızlığını yaşasa da hergün, bilirim yine akşam üstü kızıllığının yüzüne vurduğu saatlerde beni düşünüyordur. Beni düşünüyordur yorgun beyninde, gelmemi umut ediyordur, o koca gözlerini diktiği dar patikadan görünmemi hayal ediyordur.

Daha dün yanında olmama rağmen, koca yalnızlığını, terkedilmişliğini, yalnızlığıma ekleyerek hafifletmeye çalışırken, teselli verirken düşlerine, umutlarına, gelecekli ilgile beklentilerine sadece "üzülme bir gün onlar da olur" demekle yetinirken, kendimi düşündüm bir an. **Kendi hayallerimi, kendi bektlentilerimi ve bir de SEN'i düşündüm. Sustum... Oysa dostumun istediği bir çift güvercindi sadece, bir çift kanat sesiydi bütün hayali. Yaşlı elleriyle okşayacağı, kanatlarına dokunacağı, onları kötülüklerden koruyacağı bir çift güvercindi bağrına basacağı.** Sadece üzülme dedim nemlenen gözlerine bakarak, yaşlı ellerini tutarak, okşayarak... Üzülme... "Bir gün onlar da olur"

En son konuşmamızda, en son yürek acımızda dostuma senden bahsettim, ona SEN'i anlattım. Ona, içime hüzünlü bir gece gibi çöken sensizliği anlattım. Dinledi hiç sıkılmadan, hiç bıkmadan ve hiç konuşmadan. Yürek acımı paylaştı hiç bozmadan sessizliği ve sadece dinledi. Sustuk...

Kavak yellerinin serseri çocuklar gibi dolaştığı en kuytu yerlerine fütursuzca dokunduğu bir gezginci misali, yeni keşfedilmiş bir ada gibi bütün gizli noktalarını gün ışığına çıkarır gibi estiği kavak yelleri, umut tepesinde, benim de bilinmeyen acılarıma, aslında bilinip de, içimde ağlayan bir çocuk gibi sakladığım, büyüttüğüm, sadece kendimce anlayabildiğim yaralarıma sihirli dokunuşlarda bulunurken, belki de acılarıma ilk kez bu kadar yakın olduğumu hissettim kavak yellerinin ve aslında içimde esen, içimde başlayıp içimde dinen, acılarıma dokunan, okşayan, hüznümü şöyle bir yalayıp geçen, yaralarıma sarılan, dolanan şeyin hep içimde olduğunu farkettim ve ben bunları düşünürken umut tepesindeki yalnızlığım, dostun kendini firari rüzgarların sarhoşluğunda, gökyüzünde süzülen bir çift beyaz güvercini seyrettiğini gördüm, hayran hayran izlediğine tanık oldum. Bir çift kanat sesi dinliyordu...

Bir ömür düşün ki, kendini sadece, yaşamı boyunca bir çift güvercine daha yakından bakabilme, onlara dokunabilme mütevaziliğine harcasın, sadece bunu ümit etsin dalları arasında ve sevişmelerini gizleme imkanına sahip olsun. Evet koca gövdesiyle mağrur, vakur, yüzyıllık bir geleneğin temsilcisi gibi, nice aşkların, sevgilerin hüzün ve acıların, özlemlerin, yalnızlıkların tanığı gibi ve şimdi yalnızlığına boyun eğmiş gibi, umut tepesinde, koca gözleriyle, nemli bakışlarıyla seyrediyor İstanbul'u ve bir çift beyaz güvercinin gelip dalları arasında ötmesini ve sevişmesini hayal ediyor. Ben de SENİ hayal ediyorum.

Artık yüzümdeki acılı ifadeden kurtulup senle paylaşacağımız güzel günleri anlatıyorum ona, içimde gelecek kaygısı taşımadan, gözlerimizde yanan mutluluk ateşini de anlatıyorum ve tabii varlığının beni ne kadar mutlu ettiği anı da, gözlerini, saçlarını, yüzünü, giyimini, kuşamını, yürüyüşünü, gülüşünü, ses tonunu, sert bakışını anlatıyorum ona ve o sadece dinliyor beni, gökyüzündeki güvercinleri seyrederek... Susuyoruz... Susuyorum.

O koca gövdesine, koca yılları, koca yalnızlıkları, koca aşkları ve sevgileri ve bir koca ömrü sığdıran, nice acı ve hüzünleri, sevinç ve özlemleri varlığının en hassas çizgilerinde taşıyan, çizgilerinde beni-seni taşıyan, çizgilerinde bizimle yaşayan ihtiyar dostum, arkadaşım çınar ağacı, şimdi paylaşılan iki yalnızlığın, iki acının tesellisinde sürdürüyoruz yaşamımızı ve sığınıyorum koca gövdesine sensizliğe acıyorum ama üzülmüyorum, bu acıyla var olduğumu biliyorum.

"Sensizliğimdir acılarım, acılarım var olmamın nedenidir" diye düşünüyorum.Gece, bir kara duman gibi iniyordu İstanbul'a, bir kara yalnızlık gibi yayılıyordu içime ve düşlerimle ben, düşlerimde SEN, neon lambalarının yarısını aydınlattığı umut tepesine doğru ilerlerken arkadaşıma aldığım bir çift beyaz güvercini ona vermenin heyecanını taşıyordum içimde, uzun zamandır ziyaret etmediğim için de mutlu etmeyi düşünüyordum kendisini.

Gecenin karanlığına sığındığım yolda ilerlerken SENİ düşündüm yine, ayışığı gözleri geldi aklıma, ses tonunu ilk defa duyduğum anı hatırladım ve gözlerine bu kadar yakın olmanın mutluluğunu tekrar yaşadım içimde ve geceydi yalnızlığım ve hüzündü gece, SENİ andım.

Umut tepesine kıvrılarak uzanan yolda bir çift beyaz güvercin saklayıp, arkama sessizce tırmandım patikayı, dostuma bir sürpriz olur diye... Gece sessizdi benim gibi ve şehrin neon ışıklarıyla aydınlanan tepe şimdi mehtabın da etkisiyle daha bir parlak ve daha bir aydınlıktı. Ve işte umut tepesinde bir çift güvercinle öylece duruyordum... Ama...

Yarı aydınlık tepedeydi herşey, herşey gecedeydi, gecenin içindeki sessizlikteydi, acı ve hüzün umut tepesindeydi. Yanağımdaki ıslaklığını nedeni yağmur değildi ve içimdeki acının, hüznün, midemdeki yanmanın nedeni de sen değildin. Sen değildin bu mehtaplı geceye öfke bulaştıran, sen değildin umut tepesinde umuda vuran, sen değildin... Arkadaşımı benden koparıp alan...

Ve şimdi ben ve şimdi bir çift beyaz güvercin, oturup arkadaşımdan arta kalan kütük parçasına sensizliği izliyoruz ayışığında ve anılarda kalan bir dostluğun tesellisine veriyoruz kendimizi ve ayışığına bırakıyorum güvercinleri, yarasanın kanadından geceye akan sessizliğe bırakıyorum onları, onları bir ömür boyu umud edilen mutsuzluğa bırakıyorum, umutlar yarına kalmasın diye.

Ve şimdi dostumun bedenine vurulan balta sesleri içimde yankı bulurken ve içimden geceye bulaşan acı sessizliğe yanarken, sen içimde kanarken, sensizliğin ağlarken, dostum ağlarken, ben ağlarken, gece ağlarken, umut tepesi ağlarken, sen de ağlıyorsun bir mehtaplı gecede. Gecenin içindeki hüzünde, AĞLIYORUZ...

Engin CAV/ İSTANBUL

CANIM ARKADAŞIM

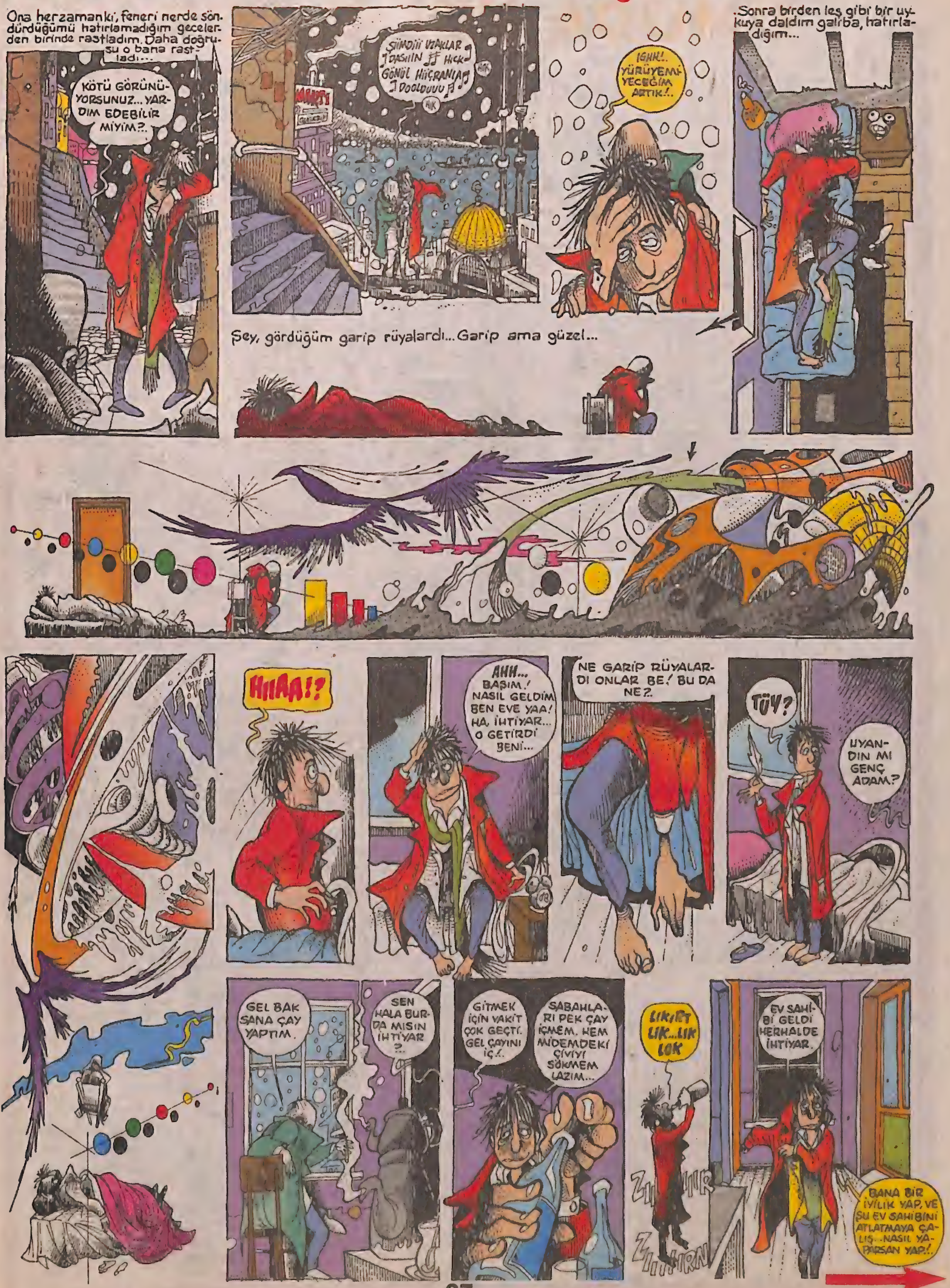

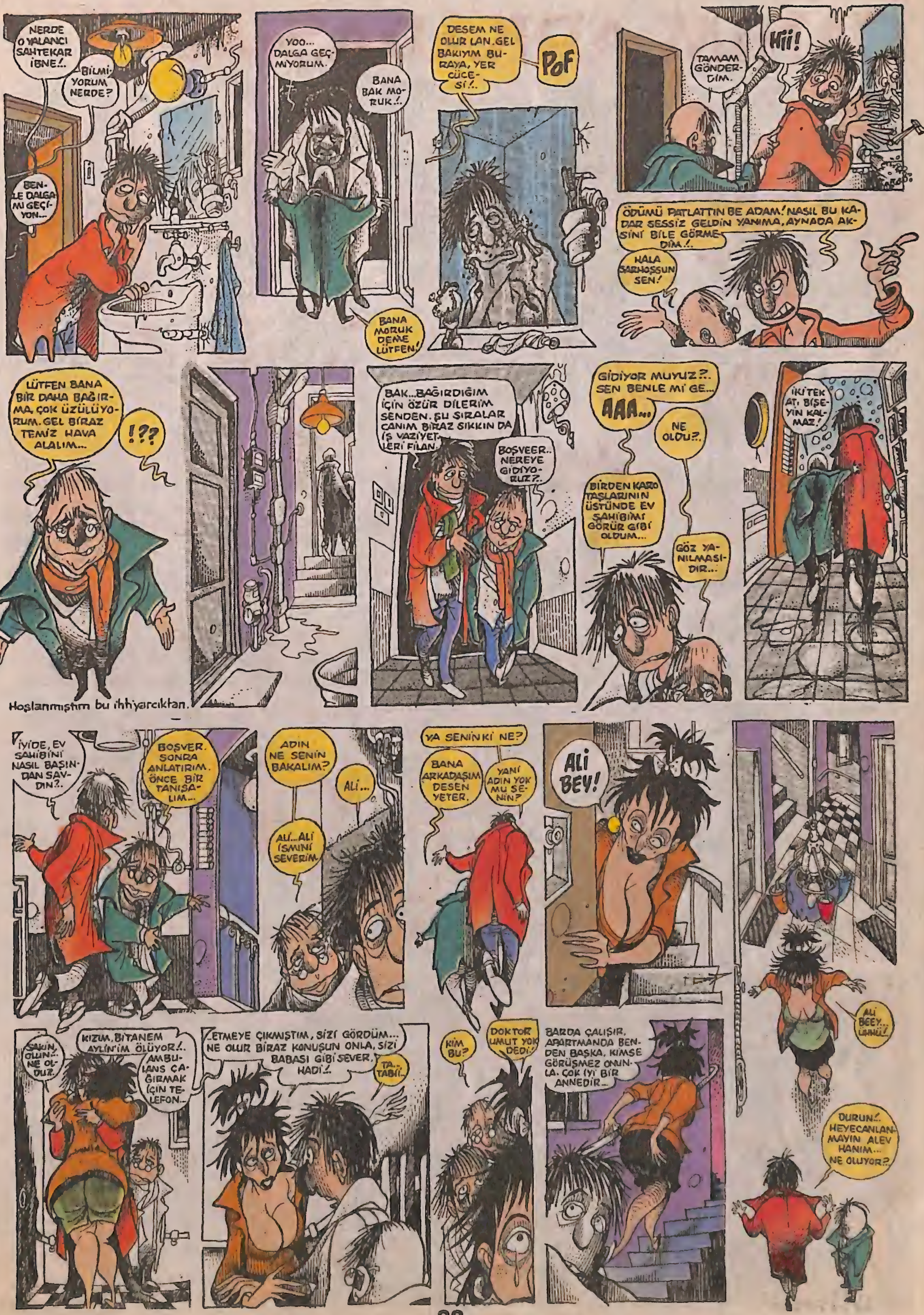
NERDE O YALANCI SAHTEKAR İBNE!..
BİLMİYORUM NERDE?
BENLE DALGA MI GEÇİYON...
YOO... DALGA GEÇMİYORUM.
BANA BAK MORUK!..
BANA MORUK DEME LÜTFEN!
DESEM NE OLUR LAN. GEL BAKIYIM BURAYA, YER CÜCESİ!..
PoF
TAMAM GÖNDERDİM.
Hii!
ÖDÜMÜ PATLATTIN BE ADAM! NASIL BU KADAR SESSİZ GELDİN YANIMA, AYNADA AKSİNİ BİLE GÖRMEDİM!..
HALA SARHOŞSUN SEN!
LÜTFEN BANA BİR DAHA BAĞIRMA, ÇOK ÜZÜLÜYORUM. GEL BİRAZ TEMİZ HAVA ALALIM...
!??
Hoşlanmıştım bu ihtiyarcıktan.
BAK... BAĞIRDIĞIM İÇİN ÖZÜR DİLERİM SENDEN. ŞU SIRALAR CANIM BİRAZ SIKKIN DA İŞ VAZİYETLERİ FİLAN.
BOŞVEER.. NEREYE GİDİYORUZ?..
GİDİYOR MUYUZ?.. SEN BENLE Mİ GE...
AAA...
NE OLDU?..
BİRDEN KARO TAŞLARININ ÜSTÜNDE EV SAHİBİMİ GÖRÜR GİBİ OLDUM...
GÖZ YANILMASIDIR...
İKİ TEK AT, BİŞEYİN KALMAZ!
İYİDE, EV SAHİBİNİ NASIL BAŞINDAN SAVDIN?..
BOŞVER. SONRA ANLATIRIM. ÖNCE BİR TANIŞALIM...
ADIN NE SENİN BAKALIM?
ALİ...
ALİ... ALİ İSMİNİ SEVERİM.
YA SENİNKİ NE?
BANA ARKADAŞIM DESEN YETER.
YANİ ADIN YOK MU SENİN?
ALİ BEY!
ALİ BEEY... UHHU!
SAKİN OLUN... NE OLDU?
KIZIM, BİTANEM AYLİN'İM ÖLÜYOR!..
AMBULANS ÇAĞIRMAK İÇİN TELEFON...
..ETMEYE ÇIKMIŞTIM, SİZİ GÖRDÜM... NE OLUR BİRAZ KONUŞUN ONLA, SİZİ BABASI GİBİ SEVER. HADİ!..
TA... TABİİ..
KİM BU?
DOKTOR UMUT YOK DEDİ!
BARDA ÇALIŞIR, APARTMANDA BENDEN BAŞKA KİMSE GÖRÜŞMEZ ONUNLA. ÇOK İYİ BİR ANNEDİR...
DURUN!.. HEYECANLANMAYIN ALEV HANIM... NE OLUYOR?

YAVRUM BAK KİM GELDİ SENİ GÖRMEYE... ALİ AMCA... BAK!..
KIZI YORMAYIN BENCE UMUT YOK ALEV HANIM...
AYY!
TÜYLERİM DİKEN DİKEN OLDU. SANKİ YANIMDAN SOĞUK BİRŞEY GEÇTİ.
ÇEKİL ORADAN KIZIM...
DUR!
DUR!.. BIRAK!.. DAHA ZAMANI DEĞİL... ŞİMDİ VAR GİT BURDAN!.. GİT!..
GİT!
!
BEN ANLAMIYORUM.
CANIM!
ARKADAŞ!
ANNEM!
NERDE BU?
HEY! DUR BAKALIM!.
AN... AN-ANNE ANNEE!
AYLİN!
?!
OLAMAZ!
DUYMUYOR MUSUN BE?
DUR BAKALIM NELER OLUYOR. NE AYAKSIN SEN?
BIRAK YAKAMI LÜTFEN.
ANLATMAZSAN BIRAKMAM.
SEN!

SEN!
DİNLE BENİ!..
BANA BAĞIRDIN VE YAKAMA YAPIŞTIN...OYSA BEN SENİ SEVMİŞ VEE...
SANA VE SENİ SEVEN BİRİNE YARDIM ETMİŞTİM... HİÇBİR İNSANIN ELİNE GEÇEMİYECEK BİR FIRSATI KAÇIRDIN, ŞİMDİ GİT HADİ!..
AAA...BU SEFERDE SANDALYEDEN DÜŞMÜŞ!
NE OLDU, NERDEYİM BEN?
KAPININ ÖNÜNDEN GEÇERKEN BİRDEN DÜŞÜP BAYILDIN. BİZ DE SENİ OTURTUP SU GETİRİ!..
ARKADAŞIM NERDE?.
YANINDA KİMSE YOKTU Kİ EVLADIM, SEN YALNIZ BAŞINAYDIN!..
ARKADAŞIM...ONU BULMALIYIM...
YALNIZDIN EVLADIM!..
BİRAZ KAÇIK GALİBA!
HAYIR BENCE SARHOŞ...İÇKİ KOKUYO.
YALNIZCA SEVİMLİ BİR İHTİYARCIKTI. BENİ TERK ETTİ DİYE NİYE BUKADAR ÜZÜLÜYORUM ACABA?.
Yalnızca üzülmüyordum, korkunç bir vicdan azabı çekiyordum ve sanki boşlukta gibiydim...Ama her an arkamda veya yanımdaymış gibi bir his vardı içimde... Deliriyordum galiba...
EVE DÖNDÜM NİYE?
SAATLERDİR İÇİYORUM... HALA AKLIMDA O GARİP KABUSLARLA O SEVİMLİ İHTİYAR VAR... AMA BİLİYORUM...
O BURDA BİYERLERDE... NERDE?
NERDESİN?..
NE OLUR YANIMA GEL VEYA SÖYLE BEN GELEYİM... NERDESİN... NERDE?..

HİSSEDİYORUM ORDA Bİ YERLERDESİN GELİYORUM...
ULAN BEN ŞİMDİ ORAYA GELİP, SENİN AĞZINI BURNUNU KIRMAZ MIYIM!.
EN İYİSİ BU!
DUR, LÜTFEN BEN HALLEDERİM.
ÇEKİL BE OROSPU!.
OROSPU SENİN ANANDIR!.. BEN HERGECE PAVYONDA SENİN GİBİ KAÇ HAYVANLA BAŞ EDİYORUM BİLİYOR MUSUN ÇAKAL!.
HIYK!
EĞER BİR KİŞİ YERİNDEN KIPIRDARSA, BEYOĞLUNUN BÜTÜN FEDAİLERİNİ BAŞINIZA MUSALLAT EDERİM BİLMİŞ OLUN...
AAA... YETTİ BE!.
BU SARHOŞ PEZEVENK SABAHTAN BERİ BAĞIRIYOR!.
GECE YARISI OLDU!
O, BU APARTMANDA, BANA İNSAN GİBİ DAVRANAN TEK KİŞİYDİ!.
...ÜSTELİK ARKADAŞI KIZIMIN HAYATINI KURTARDI!.
HUU! ALİ BEY! ALİ BEY!
HAYIR!
AMAN ALLAHIM ALİ BEY!. BİLEKLERİNİZ!.
NABZI ATMIYOR. ÖLMÜŞ!
AMA NEDEN?
VİCDAN AZABINDAN. ONA KORKUNÇ BİR AZAP VERDİM!.
SEN!
ÇIKALIM BURDAN... GÖZLERİNİ KAPA!.
HEPSİ GEÇTİ BAK KİM GELİYOR!.
ALİ BEY!. AMA İMKANSIZ BİRŞEY BU!.
NE OLDU BANA? Bİ GARİPLİK VAR BENDE!
ALİ BAK! BEN GELDİM.
ARKADAŞIM!
KAPI ÇALINIYOR!.
NE OLUYOR?
AÇMA GÖZLERİNİ!

HAKKINIZDA ŞİKAYET VAR. KARAKOLA KADAR GELİCEKSİNİZ./.
NECİSİNİZ ULAN SİZ. BİRİNİZ KAFAYI ÇEKİP, SABAHA KADAR NARA ATIYOR, BİRİNİZ KOMŞULARI TEKMELİYOR...NAPIYIM LAN BEN SİZİ? BİR ALKOLİK, BİR OROSPU./.
ALKOLİK VEYA OROSPU, BÜTÜN İNSANLAR EŞİTTİR KOMSER BEY...
HA!
SEN NE CESARETLE KARAKOLDA KOMİNİZİM PROPAGANDASI YAPARSIN... GÖTÜRÜN VE BİRAZ SİLKELEYİN ŞUNLARI ./.
AAA...
GEL BAKALIM BABALIK SENLE BİRAZ KONUŞALIM./.
OLUR./.
YÜRÜ!
EEE...ANLAT BAKALIM BABALIK, NE AYAKSINIZ SİZ ÜÇÜNÜZ, HANGİ ÖRGÜTTENSİNİZ?. SEN PEK BİLGİÇ BİRİNE BENZİYORSUN ZATEN...
EVET HERŞEYİ BİLİRİM BEN./.
AFERİM HADİ ANLAT BAKALIM BİLDİKLERİNİ./.
ANLATSAM DA SEN ANLIYAMAZSIN./.
DALGAMI GEÇİYORSUN BENLE MORUK!
?!
ARKADAŞIM NERDE ACABA ?..
HEY SEN./. BIRAK O KADINCAĞIZI./.
SEN DE NERDEN ÇIKTIN MORUK./.
GEL BURAYA ZAVALLI YARATIK./. GEL./.
CANINA MI SUSADIN BE ADAM./.
AAA?
BENİM GÖZÜMDE BİRER BÖCEKTEN FARKINIZ YOK./.
LAP
CIRK
NASIL BİRİSİN?. KİMSİN?. AMACIN NE?. NELER YAPIYORSUN?
SUS ŞİMDİ... ÖNCE ALİ'Yİ BULMALIYIM...
KOMSERİM...KOMSERİM./.
NE VAR BE?.
AH!
YOK! DIŞARISI YOK OLMUŞ YOK!
NE DİYORSUN SEN BE ADAM./.
HIMK

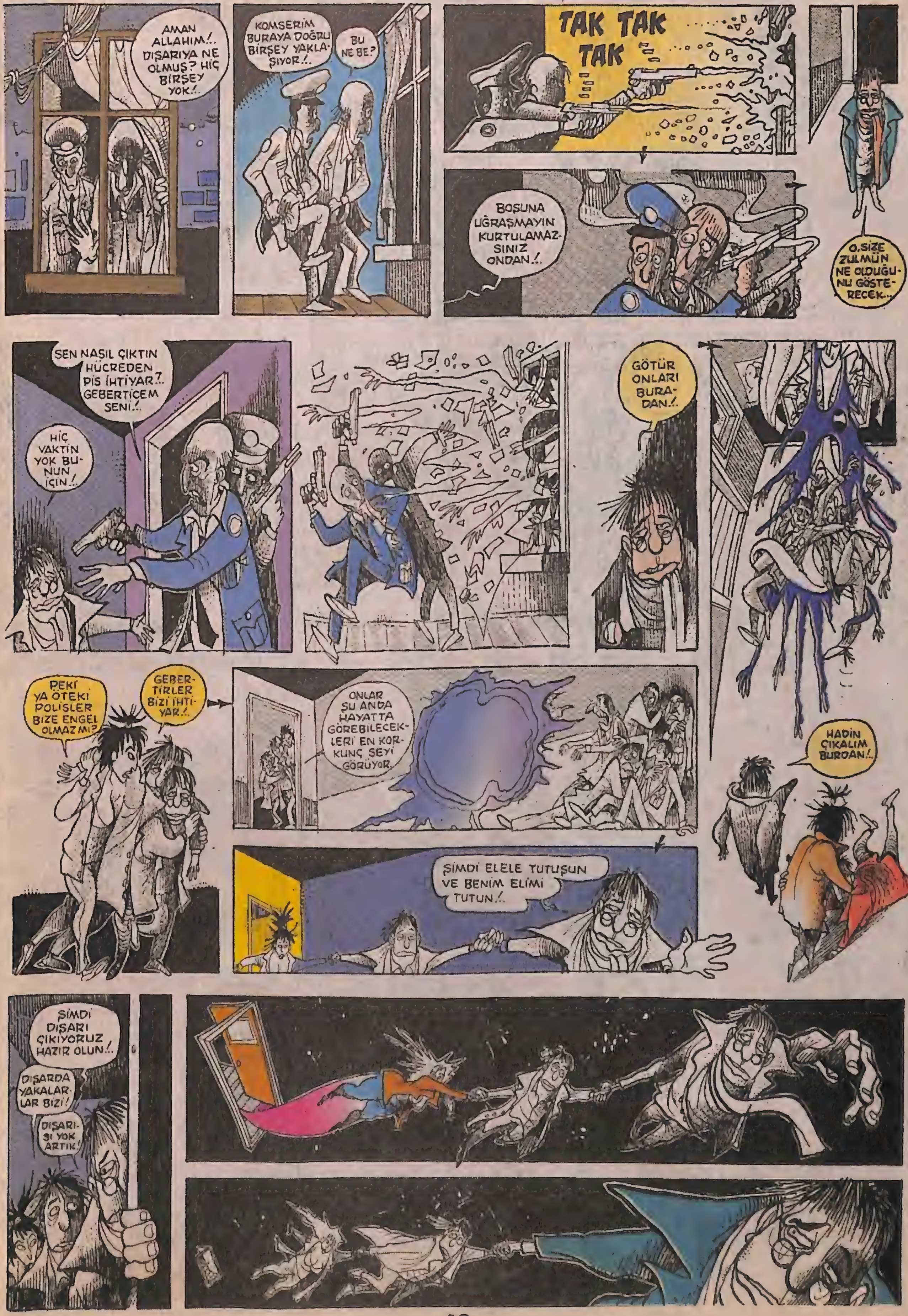
AMAN ALLAHIM!.. DIŞARIYA NE OLMUŞ? HİÇ BİRŞEY YOK!.
KOMSERİM BURAYA DOĞRU BİRŞEY YAKLAŞIYOR!.
BU NE BE?
TAK TAK TAK
BOŞUNA UĞRAŞMAYIN KURTULAMAZSINIZ ONDAN!.
O, SİZE ZULMÜN NE OLDUĞUNU GÖSTERECEK...
SEN NASIL ÇIKTIN HÜCREDEN PİS İHTİYAR?.. GEBERTİCEM SENİ!.
HİÇ VAKTİN YOK BUNUN İÇİN!.
GÖTÜR ONLARI BURADAN!.
PEKİ YA ÖTEKİ POLİSLER BİZE ENGEL OLMAZ MI?
GEBERTİRLER BİZİ İHTİYAR!.
ONLAR ŞU ANDA HAYATTA GÖREBİLECEKLERİ EN KORKUNÇ ŞEYİ GÖRÜYOR.
HADİN ÇIKALIM BURDAN!.
ŞİMDİ ELELE TUTUŞUN VE BENİM ELİMİ TUTUN!.
ŞİMDİ DIŞARI ÇIKIYORUZ HAZIR OLUN!.
DIŞARDA YAKALARLAR BİZİ!
DIŞARISI YOK ARTIK!

NEREYE BIRAKMA ELİMİZİ!.
İNDİM!.
NERESİ BURASI?.
BİLMİYORUM AMA BİRŞEY BİZİ İZLİYOR. HİSSEDİYORUM.
KAÇALIM BURDAN, BENİ KORKUTAN BİRŞEY VAR BURDA!.
BENDE KORKUYORUM!
?!
?!
HEEY NERDESİN ARKADAŞIM?
DOSTUM... BİZİ NEREYE GETİRDİN?. NİÇİN TEK BAŞIMIZA BIRAKTINN? YARDIM ETT!.
AHHH!..
AMAN TANRIM ÇABUK!! ÇABUK KAÇALIM BURDAN!.
NEREYE?! DAHA NERDE OLDUĞUMUZU BİLE BİLMİYORUZ!.
ALİİ!.. BIRAKMA BENİ!
HOR. HORK!..
ALLAH KAHRETSİN!. NAAPICAM ŞİMDİ?. ONU BIRAKIP KAÇSAM... CANAVAR ONUNLA UĞRAŞIRKEN BELKİ KURTULURUM AMA YAPABİLİR MİYİM?.

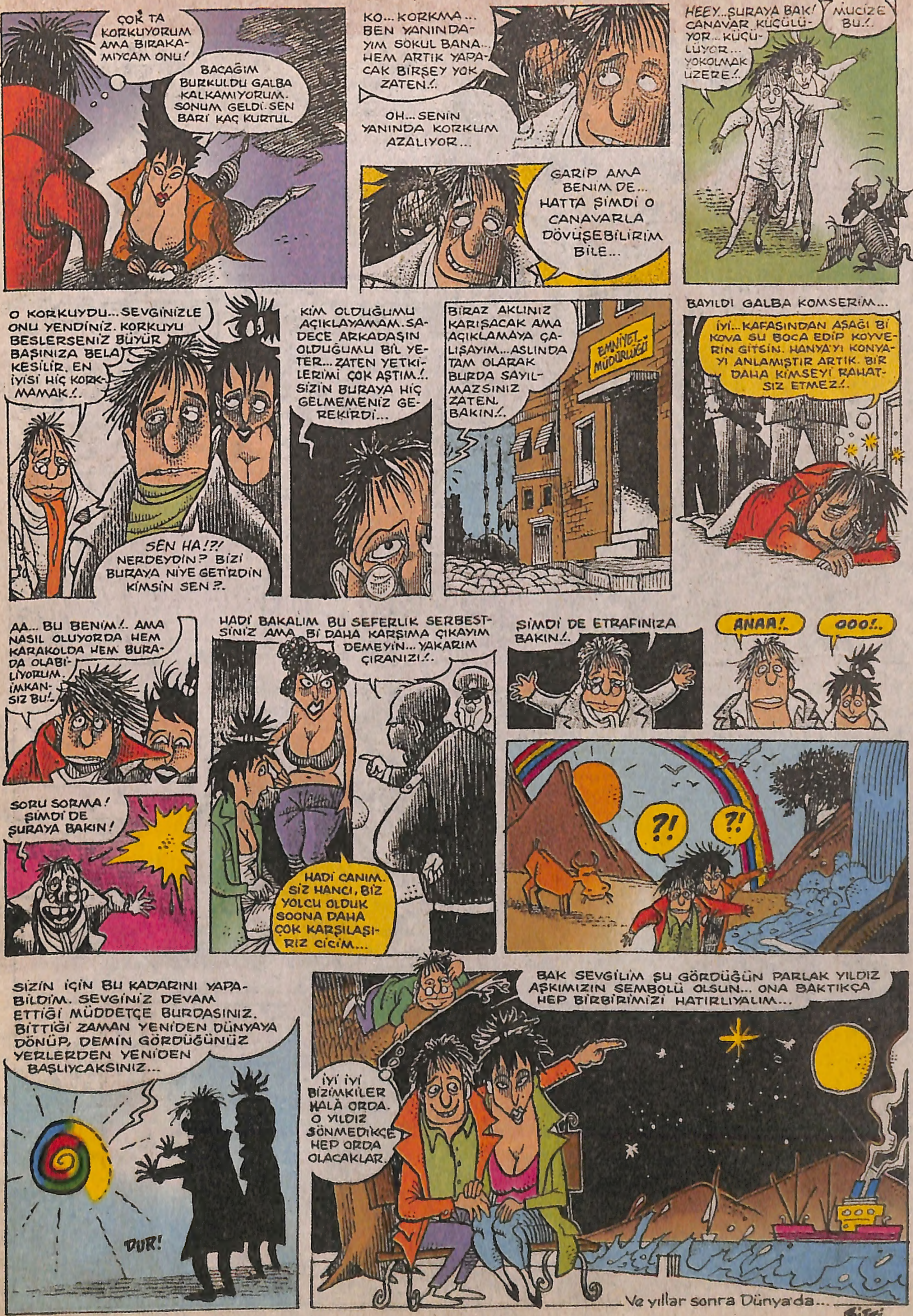

ÇOK TA KORKUYORUM AMA BIRAKAMIYCAM ONU!
BACAĞIM BURKULDU GALBA KALKAMIYORUM. SONUM GELDİ. SEN BARİ KAÇ KURTUL.
KO... KORKMA... BEN YANINDAYIM SOKUL BANA... HEM ARTIK YAPACAK BİRŞEY YOK ZATEN!.
OH... SENİN YANINDA KORKUM AZALIYOR...
GARİP AMA BENİM DE... HATTA ŞİMDİ O CANAVARLA DÖVÜŞEBİLİRİM BİLE...
HEEY...ŞURAYA BAK! CANAVAR KÜÇÜLÜYOR... KÜÇÜLÜYOR... YOKOLMAK ÜZERE!.
MUCİZE BU!.
O KORKUYDU... SEVGİNİZLE ONU YENDİNİZ. KORKUYU BESLERSENİZ BÜYÜR BAŞINIZA BELA KESİLİR. EN İYİSİ HİÇ KORKMAMAK!.
SEN HA!?! NERDEYDİN? BİZİ BURAYA NİYE GETİRDİN KİMSİN SEN?.
KİM OLDUĞUMU AÇIKLAYAMAM. SADECE ARKADAŞIN OLDUĞUMU BİL YETER... ZATEN YETKİLERİMİ ÇOK AŞTIM!. SİZİN BURAYA HİÇ GELMEMENİZ GEREKİRDİ...
BİRAZ AKLINIZ KARIŞACAK AMA AÇIKLAMAYA ÇALIŞAYIM... ASLINDA TAM OLARAK BURDA SAYILMAZSINIZ ZATEN. BAKIN!.
EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ
BAYILDI GALBA KOMSERİM...
İYİ... KAFASINDAN AŞAĞI Bİ KOVA SU BOCA EDİP KOYVERİN GİTSİN. HANYA'YI KONYA'YI ANLAMIŞTIR ARTIK. BİR DAHA KİMSEYİ RAHATSIZ ETMEZ!.
AA... BU BENİM!. AMA NASIL OLUYORDA HEM KARAKOLDA HEM BURADA OLABİLİYORUM. İMKANSIZ BU!.
SORU SORMA! ŞİMDİ DE ŞURAYA BAKIN!
HADİ BAKALIM BU SEFERLİK SERBESTSİNİZ AMA Bİ DAHA KARŞIMA ÇIKAYIM DEMEYİN... YAKARIM ÇIRANIZI!.
HADİ CANIM. SİZ HANCI, BİZ YOLCU OLDUK SOONA DAHA ÇOK KARŞILAŞIRIZ CİCİM...
ŞİMDİ DE ETRAFINIZA BAKIN!.
ANAA!.
OOO!.
?!
?!
SİZİN İÇİN BU KADARINI YAPABİLDİM. SEVGİNİZ DEVAM ETTİĞİ MÜDDETÇE BURDASINIZ. BİTTİĞİ ZAMAN YENİDEN DÜNYAYA DÖNÜP, DEMİN GÖRDÜĞÜNÜZ YERLERDEN YENİDEN BAŞLIYCAKSINIZ...
DUR!
BAK SEVGİLİM ŞU GÖRDÜĞÜN PARLAK YILDIZ AŞKIMIZIN SEMBOLÜ OLSUN... ONA BAKTIKÇA HEP BİRBİRİMİZİ HATIRLIYALIM...
İYİ İYİ BİZİMKİLER HALA ORDA. O YILDIZ SÖNMEDİKÇE HEP ORDA OLACAKLAR.
Ve yıllar sonra Dünya'da...
BİTTİ.

SEZAR

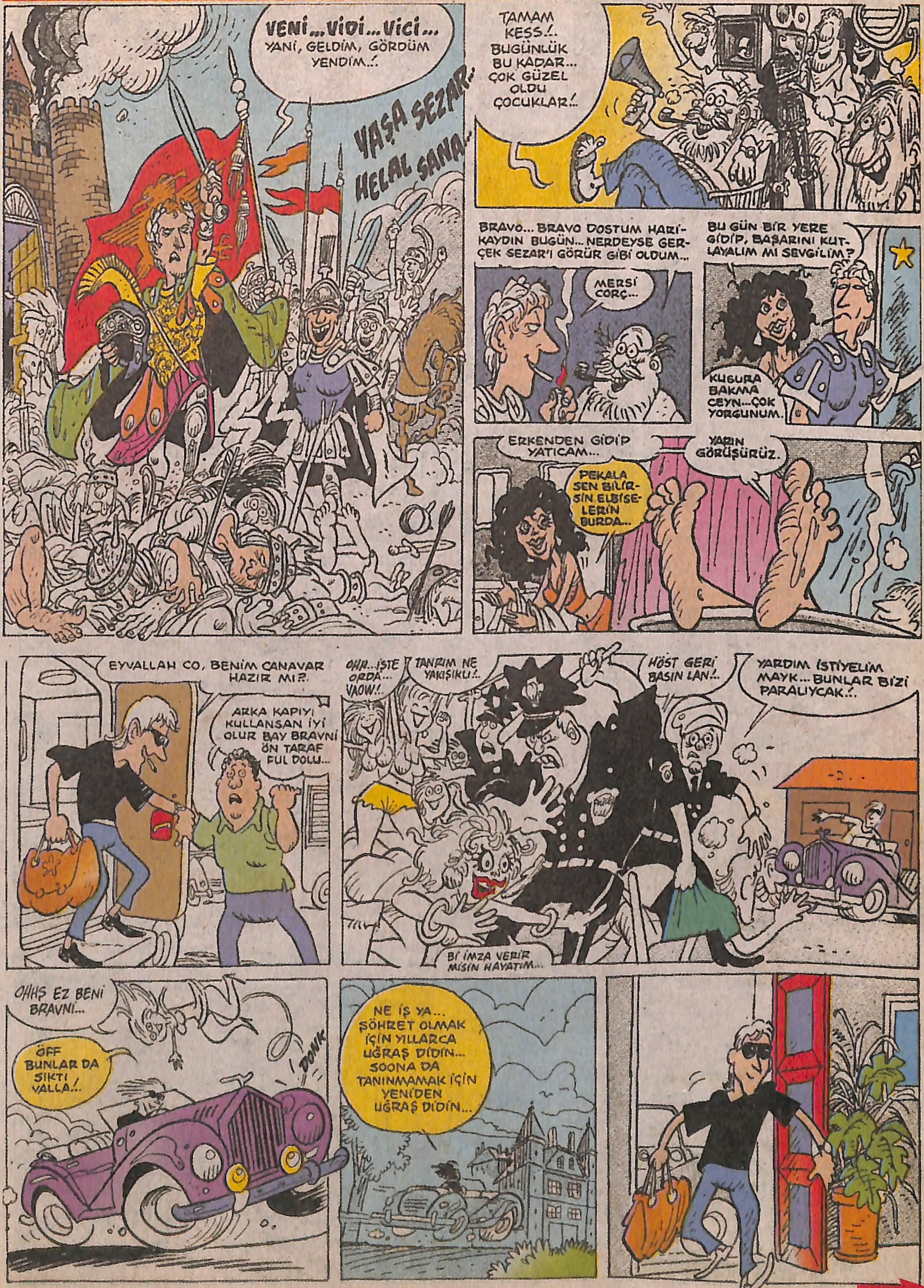

VENİ...VİDİ...VİCİ...
YANİ, GELDİM, GÖRDÜM YENDİM.!.
YAŞA SEZAR!
HELAL SANA...
TAMAM KESS.!. BUGÜNLÜK BU KADAR... ÇOK GÜZEL OLDU ÇOCUKLAR.!.
BRAVO... BRAVO DOSTUM HARİKAYDIN BUGÜN... NERDEYSE GERÇEK SEZAR'I GÖRÜR GİBİ OLDUM...
MERSİ CORÇ...
BU GÜN BİR YERE GİDİP, BAŞARINI KUTLAYALIM MI SEVGİLİM?
KUSURA BAKMA CEYN...ÇOK YORGUNUM.
ERKENDEN GİDİP YATICAM...
PEKALA SEN BİLİRSİN ELBİSELERİN BURDA...
YARIN GÖRÜŞÜRÜZ.
EYVALLAH CO, BENİM CANAVAR HAZIR MI?.
ARKA KAPIYI KULLANSAN İYİ OLUR BAY BRAVNİ ÖN TARAF FUL DOLU...
OHH...İŞTE ORDA... VAOW!.
TANRIM NE YAKIŞIKLI.!.
HÖST GERİ BASIN LAN!.
YARDIM İSTİYELİM MAYK... BUNLAR BİZİ PARALIYCAK.!.
Bİ İMZA VERİR MİSİN HAYATIM...
OHHŞ EZ BENİ BRAVNİ...
ÖFF BUNLAR DA SIKTI VALLA.!.
DONK
NE İŞ YA... ŞÖHRET OLMAK İÇİN YILLARCA UĞRAŞ DİDİN... SOONA DA TANINMAMAK İÇİN YENİDEN UĞRAŞ DİDİN...

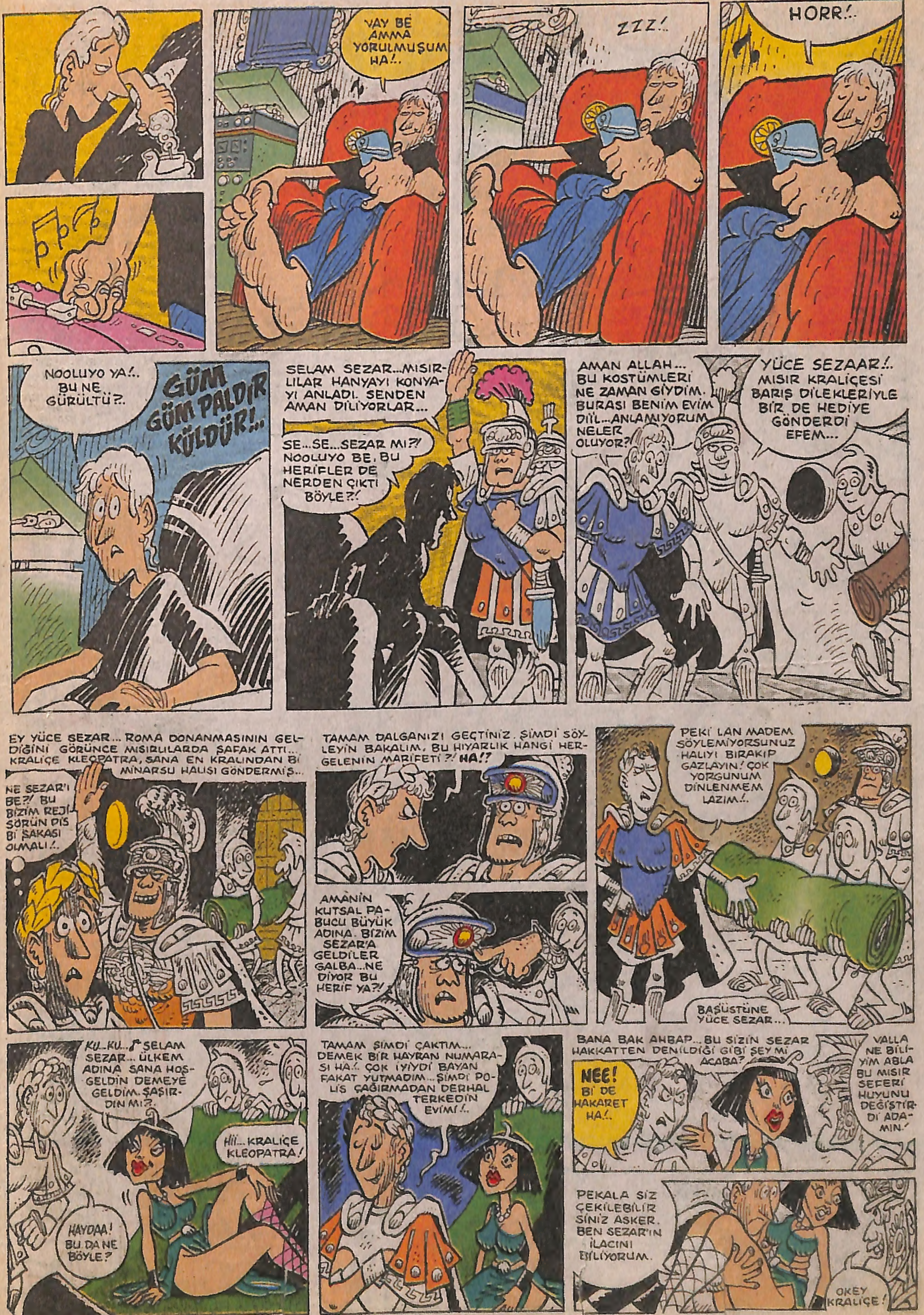
VAY BE AMMA YORULMUŞUM HA!..
ZZZ!..
HORR!..
NOOLUYO YA!.. BU NE GÜRÜLTÜ?..
GÜM GÜM PALDIR KÜLDÜR!..
SELAM SEZAR...MISIRLILAR HANYAYI KONYAYI ANLADI. SENDEN AMAN DİLİYORLAR...
SE...SE...SEZAR MI?! NOOLUYO BE. BU HERİFLER DE NERDEN ÇIKTI BÖYLE?!
AMAN ALLAH... BU KOSTÜMLERİ NE ZAMAN GİYDİM. BURASI BENİM EVİM DİİL...ANLAMIYORUM NELER OLUYOR?!
YÜCE SEZAAR!.. MISIR KRALİÇESİ BARIŞ DİLEKLERİYLE BİR DE HEDİYE GÖNDERDİ EFEM...
EY YÜCE SEZAR... ROMA DONANMASININ GELDİĞİNİ GÖRÜNCE MISIRLILARDA ŞAFAK ATTI... KRALİÇE KLEOPATRA, SANA EN KRALINDAN Bİ MİNARSU HALISI GÖNDERMİŞ...
NE SEZAR'I BE?! BU BİZİM REJİSÖRÜN DIŞ Bİ ŞAKASI OLMALI!..
TAMAM DALGANIZI GEÇTİNİZ. ŞİMDİ SÖYLEYİN BAKALIM, BU HIYARLIK HANGİ HERGELENİN MARİFETİ?! HA!?
AMANİN KUTSAL PABUCU BÜYÜK ADINA. BİZİM SEZAR'A GELDİLER GALBA...NE DİYOR BU HERİF YA?!
PEKİ LAN MADEM SÖYLEMİYORSUNUZ HALIYI BIRAKIP GAZLAYIN! ÇOK YORGUNUM DİNLENMEM LAZIM!..
BAŞÜSTÜNE YÜCE SEZAR...
KU...KU... SELAM SEZAR... ÜLKEM ADINA SANA HOŞGELDİN DEMEYE GELDİM. ŞAŞIRDIN MI?..
HİÎ... KRALİÇE KLEOPATRA!
HAYDAA! BU DA NE BÖYLE?
TAMAM ŞİMDİ ÇAKTIM... DEMEK BİR HAYRAN NUMARASI HA!.. ÇOK İYİYDİ BAYAN FAKAT YUTMADIM... ŞİMDİ POLİS ÇAĞIRMADAN DERHAL TERKEDİN EVİMİ!..
BANA BAK AHBAP... BU SİZİN SEZAR HAKKATTEN DENİLDİĞİ GİBİ ŞEY Mİ ACABA?
NEE! Bİ DE HAKARET HA!..
VALLA NE BİLİYİM ABLA BU MISIR SEFERİ HUYUNU DEĞİŞTİRDİ ADAMIN.
PEKALA SİZ ÇEKİLEBİLİRSİNİZ ASKER. BEN SEZAR'IN İLACINI BİLİYORUM.
OKEY KRALİÇE!

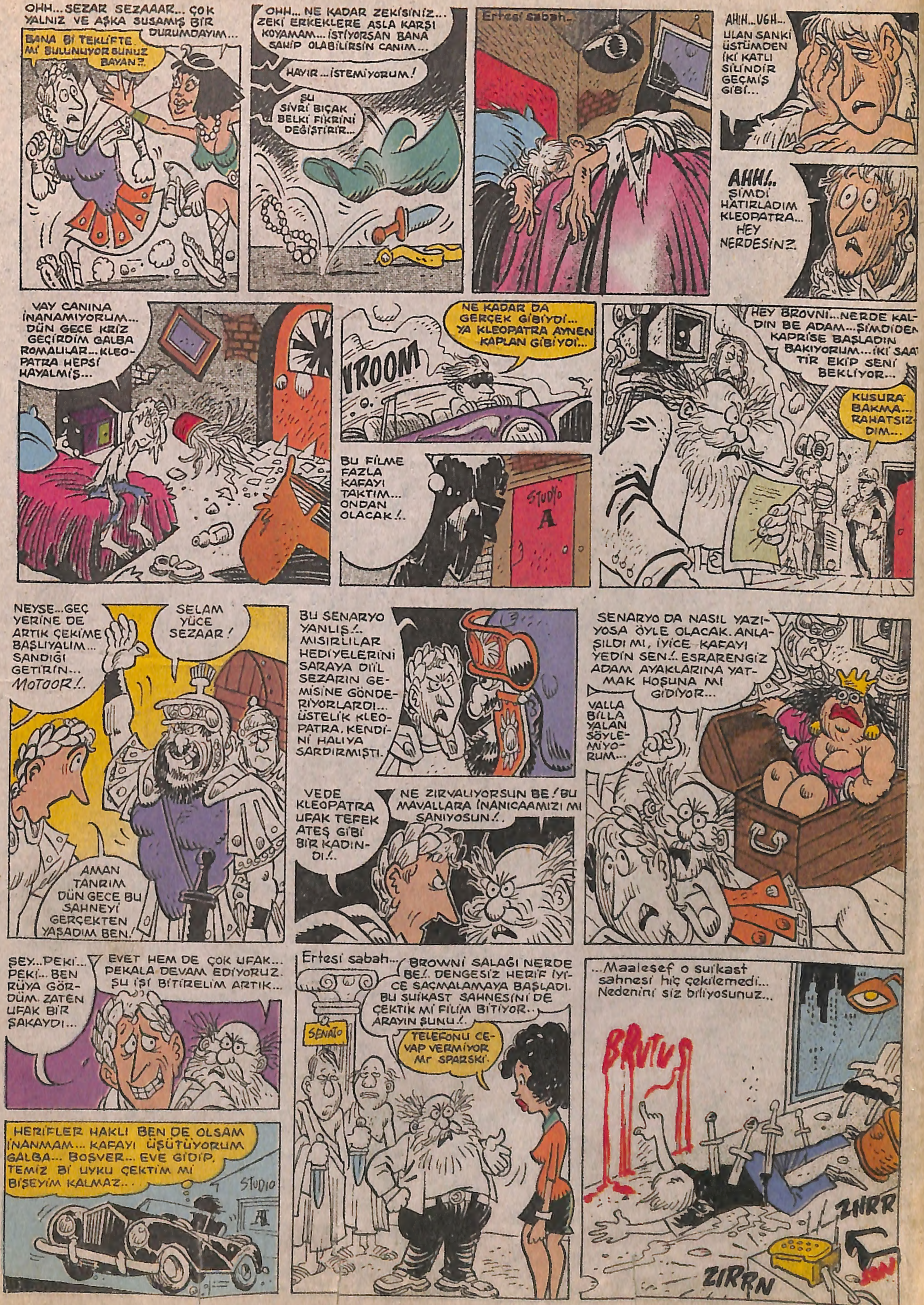

OHH... SEZAR SEZAAAR... ÇOK YALNIZ VE AŞKA SUSAMIŞ BİR DURUMDAYIM...
BANA Bİ TEKLİFTE Mİ BULUNUYOR SUNUZ BAYAN?.
OHH... NE KADAR ZEKİSİNİZ... ZEKİ ERKEKLERE ASLA KARŞI KOYAMAM... İSTİYORSAN BANA SAHİP OLABİLİRSİN CANIM...
HAYIR... İSTEMİYORUM!
ŞU SİVRİ BIÇAK BELKİ FİKRİNİ DEĞİŞTİRİR...
Ertesi sabah...
AHH... UGH... ULAN SANKİ ÜSTÜMDEN İKİ KATLI SİLİNDİR GEÇMİŞ GİBİ...
AHH!.. ŞİMDİ HATIRLADIM KLEOPATRA... HEY NERDESİN?.
VAY CANINA İNANAMIYORUM... DÜN GECE KRİZ GEÇİRDİM GALBA ROMALILAR... KLEOPATRA HEPSİ HAYALMİŞ...
NE KADAR DA GERÇEK GİBİYDİ... YA KLEOPATRA AYNEN KAPLAN GİBİYDİ...
VROOM
BU FİLME FAZLA KAFAYI TAKTIM... ONDAN OLACAK!.
STUDIO A
HEY BROVNİ... NERDE KALDIN BE ADAM... ŞİMDİDEN KAPRİSE BAŞLADIN BAKIYORUM... İKİ SAATTİR EKİP SENİ BEKLİYOR...
KUSURA BAKMA... RAHATSIZDIM...
NEYSE... GEÇ YERİNE DE ARTIK ÇEKİME BAŞLIYALIM... SANDIĞI GETİRİN... MOTOOR!.
SELAM YÜCE SEZAAR!
AMAN TANRIM DÜN GECE BU SAHNEYİ GERÇEKTEN YAŞADIM BEN!
BU SENARYO YANLIŞ!.. MISIRLILAR HEDİYELERİNİ SARAYA DİİL SEZARIN GEMİSİNE GÖNDERİYORLARDI... ÜSTELİK KLEOPATRA, KENDİNİ HALIYA SARDIRMIŞTI.
VEDE KLEOPATRA UFAK TEFEK ATEŞ GİBİ BİR KADINDI!.
NE ZIRVALIYORSUN BE!. BU MAVALLARA İNANICAAMIZI MI SANIYOSUN!.
SENARYO DA NASIL YAZIYOSA ÖYLE OLACAK. ANLAŞILDI MI, İYİCE KAFAYI YEDİN SEN!. ESRARENGİZ ADAM AYAKLARINA YATMAK HOŞUNA MI GİDİYOR...
VALLA BİLLA YALAN SÖYLEMİYORUM...
ŞEY... PEKİ... PEKİ... BEN RÜYA GÖRDÜM. ZATEN UFAK BİR ŞAKAYDI...
EVET HEM DE ÇOK UFAK... PEKALA DEVAM EDİYORUZ. ŞU İŞİ BİTİRELİM ARTIK...
HERİFLER HAKLI BEN DE OLSAM İNANMAM... KAFAYI ÜŞÜTÜYORUM GALBA... BOŞVER... EVE GİDİP, TEMİZ Bİ UYKU ÇEKTİM Mİ BİŞEYİM KALMAZ...
STUDIO A
Ertesi sabah...
BROWNİ SALAĞI NERDE BE!. DENGESİZ HERİF İYİCE SAÇMALAMAYA BAŞLADI. BU SUİKAST SAHNESİNİ DE ÇEKTİK Mİ FİLİM BİTİYOR.. ARAYIN ŞUNU!.
SENATO
TELEFONU CEVAP VERMİYOR Mr SPARSKİ.
...Maalesef o suikast sahnesi hiç çekilemedi... Nedenini siz biliyosunuz...
BRUTUS
ZIRR
ZIRRN